

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

พิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อ
ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การค้นคว้าอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
ปีการศึกษา 2566
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การค้นคว้าอิสระ เรื่อง "การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิ
คำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3"

ของ พิมพ์พัทธ์ ศรีสุวรรณ

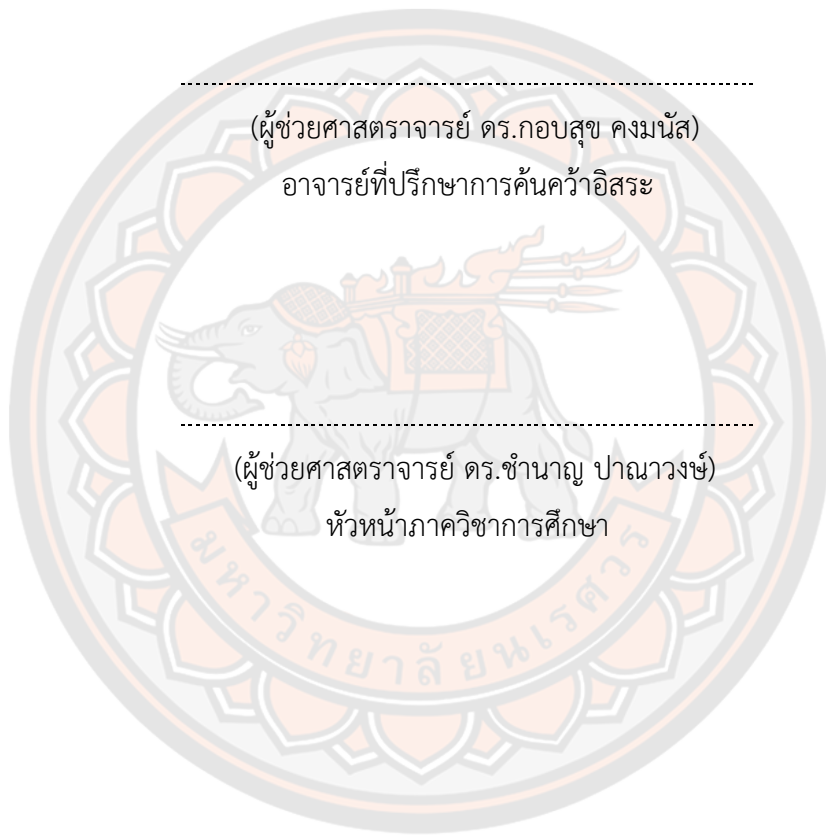
ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส)

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชำนาญ ปาณาวงษ์)

หัวหน้าภาควิชาการศึกษา

ชื่อเรื่อง	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
ผู้วิจัย	พิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. หลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2566
คำสำคัญ	กิจกรรมการเรียนรู้, การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ, การเรียนรู้แบบพอดีคำ, ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ ดำเนินการวิจัยแบบการวิจัยและพัฒนา (Research and Development Research) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 โรงเรียนบ้านปางขนุน จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือวิจัย ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า E1/E2 และการทดสอบหาค่าที (t-test dependent)

ผลการวิจัย พบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ 1) Pre-task Nano learning 2) Task cycle Nano learning และ 3) Language focus Nano learning และมีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.26/80.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และ 2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Title	A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY BY USING TASK-BASED LEARNING COMBINED WITH NANO LEARNING TO ENHANCE SPEAKING ABILITY FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS
Author	Pimonpud Srisuwan
Advisor	Assistant Professor Kobsook Kongmanus, Ph.D.
Academic Paper	M.Ed. Independent Study in Curriculum and Instruction - (Plan B), Naresuan University, 2023
Keywords	Learning activity Task-based learning Nano Learning Speaking ability

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to construct and assess the efficiency of a learning activity by using task-based learning combined with nano learning to enhance the communicative speaking ability for prathomsuksa 3 students, using a criterion of 80/80, and 2) to implement the outcomes of this learning activity by comparing the speaking ability of students before and after the activity. The study followed a research and development. The sample group was 20 students of prathomsuksa 3 students at Banpanganoon School under the Primary Educational Service Area Office Kamphaengphet 1 in the first semester of academic year 2023 by purposive sampling. The research tools included the learning activity by using task-based learning combined with nano learning to enhance speaking ability, lesson plan and a speaking ability test. The data were analyzed using mean scores, standard deviation (S.D.), effectiveness equal (E1/E2) and t-test dependents.

The results showed that (1) Learning activities consist of 3 steps as follows: 1) Pre-task Nano learning 2) Task cycle Nano learning and 3) Language focus Nano learning. The activity was of appropriate quality with the highest level of effectiveness at 82.26/80.56. (2) The implementation of the outcomes of the learning

activity showed that: speaking ability in the posttest was higher than in the pretest with a statistical level of .05.

ประกาศคุณูปการ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส อาจารย์ที่ปรึกษา ที่มีความเมตตา เชื้อมั่น และเป็นกำลังสำคัญ ในการให้พลังงานเชิงบวกแก่ผู้วิจัย และคณะกรรมการทุกท่านที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ปรึกษามา ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ จนการค้นคว้าอิสระเล่มนี้ เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบ ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิเชียร อารังโสติสสกุล อาจารย์ประจำภาควิชา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ที่มีความเมตตากรุณาอย่างสูง คอยให้ความช่วยเหลือ แนะนำ และคอย ผลักดันเป็นกำลังสำคัญให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จ

ขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญในการเสียสละเวลาอันมีคุณค่า เพื่อตรวจเครื่องมือวิจัยของ ผู้วิจัย อย่างตั้งใจ ละเอียดและถี่ถ้วน

ขอขอบพระคุณครอบครัวผู้อยู่เบื้องหลังในทุกสรรพสิ่ง ทำให้การศึกษาต่อในระดับมหาบัณฑิต ผ่านพ้นและลุล่วงได้ด้วยดี หากไม่มีกำลังสำคัญนี้ ผู้วิจัยอาจมีสำเร็จได้เพียงลำพัง

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ในสาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร ทุกคน สำหรับ มิตรภาพและความช่วยเหลือที่มาถึงทุกเมื่อ ทุกครั้งที่พบเจออุปสรรค ต้องการความช่วยเหลือ และ ส่งเสริมกันให้รับผิดชอบหน้าที่ ภาระงานจนสำเร็จลุล่วง ขอขอบคุณที่เป็นกำลังใจ เป็นแรงผลักดันให้กัน เสมอมา

หากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะมีคุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงประสงค์ใดเกิดขึ้น ผู้วิจัยขอ มอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการค้นคว้าอิสระในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ ต่อการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนของประเทศไม่มากนักน้อยสไป

พิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
ประกาศคุุณุปการ	ช
สารบัญ	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
สมมติฐานการวิจัย.....	5
ขอบเขตการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	10
หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และ การนำไปใช้.....	11
กิจกรรมการเรียนรู้.....	23
การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning).....	40
การเรียนรู้แบบพอดิคำ (Nanolearning)	48

การพูดสื่อสาร	51
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	59
กรอบแนวคิดการวิจัย	62
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	63
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80.....	63
ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วย กิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ..	74
บทที่ 4 ผลการวิจัย	84
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80	84
ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนและหลัง เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ..	96
บทที่ 5 บทสรุป	100
สรุปผลการวิจัย.....	100
อภิปรายผลการวิจัย.....	101
บรรณานุกรม	107
ภาคผนวก.....	107
ประวัติผู้วิจัย	188

สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 การอ่าน มาตรฐาน ท 1.1	14
ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1	15
ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1	16
ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ท 4.1	18
ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ท 5.1	19
ตาราง 6 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่เราชอบหรือใฝ่ฝัน รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน โรงเรียนบ้านลานกระบือ	65
ตาราง 7 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดี คำ	67
ตาราง 8 รายละเอียดการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E ₁)	72
ตาราง 9 รายละเอียดการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	75
ตาราง 10 รายละเอียดเกณฑ์ประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	76
ตาราง 11 แบบแผนการวิจัย	79

ตาราง 12 วันและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่ กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566.....	80
ตาราง 13 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังตาราง	86
ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน.....	89
ตาราง 15 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการ เรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่ม ตัวอย่าง จำนวน 3 คน	93
ตาราง 16 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการ การเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบกลุ่มเล็ก (1:3) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน	95
ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลัง เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน.....	96
ตาราง 18 องค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสารที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ 1 กิจกรรมที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน จำนวน 4 ชั่วโมง	97

ตาราง 19 องค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสารที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ 2 กิจกรรมที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 4 ชั่วโมง	98
ตาราง 20 องค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสารที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ 3 กิจกรรมที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน จำนวน 4 ชั่วโมง	99
ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน	171
ตาราง 22 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ เน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน.....	175
ตาราง 23 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการ พูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	181
ตาราง 24 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์การวัดระดับความสามารถ ด้าน การพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	182
ตาราง 25 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการ การเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 จำนวน 9 คน (ชั้นการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่ม เล็ก).....	185
ตาราง 26 แสดงผลการหาค่าความน่าเชื่อถือระหว่างกรรมการ (Inter-Rater Reliability) ของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	186
ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	187

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพ 1 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินงานออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรม การศึกษา.....	39
ภาพ 2 กรอบการปฏิบัติงานของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ	44
ภาพ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย	62

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2565, น. 123) ได้กำหนดแผนกลยุทธ์ลงในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 โดยมีเป้าหมายหลักที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา คือการพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต การจัดการศึกษาในปัจจุบันจึงต้องปรับเปลี่ยนให้ตอบสนองกับทิศทางการผลิต และการพัฒนากำลังคนดังกล่าว โดยมุ่งเน้นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้ได้ทั้งความรู้และทักษะที่จำเป็นต้องใช้ในการดำรงชีวิต การประกอบอาชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ท่ามกลางกระแสแห่งการเปลี่ยนแปลงซึ่งทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, Information and Media Literacy) เป็นหนึ่งในทักษะสำคัญจำเป็นในโลกศตวรรษที่ 21 ที่ประกอบไปด้วยทักษะที่เรียกตามคำย่อว่า 3Rs และ 8Cs (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ, 2560, น. 16) อีกทั้งแนวโน้มความขัดแย้งและความรุนแรงในสังคมซึ่งมีสาเหตุมาจากการไม่ยอมรับในความคิดเห็นที่แตกต่างกัน และพฤติกรรมของกลุ่มบุคคลที่นิยมใช้ความรุนแรงได้แพร่กระจายไปสู่นานาประเทศมากขึ้น ความขัดแย้งในเชิงความคิดเห็นของคนในสังคมมีมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความไม่สงบ ประชาชนมีความหวาดระแวงและขาดความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ประเทศขาดความมั่นคงและความสงบสุข อดสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศได้รับผลกระทบ ระบบการศึกษาในฐานะกลไกหลักในการพัฒนาคุณภาพคนของประเทศ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ, 2560, น. 18) เมื่อแนวทางการจัดการศึกษาตามแผนการศึกษาแห่งชาติยึดหลักการจัดการศึกษาเพื่อปวงชน (Education for All) และทุกภาคส่วนในสังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา (All for Education) ผู้เรียนจึงมีบทบาทหน้าที่เรียนรู้ และพัฒนาทักษะ ความรู้ และคุณลักษณะจากการเรียนรู้ในห้องเรียน นอกห้องเรียนโดยเน้นการฝึกปฏิบัติมากขึ้น (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ, 2560, น. 91)

จุดมุ่งหมายของการปฏิบัติงานด้านการสื่อสารคือการกระตุ้นให้เกิดการสื่อสารที่แท้จริงในภาษาเป้าหมาย การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Learning) แสดงให้เห็นว่าการปฏิบัติงานสามารถเป็นส่วนสำคัญของวิธีการที่จะสนับสนุนเป้าหมายของการปฏิบัติงานได้ เพื่อจุดประสงค์ที่แท้จริงในการใช้ภาษาและจัดให้มีบริบทตามธรรมชาติสำหรับการศึกษาภาษานั้น ๆ ซึ่งผู้เรียนจะต้องเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานนี้ รายงานผลหลังการปฏิบัติงานสำเร็จจากนั้นศึกษาภาษาที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติจากวัฏจักรของการปฏิบัติงานและองค์ประกอบต่าง ๆ

ซึ่งกรอบการปฏิบัติงาน คือนำเสนอด้วยการแสดงออกทางภาษาอย่างลึกซึ้งผ่านการฟังและการอ่าน และจัดเตรียมการพูดและการเขียนที่เกิดขึ้นเองโดยธรรมชาติและวางแผนไว้ สิ่งเหล่านี้จะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่ดีขึ้นและสร้างสรรค์ด้วยภาษาที่พวกเขามีอยู่แล้ว โครงสร้างพื้นฐานของการปฏิบัติงานนี้จะทำให้เรามีความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการที่ประชากรเรียนรู้ภาษา ตัวอย่างเช่น เราทราบว่า การใช้รูปแบบภาษามีจำเป็นต้องสมบูรณ์แบบ เราทราบว่าประชากรมิสามารถเรียนรู้ภาษาได้โดยปราศจากโอกาสมากมายในการใช้ภาษาที่แท้จริง นอกจากนี้ สิ่งสำคัญคือภาษาที่พวกเขาใช้แสดงออกมาจะสะท้อนให้เห็นถึงชนิดของคำต่าง ๆ ในภาษาที่พวกเขาต้องการเรียนรู้ ตัวอย่างเช่น ถ้าเรื่องนี้รวมถึงภาษาพูดที่เกิดขึ้นเอง (ซึ่งต่างจากภาษาเขียนที่วางแผนไว้มาก) นั่นก็เป็นสิ่งที่พวกเขาจำเป็นต้องได้ยินและศึกษา อีกทั้งยังทราบว่า การเน้นการสื่อสารในกลุ่มเล็กมากเกินไปโดยไม่ตรวจสอบความถูกต้องอาจส่งผลให้ผู้เรียนกลายเป็นฟอสซิลไวยากรณ์ กล่าวคือผู้เรียนบางคนไปพัฒนาการใช้ไวยากรณ์ให้คล่องแคล่วโดยการเสียค่าใช้จ่ายเพื่อให้เกิดความแม่นยำในการใช้ภาษามากขึ้น โครงสร้างของ Task-Based Learning จึงถูกออกแบบมาเพื่อแก้ไขปัญหาเหล่านี้ทั้งหมด การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติจึงเป็นการรวบรวมความรู้ความเข้าใจที่ดีที่สุดสำหรับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการจัดรูปแบบภาษาให้เป็นระเบียบ ถึงแม้ว่าตัวอย่างทั้งหมดจะอยู่บนพื้นฐานของภาษาอังกฤษ แต่ Task-Based Learning สามารถใช้ได้สำหรับการสอนภาษาเป้าหมายใด ๆ ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศก็ตาม (Jane Willis, 1998, pp. 1)

ในยุคโลกาภิวัตน์ สื่อใหม่ (New Media) เข้ามามีบทบาทอย่างแพร่หลายในหมู่ประชากรทุกเพศทุกวัย เป็นเครื่องมือเอื้อประโยชน์ต่อผู้ส่งสารและผู้รับสาร สามารถแสดงผลได้ทั้งข้อความ รูปภาพ และเสียง รวมไปถึงภาพเคลื่อนไหว เป็นเนื้อหาที่อยู่ในรูปแบบของสื่อดิจิทัลอันเป็นพื้นฐานสำคัญในการสื่อสารและสร้างสรรค์นวัตกรรมเทคโนโลยีในโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งมีความเป็นอิสระจากข้อจำกัดด้านขนาด (Freedom to scale) มีเนื้อหาที่สามารถย่อหรือปรับขยายขนาดหรือเครือข่ายได้ เช่น การปรับเนื้อหาให้เหมาะสมสำหรับการเผยแพร่ทั่วโลก หรือปรับให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะเจาะจงได้ (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว, 2561, น. 142-154) จากสถานการณ์ที่กล่าวมาการเรียนรู้ขนาดพอดิบคำ (Nanolearning) จึงถูกจัดได้ว่าเป็นหนึ่งในสื่อใหม่ (New Media) ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียนยุคใหม่ ทั้งผู้สอนและผู้เรียนสามารถใช้สื่อใดก็ได้ในการสร้างบทเรียนของตนเอง ตั้งแต่ข้อความ วิดีโอ เสียง และรูปภาพ ไปจนถึงแอนิเมชัน เกม และกิจกรรมแบบโต้ตอบอื่น ๆ ซึ่งจะมีลักษณะสำคัญของบทเรียนที่สั้น กระชับ และรวดเร็ว อีกทั้งยังสามารถทำการปรับแก้หรือพัฒนาซ้ำได้หลายครั้งโดยที่ผู้สอนและผู้เรียนสามารถกลับมาศึกษาหรือเรียนรู้กับบทเรียนนี้ได้ทุกที่ทุกเวลา ซึ่งหมายถึงความถึงการปรับให้เหมาะสมกับบริบท ความต้องการ และระดับของผู้เรียนให้การเรียนรู้เกิดขึ้นทุกที่ทุกเวลา (Lakshmi Puthanvedu, 2022) อีกทั้งนักการศึกษาหลายคนได้พิสูจน์แล้วว่าเด็กเล็กไม่สามารถจัดการข้อมูลได้มากในคราวเดียวเท่ากับนักเรียนและผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่ซึ่งมีการเชื่อมต่อทางระบบ

ประสาทที่มากขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยแสดงให้เห็นว่าแม้แต่เด็กอายุ 3 ขวบก็สามารถเข้าใจคำศัพท์ได้เร็วมากขึ้น จากการฝึกฝนเป็นประจำเพียงอย่างเดียว การใช้เทคนิคการเรียนรู้ขนาดพอดีคำจึงสามารถทำให้ครูสามารถดึงดูดความสนใจและรักษาความสนใจของผู้ฟังได้ดียิ่งขึ้น (Sibaram Khara, 2023) เพื่อสนองต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดจากการรับรู้ถ่ายทอดข้อมูล ข่าวสาร ความรู้ ทักษะและประสบการณ์ต่าง ๆ ผสมผสานกันอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตของแต่ละบุคคลตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตาย และเพื่อสร้างโอกาสในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับทุกคน (Learning for All) (กฤษพร อยู่สวัสดิ์, 2564)

ทั้งนี้การรู้เท่าทันกลยุทธ์ในการสร้างสรรค์ผลงานการสื่อสารเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมเป็นเรื่องที่ต้องศึกษาและเข้าใจตามหลักการทางจิตวิทยาที่มีระยะเวลายาวนาน แต่บางครั้งอาศัยเวลาไม่นานในการสร้างพื้นที่และออกแบบการสื่อสารเพื่อให้ผู้คนคล้อยตามก็สามารถทำได้ การสื่อสารจึงจะต้องให้ความสำคัญกับการเป็นพลวัตของผู้ส่งสารและผู้รับสารที่จะต้องแลกเปลี่ยนระหว่างกันตลอดเวลา การประเมินค่าการรับรู้ สมาธิ ความตั้งใจ ที่จะรับสารครบถ้วน การส่งสารออกไปอย่างครบถ้วนตรงกับที่ต้องการจะส่ง ซึ่งต้องมีการประเมินการรับรู้ก่อนและหลังการทดสอบการใช้การสื่อสารนั้น ๆ (พนิดา จงสุขสมสกุล, 2564, น. 170)

ความเข้าใจในผลกระทบของการสื่อสาร (Communication Media effects) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคสังคมการสื่อสารดิจิทัล ทุกคนมีเสรีภาพในการเป็นผู้ผลิตสารและขณะเดียวกันก็เป็นผู้รับสารได้ แต่มีได้หมายความว่าทุกคนจะสื่อสารอย่างถูกต้องเหมาะสม เพราะหลายคนยังขาดความเข้าใจว่าสื่อะนั้นมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงความคิดของมนุษย์โดยเฉพาะพื้นฐานการตีความหมายสาร (Message Interpretation) หากผู้ส่งสารกับผู้รับสารมีความรู้ อารมณ์ และประสบการณ์ ที่ได้รับการเลี้ยงดูมาแตกต่างกัน การตีความหมายสารเดียวกัน อาจมีความเข้าใจไม่ตรงกัน ภาพและเหตุการณ์เดียวกันที่ผ่านการเล่าเรื่องจากคนต่างกัน ย่อมจะมีเนื้อหาแตกต่างกัน ดังนั้นในการรับรู้สารที่มาพร้อมกับสื่อ ผู้ส่งสารจะต้องคำนึงถึงสิ่งที่ผู้รับสารจะได้รับผลกระทบจากการส่งสารไปยังผู้รับสารด้วย (พนิดา จงสุขสมสกุล, 2564, น. 194-195)

การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจึงมีความจำเป็นที่ผู้พูดต้องพัฒนาทั้งวัจนภาษาและอวัจนภาษาของตนเองซึ่งจะทำให้ถ้อยคำที่ใช้ในการสื่อสารสมบูรณ์ทั้งเนื้อหาและอารมณ์ตรงตามวัตถุประสงค์ของผู้พูด (บัณฑิตกา จารุมา และพยอม ก้อนโนเมือง, 2563, น. 426-427) ซึ่งจะสัมพันธ์กับการสื่อความหมายเพื่อให้ผู้รับเข้าใจในสิ่งที่ผู้ส่งต้องการ สามารถสื่อความหมายโดยการใช้วาจาและการสื่อความหมายโดยไม่ใช้วาจา (มือ ตา ท่าทาง และอารมณ์) การสื่อสารด้วยวาจาหมายถึง ภาษาพูดหรือภาษาเขียน การพูดที่เป็นประโยค มีจังหวะจะโคน น้ำเสียงมีทั้งเบาและหนัก มีความเร็วหรือช้าของการพูด นอกจากนี้ยังหมายถึงเสียงที่ไม่เป็นภาษาซึ่งสื่อความหมายลึกซึ้งกว่า เช่น เสียงหัวเราะ ร้องไห้ สะอื้น เป็นต้น การสื่อสารด้วยกิริยาท่าทางที่แสดงออกทางตา ทางท่าทาง

ของส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น มือ แขน ขา การกลอกตา การจ้องตา การพยักหน้า การก้มโค้ง การแสดงออกทางสีหน้า และการสัมผัส การจะเลือกวิธีการสื่อสารนี้มีปัจจัยเกี่ยวข้องอีกมากมาย ทั้งนี้จะขึ้นอยู่กับผู้สื่อและผู้รับสื่อตลอดจนเหตุการณ์แวดล้อมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอีกด้วย บางครั้งการสื่อความหมายอาจจะต้องใช้ทั้ง 2 วิธี ร่วมกันเพื่อให้การสื่อนั้นมีน้ำหนัก และมีความหมายลึกซึ้งขึ้น เป็นต้น (ชาญเวช ศรีธธาพุทธ, 2556, น. 3) ฉะนั้นการพูดจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดในการสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความคิดเห็นหรือข่าวสารไปยังผู้ฟังที่อยู่เฉพาะหน้าโดยตรง (ราเชน อินทรวีรัตน์, 2561, น. 24)

จากที่กล่าวมา ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถครอบคลุมถึงความรู้ ทักษะ เจตคติ ที่เกี่ยวข้องกับการพูดสื่อสารด้วยภาษาอันเป็นสัญลักษณ์ของชาติไทย เป็นการพัฒนาพื้นฐานการพูดซึ่งเป็นเครื่องมือ การสื่อสารเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในการทำงานเป็นทีม นำไปสู่การสร้างโอกาสในการเข้าทำงานหรือประกอบอาชีพในอนาคต

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ได้แนวทางการในการพัฒนาและส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ การเรียนรู้แบบพอดีคำ มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตของการวิจัยตามกระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนจะแบ่งออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน
2. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน
3. นักเรียนที่ใช้หาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

3.1 นักเรียนที่ใช้หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) กับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน โดยใช้ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จังหวัดสุโขทัย จำแนกเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสูง 1 คน ปานกลาง 1 คน และต่ำ 1 คน โดยใช้ผลการเรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนักเรียน

3.2 นักเรียนที่ใช้หาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบกลุ่มเล็ก (1:3) กับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างและมีใช้กลุ่มทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง จำนวน

9 คน โดยใช้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จังหวัดสุโขทัย จำแนกเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะสูง 3 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำ 3 คน โดยใช้ผลการเรียนรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2564 เป็นเกณฑ์ในการจำแนกกลุ่มนักเรียน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 มีเนื้อหาเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี วิจารณญาณและสร้างสรรค์ ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 21 ชั่วโมง โดยกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1) ชีวิตประจำวันของฉัน กิจกรรมที่ 2) วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมที่ 3) สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน

ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า
2. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรม การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน ที่เรียนรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางขนุน ที่เรียนรายวิชา ภาษาไทยพื้นฐาน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 20 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อ ส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 มี เนื้อหาเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟัง และดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมี

วิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ ใช้ระยะเวลา 1 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง โดยกิจกรรมแบ่งออกเป็น 3 กิจกรรม คือ กิจกรรมที่ 1) ชีวิตประจำวันของฉัน กิจกรรมที่ 2) วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมที่ 3) สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน

ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่

1. ตัวแปรต้น ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

นิยามศัพท์เฉพาะ

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้ของ วิลลิส (Willis, 1996) ซึ่งมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task cycle) และขั้นตอนที่ 3 ขั้นการเรียนรู้รูปแบบภาษา (Language focus) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้การปฏิบัติงานด้วยตนเองในการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ เพื่อให้ผู้เรียนได้ประสบการณ์เดิม ความรู้เดิม นำมาใช้สื่อสารโดยให้ความสำคัญกับความหมายของคำมากกว่าหลักไวยากรณ์ และเป็น การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ต่องานที่เพื่อนร่วมชั้นเรียนปฏิบัติ เพื่อปรับแก้และพัฒนาให้ดียิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบพหุติคำ หมายถึง สื่อการเรียนรู้แบบพหุติคำ ได้แก่ วิดีโอขนาดสั้น 3 คลิป ประกอบด้วย คลิปที่ 1 เรื่อง 10 สารคดี ๆ ของการพูดสื่อสาร คลิปที่ 2 เรื่องการพูดต้องรู้จริง คลิปที่ 3 เรื่องภาษากายส่งเสริมการพูด และภาพอินโฟกราฟิก 3 ภาพ ประกอบด้วย ภาพที่ 1 คำศัพท์สำหรับชีวิตประจำวัน ภาพที่ 2 คำศัพท์สำหรับวัฒนธรรมท้องถิ่น ภาพที่ 3 คำศัพท์สำหรับสิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน และชิ้นงานจากการปฏิบัติงานของผู้เรียน ประเภทของวิดีโอขนาดสั้น มีความยาวไม่เกิน 5 นาที ในขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานแบบพหุติคำ (Task cycle Nanolearning) ซึ่งการสร้างชิ้นงานนั้นต้องอาศัยการปฏิบัติงานอย่างเป็นลำดับขั้นตอนของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ผ่านการแลกเปลี่ยน ปรับแก้ จากการแสดงความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อทำการจัดกระทำข้อมูลให้มีขนาดสั้น กระชับ จัดเรียงเรื่องราวว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร แล้วจึงนำมาวางแผนนำเสนอ ออกแบบ และทำการถ่ายทำ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ หมายถึง ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ วิลลิส (Willis, 1996) ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำในรูปแบบของสื่อการสอนของผู้สอน และชิ้นงานของผู้เรียน ซึ่งนิยามขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานแบบพหุติคำ (Pre-task Nanolearning) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอหัวข้อที่เกี่ยวกับปฏิบัติงาน โดยเน้นคำหรือวลีที่เป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ การ

ปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สอนจะนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานจริงในรูปแบบของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจเพื่อนำไปปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานแบบพอดีคำ (Task cycle Nanolearning) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากหัวข้อที่ผู้เรียนเลือกแล้วทำความเข้าใจ อาจทำด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค้นคว้าเพิ่มเติม ภายในคู่หรือกลุ่มของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ คอยให้กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือโดยไม่อยู่ใกล้ผู้เรียนมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นวางแผนนำเสนอ (Planning) คือ ขั้นตอนที่วางแผนก่อนการนำเสนองาน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียนเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเนื้อหาที่รายงานจะเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ควรทำให้เนื้อหาสั้นและกระชับมากขึ้น ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนองานหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของชิ้นงานการเรียนรู้แบบพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที ผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานในการนำเสนอ และสะท้อนผลแก่ผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning)

ขั้นตอนที่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบ และอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่อยู่ในชิ้นงานการเรียนรู้แบบพอดีคำ โดยผู้สอนทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีอื่น ๆ เพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว จากนั้นจึงปรับแก้ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำของตนเองจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มา และนำไปปรับใช้กับสถานการณ์ใหม่ หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานเดิม

โดยทั้ง 3 ขั้นตอนนี้จะถูกจัดอยู่ในกิจกรรม 3 กิจกรรม ดังนี้ กิจกรรมที่ 1) ชีวิตประจำวันของฉัน กิจกรรมที่ 2) วัฒนธรรมท้องถิ่น และกิจกรรมที่ 3) สิ่งที่คุณชอบหรือใฝ่ฝัน

ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ หมายถึง คุณภาพของการประเมินกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 8 ข้อ

ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง คุณภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่พิจารณาได้จากสัดส่วนของคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างเรียนและคะแนนเฉลี่ยร้อยละที่ได้จากการทำแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ มีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพกระบวนการที่เป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคนที่ได้มาจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพผลลัพธ์ที่เป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละของนักเรียนทุกคนที่ได้มาจากการทำแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร หลังจากใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 80

ความสามารถในการพูดสื่อสาร หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความสามารถด้านการพูดสื่อสารในภาษาไทยเป็นไปตามเกณฑ์การประเมิน 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล (2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ (3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ (4) มีมารยาทในการพูด โดยสามารถประเมินจากแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นเกณฑ์การวัดคะแนนแบบ Scoring Rubrics

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และ
การนำไปใช้

1. ทำไมต้องเรียนภาษาไทย
2. เรียนรู้อะไรในภาษาไทย
3. สาระและมาตรฐานการเรียนรู้
4. คุณภาพผู้เรียน
5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง
6. คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้
2. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้
3. ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี
4. หลักการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้
5. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning)

1. ความหมายการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
2. องค์ประกอบและการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
3. ขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

การเรียนรู้แบบพอดิบคำ (Nanolearning)

1. ความหมายการเรียนรู้แบบพอดิบคำ
2. ลักษณะของการเรียนรู้แบบพอดิบคำ
3. การเรียนรู้แบบพอดิบคำในการศึกษาภาษา

การพูดสื่อสาร

1. ความหมายของการพูด
2. ความสำคัญของการพูด
3. องค์ประกอบของการพูด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

กรอบแนวคิดการวิจัย

หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และการนำไปใช้

1. ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 37)

จากเหตุผลที่ต้องเรียนภาษาไทยดังกล่าวมาข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ทำให้ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทยอันเป็นสัญลักษณ์ประจำชาติไทย ซึ่งเป็นเครื่องมือที่เราใช้สื่อสารระหว่างกันโดยการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการส่งต่อสาร จนถูกนำไปใช้อย่างตรงเจตนารมณ์

2. เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กล่าวว่าภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, น. 37-38)

2.1 การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่านเพื่อนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

2.2 การเขียน การเขียนสะกดตามอักขรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่างๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.3 การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกพูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็นทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ

2.4 หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมกับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย

2.5 วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่บทร้องเล่นของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

จากสิ่งที่เรียนรู้ในภาษาไทย 5 ประการดังกล่าวมาข้างต้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกพูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาการรับสารและส่งสารอย่างมีคุณภาพ ผ่านการสะท้อนผลจากตนเอง เพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้สอน

3. สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ สร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความคิดเห็นความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษา ภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดี และวรรณกรรมไทย อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

4. คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจความหมายของคำและข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอ และมีมารยาทในการอ่าน

- มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมาย ลากู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน
- เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น รู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสารเล่าประสบการณ์และพูดแนะนำ หรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดู และพูด
- สกจดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจองแต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ
- เข้าใจและสามารถสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและ บทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

5. ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านเพื่อทำความเข้าใจ สร้างความรู้และความคิด เพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

ตาราง 1 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 1 การอ่าน
มาตรฐาน ท 1.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	<p>1. อ่านออกเสียงคำ ข้อความ เรื่องสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว</p> <p>2. อธิบายความหมายของคำและข้อความที่อ่าน</p>	<p>การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.2 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ประกอบด้วย</p> <ul style="list-style-type: none"> - คำที่มีตัวการ์นต์ - คำที่มี รร - คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง - คำพ้อง - คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ท ฤ ฎ
	<p>3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเชิงเหตุผลเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน</p> <p>4. ลำดับเหตุการณ์และคาดคะเนเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่านโดยระบุเหตุผลประกอบ</p> <p>5. สรุปความรู้และข้อคิดจากเรื่องที่อ่านเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน</p>	<p>การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น - เรื่องเล่าสั้น ๆ - บทเพลงและบทร้อยกรอง - บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น - ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน
	<p>6. อ่านหนังสือตามความสนใจอย่างสม่ำเสมอและนำเสนอเรื่องที่อ่าน</p>	<p>การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย - หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	7. อ่านข้อเขียนเชิงอธิบายและปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ	การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อแนะนำ - คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน - ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ
	8. อธิบายความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ	การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ
	9. มีมารยาทในการอ่าน	มารยาทในการอ่าน เช่น - ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น - ไม่เล่นกันขณะที่อ่าน - ไม่ทำลายหนังสือ - ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะโงกหน้าไปอ่านขณะที่ผู้อื่นกำลังอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียน เขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวในรูปแบบต่าง ๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ตาราง 2 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 2 การเขียน มาตรฐาน ท 2.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. คัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัด	การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียน ตัวอักษรไทย
	2. เขียนบรรยายเกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้อย่างชัดเจน	การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของคน สัตว์ สิ่งของ สถานที่
	3. เขียนบันทึกประจำวัน	การเขียนบันทึกประจำวัน
	4. เขียนจดหมายลาครู	การเขียนจดหมายลาครู
	5. เขียนเรื่องตามจินตนาการ	การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำภาพ และหัวข้อที่กำหนด
	6. มีมารยาทในการเขียน	มารยาทในการเขียน เช่น

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า - ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ - ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลาสถานที่ และบุคคล - ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตาราง 3 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	<ol style="list-style-type: none"> 1. เล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู ทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง 2. บอกสาระสำคัญจากการฟังและการดู 3. ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่ ฟังและดู 4. พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจาก เรื่องที่ฟังและดู 	<p>การจับใจความ และพูดแสดง ความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความ บันเทิง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก - นิทาน การ์ตูน เรื่องขบขัน - รายการสำหรับเด็ก - ข่าวและเหตุการณ์ใน ชีวิตประจำวัน - เพลง

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	5. พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์	<p>การพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - การแนะนำตนเอง - การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน - การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย - การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน - การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดขอร้อง การพูดทักทาย การกล่าวขอบคุณและขอโทษ การพูดปฏิเสธ และการพูดซักถาม
	6. มีมารยาทในการฟัง การดูแลการพูด	<p>มารยาทในการฟัง เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจฟัง ตามองผู้พูด - ไม่รบกวนผู้อื่นขณะที่ฟัง - ไม่ควรนำอาหารหรือเครื่องดื่มไปรับประทานขณะที่ฟัง - ไม่แสดงกิริยาที่ไม่เหมาะสม เช่น โห่ ฮา หาว - ให้เกียรติผู้พูดด้วยการปรบมือ - ไม่พูดสอดแทรกขณะที่ฟัง <p>มารยาทในการดู เช่น</p> <ul style="list-style-type: none"> - ตั้งใจดู - ไม่ส่งเสียงดังหรือแสดงอาการรบกวนสมาธิของผู้อื่น <p>มารยาทในการพูด เช่น</p>

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ถ้อยคำและกิริยาที่สุภาพเหมาะสมกับกาลเทศะ - ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล - ไม่พูดสอดแทรกในขณะที่ผู้อื่นกำลังพูด - ไม่พูดล้อเลียนให้ผู้อื่นได้รับความอับอายหรือเสียหาย

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษาภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

ตาราง 4 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย ท 4.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. เขียนสะกดคำและบอกความหมายของคำ	<ul style="list-style-type: none"> - การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ - มาตรฐานตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา - การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ - คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ - คำที่มีอักษรนำ - คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ - คำที่มี ฤ ฎ - คำที่ใช้ บัน บรร - คำที่ใช้ รร - คำที่มีตัวการ์นต์ - ความหมายของคำ

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
	2. ระบุชนิดและหน้าที่ของคำในประโยค	ชนิดของคำ ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - คำนาม - คำสรรพนาม - คำกริยา
	3. ใช้พจนานุกรมค้นหาความหมายของคำ	การใช้พจนานุกรม
	4. แต่งประโยคง่ายๆ	การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> - ประโยคบอกเล่า - ประโยคปฏิเสธ - ประโยคคำถาม - ประโยคขอร้อง - ประโยคคำสั่ง
	5. แต่งคำคล้องจองและคำขวัญ	<ul style="list-style-type: none"> - คำคล้องจอง - คำขวัญ
	6. เลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่น ที่เหมาะสมกับกาลเทศะ	<ul style="list-style-type: none"> - ภาษาไทยมาตรฐาน - ภาษาถิ่น

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทย
อย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

ตาราง 5 ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในสาระที่ 5 วรรณคดี
และวรรณกรรม ท 5.1

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
ป.3	1. ระบุข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณกรรมเพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	วรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน <ul style="list-style-type: none"> - นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น
	2. รู้จักเพลงพื้นบ้านและเพลงกล่อมเด็กเพื่อปลูกฝังความชื่นชมวัฒนธรรมท้องถิ่น	<ul style="list-style-type: none"> - เรื่องสั้นง่าย ๆ ปริศนาคำทาย - บทร้อยกรอง
	3. แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวรรณคดีที่อ่าน	<ul style="list-style-type: none"> - เพลงพื้นบ้าน - เพลงกล่อมเด็ก

ชั้น	ตัวชี้วัด	สาระการเรียนรู้แกนกลาง
		<ul style="list-style-type: none"> - วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและตามความสนใจ
	<p>4. ท่องจำบทอาขยานตามที่กำหนดและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจ</p>	<p>บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า</p> <ul style="list-style-type: none"> - บทอาขยานตามที่กำหนด - บทร้อยกรองตามความสนใจ

6. คำอธิบายรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน

วิชา ภาษาไทย

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เวลาเรียน 200 ชั่วโมง

การสืบค้น วิเคราะห์ สังเคราะห์ และฝึกทักษะการสื่อสารภาษาไทย ดังนี้ การอ่านออกเสียงและการบอกความหมายของคำ คำคล้องจอง ข้อความ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ที่ประกอบด้วยคำพื้นฐานเพิ่มจาก ป.3 ไม่น้อยกว่า 1,200 คำ รวมทั้งคำที่เรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นประกอบด้วย คำที่มีตัวการ์ตูน, คำที่มี รร, คำที่มีพยัญชนะและสระไม่ออกเสียง, คำพ้อง, คำพิเศษอื่น ๆ เช่น คำที่ใช้ ๓ ฤ ฤ การอ่านจับใจความจากสื่อต่าง ๆ เช่นนิทานหรือเรื่องเกี่ยวกับท้องถิ่น, เรื่องเล่าสั้น ๆ, บทเพลงและบทร้อยกรอง, บทเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น, ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันในท้องถิ่นและชุมชน การอ่านหนังสือตามความสนใจ เช่น หนังสือที่นักเรียนสนใจและเหมาะสมกับวัย, หนังสือที่ครูและนักเรียนกำหนดร่วมกัน การอ่านข้อเขียนเชิงอธิบาย และปฏิบัติตามคำสั่งหรือข้อเสนอแนะ, คำแนะนำต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน, ประกาศ ป้ายโฆษณา และคำขวัญ การอ่านข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่ และแผนภูมิ มารยาทในการอ่าน เช่น ไม่อ่านเสียงดังรบกวนผู้อื่น, ไม่เล่นกันขณะอ่าน, ไม่ทำลายหนังสือ, ไม่ควรแย่งอ่านหรือชะงักหน้าไปอ่านขณะ, ที่ผู้อื่นกำลังอ่าน การคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดตามรูปแบบการเขียนตัวอักษรไทย, การเขียนบรรยายเกี่ยวกับลักษณะของ คน สัตว์ สิ่งของ สถานที่, การเขียนบันทึกประจำวัน, การเขียนจดหมายลาครู, การเขียนเรื่องตามจินตนาการจากคำ ภาพ และหัวข้อที่กำหนด มารยาทในการเขียน เช่น เขียนให้อ่านง่าย สะอาด ไม่ขีดฆ่า, ไม่ขีดเขียนในที่สาธารณะ, ใช้ภาษาเขียนเหมาะสมกับเวลาสถานที่และบุคคล, ไม่เขียนล้อเลียนผู้อื่นหรือทำให้ผู้อื่นเสียหาย การจับใจความและพูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดูทั้งที่เป็นความรู้และความบันเทิง เช่น เรื่องเล่าและสารคดีสำหรับเด็ก, นิทานการ์ตูน เรื่องขบขัน, รายการสำหรับเด็ก, ข่าวและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวัน เพลงการพูดสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การแนะนำตนเอง, การแนะนำสถานที่ในโรงเรียนและในชุมชน การแนะนำ/เชิญชวนเกี่ยวกับการปฏิบัติตนในด้านต่าง ๆ เช่น การรักษาความสะอาดของร่างกาย, การเล่าประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน การพูดในโอกาสต่าง ๆ เช่น การพูดขออภัย, การพูดทักทาย, การกล่าวขอบคุณและขอโทษ, การพูดปฏิเสธ และการพูดซักถาม มารยาทในการ มารยาทในการดู มารยาทในการพูด การสะกดคำ การแจกลูก และการอ่านเป็นคำ มาตราตัวสะกดที่ตรงตามมาตราและไม่ตรงตามมาตรา การผันอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ คำที่มีพยัญชนะควบกล้ำ คำที่มีอักษรนำ คำที่ประวิสรรชนีย์และคำที่ไม่ประวิสรรชนีย์ คำที่มี ฤ ฤ คำที่ใช้ บัน บรร คำที่ใช้ รร คำที่มีตัวการ์ตูน ความหมายของคำชนิดของคำ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยาการใช้พจนานุกรม การแต่งประโยคเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ประโยคบอกเล่า ประโยคปฏิเสธ ประโยคคำถาม ประโยคขออภัย

ประโยคคำสั่ง คำคล้องจอง คำขวัญ ภาษาไทยมาตรฐาน ภาษาถิ่นวรรณคดี วรรณกรรม และเพลงพื้นบ้าน นิทานหรือเรื่องในท้องถิ่น เรื่องสั้นง่าย ๆ ปริศนาคำทาย บทร้อยกรอง เพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก วรรณกรรมและวรรณคดีในบทเรียนและ ตามความสนใจ บทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่า บทอาขยานตามที่กำหนด และบทร้อยกรองตามความสนใจ

โดยจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้โครงงานเป็นฐาน (Problem-Based Learning) จัดการเรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Co-operative Learning) จัดการเรียนรู้แบบสืบสอบ (Inquiry-Based Learning) จัดการเรียนรู้ภาษาไทยโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) และจัดประสบการณ์เพื่อทักษะการสื่อสารภาษาไทย ได้แก่ ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง และการพูด

เพื่อให้มีความสามารถในการสื่อสาร ความสามารถในการคิด ความสามารถในการแก้ปัญหา ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี มีความภูมิใจในภาษาไทยอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ใฝ่เรียนรู้ มุ่งมั่นในการทำงาน และรักความเป็นไทย

รหัสตัวชี้วัด

ท 1.1	ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5, ป.3/6, ป.3/7, ป.3/8, ป.3/9
ท 2.1	ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5, ป.3/6
ท 3.1	ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5, ป.3/6
ท 4.1	ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4, ป.3/5, ป.3/6
ท 5.1	ป.3/1, ป.3/2, ป.3/3, ป.3/4

รวมทั้งหมด 31 ตัวชี้วัด

จากการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พุทธศักราช 2551 ที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้เลือกใช้ สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณ และสร้างสรรค์ โดยมุ่งเน้นไปที่การส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ซึ่งตอบสนองต่อตัวชี้วัดที่ 4 พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู ตัวชี้วัดที่ 5 พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ และตัวชี้วัดที่ 6 มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสาร วรรณกรรมวิชาการและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ มีนักการศึกษาหลายคนได้ให้นิยามความหมายและรายละเอียดไว้ดังนี้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553, หน้า 26) ได้กล่าวถึงความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้หมายถึง กิจกรรมต่าง ๆ ที่ใช้ในการสอน เพื่อช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ เข้าใจ เกิดการเรียนรู้ และมีพัฒนาการเปลี่ยนแปลงตามเป้าหมายของหลักสูตร

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 72) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การปฏิบัติการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน เพื่อให้การสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ และการเรียนรู้ของผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การสอนที่กำหนดไว้

วัชรพล วิบูลยศริน (2561, หน้า 151) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ คือกิจกรรมที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้และเป็นผู้ใช้เวลาเรียนรู้เป็นส่วนใหญ่มิมีส่วนร่วมอย่างตื่นตัวในกิจกรรมมากกว่าผู้สอน

ณิรดา เวชญาลักษณ์ (2562, หน้า 127) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาทางร่างกาย อารมณ์สังคม และสติปัญญา และสร้างบรรยากาศการเรียนการสอนให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สีกเบื่อหน่ายเกิดทักษะกระบวนการคิดวิเคราะห์ ทำให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก และมีส่วนร่วมในการเรียนรู้นั้น

จากการศึกษาความหมายของกิจกรรมการเรียนรู้ของนักการศึกษาข้างต้นสรุปได้ว่ามีความสอดคล้องและสัมพันธ์กัน ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง วิธีการปฏิบัติการ กระบวนการ รวมไปถึงการเตรียมความพร้อมต่าง ๆ หรือภาระงานที่มอบหมายให้แก่ผู้เรียน จัดให้ผู้เรียนได้เป็นส่วนหนึ่งของทุกขั้นตอนในการปฏิบัติกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองในการพัฒนาความสามารถ ทักษะ สมรรถนะ ได้อย่างเต็มตามศักยภาพ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ซึ่งกิจกรรมนั้น ๆ จะต้องถูกจัดตามการออกแบบและแผนที่วางไว้ของผู้สอน เพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุผลตามที่จุดประสงค์ที่ตั้งไว้จนนำไปสู่เป้าหมายของหลักสูตรได้

2. องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ประสบความสำเร็จ และเป็นไปตามที่จุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้กำหนดไว้ ผู้สอนควรคำนึงถึงองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ดังนั้นจึงมีนักวิชาการหลายคนได้นิยามรายละเอียดองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

บุญชม ศรีสะอาด (2537, หน้า 95) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ว่าประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

1. คู่มือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้ดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ได้ศึกษาและปฏิบัติตามเพื่อให้บรรลุผลของกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งอาจประกอบด้วยแผนการสอน ซึ่งเป็นสิ่งที่ครูต้องจัดเตรียมก่อนทำการสอน เพื่อกำหนดบทบาทผู้เรียนและการจัดชั้นเรียน

2. แบบทดสอบวัดความก้าวหน้าของผู้เรียน เพื่อใช้ตรวจสอบหลังจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้รับรู้ผลลัพธ์ว่าผู้เรียนมีความเปลี่ยนแปลงอย่างไร ตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้หรือไม่

3. บัตรงาน คือ บัตรที่ระบุสิ่งที่นักเรียนพึงปฏิบัติในระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้

4. สื่อการเรียนรู้ต่าง ๆ เพื่อใช้เป็นเครื่องมือให้ผู้เรียนได้รับการสื่อสารอย่างหลากหลายรูปแบบ อาจเป็น บทความ เนื้อหา ภาพ วิดิทัศน์ แผนภูมิต่าง ๆ เป็นต้น

สิริวรรณ สุวรรณอาภา (2544, หน้า 166-170) ได้นิยามองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีเป้าหมายสำคัญเพื่อช่วยเร้า หรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และทราบจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ในบทเรียนนั้น ๆ อย่างแท้จริง หากกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนไม่ได้ช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจก็จะขาดการรับรู้ที่ดี ไม่มีการจำและคิดเพื่อตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่ง ผลสุดท้ายก็จะไม่เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่ต้องการ การจัดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียนจำเป็นต้องช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียน และต้องให้สัมพันธ์สอดคล้องกับกิจกรรมในชั้นสอนด้วย ดังนี้

1.1 เพื่อทบทวนพื้นฐานความรู้เพิ่มเติมให้สัมพันธ์กับการสอนเนื้อหาใหม่หรือแนวความคิดใหม่หรือหลักการใหม่ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการระลึกได้และเกิดความต่อเนื่องในการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอนต่อไป

1.2 เพื่อวางแผนการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดงานที่จะปฏิบัติว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร เมื่อไร

1.3 เพื่อแจ้งจุดประสงค์ของบทเรียนให้ผู้เรียนทราบโดยตรงหรือโดยทางอ้อมก็ได้ ซึ่งจะเป็นการช่วยให้ผู้เรียนได้ทราบว่าเมื่อเรียนจบบทเรียนแล้วเกิดการเรียนรู้อะไรต่อตนเองบ้าง

ข้อควรคำนึงในการกำหนดกิจกรรม ในการกำหนดกิจกรรมนำเข้าสู่บทเรียน ควรคำนึงถึง 4 สิ่งต่อไปนี้

1. ต้องเป็นกิจกรรมที่นำไปสู่การกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ และมีความต่อเนื่อง และสัมพันธ์กับชั้นสอน

2. ต้องกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับลำดับขั้นตอนการสอน ซึ่งโดยปกติจะใช้เวลาไม่เกิน ร้อยละ 20 ของเวลาเรียนทั้งหมด และสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม
3. ต้องกำหนดสิ่งที่จะช่วยกระตุ้นหรือเร้าให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ นำตื่นเต้น มีความสนุกสนานและเพลิดเพลิน หรือมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน
4. ต้องกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถและความถนัดของผู้สอนเอง ซึ่งจะช่วยให้การสอนประสบผลสำเร็จได้มากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นสอน เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

2.1 กิจกรรมแกนหลักเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนในครั้งนั้น ๆ ซึ่งถือเป็นการกำหนดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง จึงมีความสำคัญมากที่สุดต่อการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ของบทเรียนเรื่องนั้น ๆ ในการกำหนดกิจกรรมแกนหลักให้เกิดการเรียนรู้ตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนแต่ละครั้งมีแนวทางในการปฏิบัติ ดังนี้

2.1.1 ต้องพิจารณาจุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนในครั้งนั้นว่ามีพฤติกรรมตรงกับการเรียนรู้ชนิดใดนั้น จะพิจารณาเฉพาะคำกริยาของจุดประสงค์การเรียนรู้อย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องพิจารณาข้อความที่เป็นพฤติกรรมของจุดประสงค์การเรียนรู้เป็นสำคัญจึงจะตัดสินใจได้ว่า จุดประสงค์การเรียนรู้ของการสอนครั้งนั้นๆ ตรงกับการเรียนรู้ชนิดใด

2.1.2 ต้องเลือกหรือกำหนดกิจกรรมแกนหลักตามชนิดการเรียนรู้นั้น ให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.3 กิจกรรมทดสอบ เป็นการกำหนดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ ความคิด การแก้ปัญหา ทักษะทางกาย และเจตคติ ในการตอบปัญหาหรือแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ เพื่อเป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่สัมพันธ์กับกิจกรรมแกนหลักหรือไม่ หากผู้เรียนยังไม่เกิดการเรียนรู้ก็ควรจะให้คำแนะนำเพิ่มเติมหรือสอนใหม่ โดยไม่ให้ผู้เรียนเสียกำลังใจจนสามารถเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการ

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุป เป็นการกำหนดกิจกรรมที่มีลักษณะสำคัญ 2 ขั้นตอน คือ

3.1 กิจกรรมสรุปบทเรียนเป็นการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียบเรียงความรู้ ความคิด และทักษะทางกาย แล้วสรุปเป็นแนวความคิด มโนภาพ หลักการ ข้อสรุป หรือลำดับขั้นตอนในการปฏิบัติงาน ผู้สอนควรจะตระหนักถึงการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงออกร่วมกันโดยการอภิปรายหรือเขียนตอบก็ได้ตามความเหมาะสม แต่ผู้สอนไม่ใช่เป็นผู้สรุปเสียเอง ผู้สอนควรเป็นเพียงผู้ช่วยแนะนำแนวทางบางประการเท่านั้น หรืออาจช่วยรวบรวมข้อสรุปเขียนไว้บนกระดานบ้างก็ได้ เพื่อเป็นการเน้นให้ชัดเจนอีกครั้งหนึ่ง หลังจากผู้เรียนช่วยกันสรุปบทเรียนแล้ว

ก็ต้องจดจำข้อสรุปนั้น ๆ ต่อไป มิฉะนั้นผู้เรียนอาจจำได้ไม่นานหรือลืมได้ง่าย ดังนั้นผู้สอนควรหาวิธีการที่จะช่วยให้ผู้เรียนจดจำได้นาน

3.2 กิจกรรมฝึกทักษะ เป็นการกำหนดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมทักษะทางสมองและหรือทางกายให้มีความชำนาญเพิ่มสูงขึ้น เช่น ทำแบบฝึกหัด ศึกษาค้นคว้า ทำรายงาน ทำกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทำกิจกรรมจากใบงาน ปฏิบัติตามโครงการเพื่อเสริมทักษะการเรียนรู้ เป็นต้น

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 78) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบของจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นเตรียมความพร้อม และสร้างความสนใจให้กับผู้เรียน ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากเห็น อยากคิดและอยากทำ เพื่อเป็นการเชื่อมโยงความรู้เดิมและความรู้ใหม่ โดยมีหลักการนำเข้าสู่บทเรียน ดังนี้

1. นำให้น่าสนใจ โดยใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ เช่น ใช้เพลง เกมส์ หรือคำทาย
2. นำให้ตรงหรือสอดคล้องกับเรื่องที่จะใช้ในการสอน
3. ไม่ควรใช้เวลามากเกิน 10 นาที

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติกิจกรรมหรือขั้นสอน เป็นขั้นตอนที่ต่อจากชี้นำสู่บทเรียน ถือเป็นขั้นสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ กิจกรรมที่ปฏิบัติในขั้นนี้มีหลากหลายวิธี ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ที่ผู้สอนต้องการให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมนั้นออกมา เช่น การค้นคว้า การอภิปรายกลุ่ม การรายงาน การแสดงบทบาทสมมติ การแสดงความคิดเห็น การสาธิต เป็นต้น โดยผู้สอนจะต้องคำนึงถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้
2. กิจกรรมต้องส่งเสริมความคิดแก้ปัญหา และความคิดสร้างสรรค์
3. กิจกรรมต้องสอดคล้องกับวัยวุฒิ วุฒิภาวะ และความพร้อมของผู้เรียน
4. กิจกรรมต้องตอบสนองความต้องการ ความสนใจ และความถนัดของผู้เรียน
5. กิจกรรมต้องส่งเสริมพัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

ของผู้เรียน

6. กิจกรรมต้องเหมาะสมกับเวลาและสภาพแวดล้อม
7. กิจกรรมต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือทำ หรือฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง
8. กิจกรรมต้องมีลำดับขั้นตอนลำดับความง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม และความเรียบง่ายไปสู่ความซับซ้อน
9. กิจกรรมต้องใช้สื่อในการสอนได้สอดคล้องและเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุปและวัดผล เป็นการสรุปเนื้อหาที่เรียนมาแล้วทั้งหมด สรุปทั้งด้าน ความรู้ ความคิด เจตคติ และทักษะที่ผู้เรียนได้รับ ตลอดจนการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ในการสรุปนี้ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนเป็นผู้สรุป หรือผู้สอนร่วมสรุปกับผู้เรียน หลังจากนั้นผู้สอนควรวัดผล การเรียนรู้ว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ โดยอาจจะใช้วิธีการตอบคำถาม ทำแบบทดสอบ แบบฝึกหัด หรือรายงานตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้

จิราภรณ์ บุญประเสริฐ และคณะ (2550, หน้า 55) ได้อธิบายถึงองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ส่วนประกอบ ดังนี้

1. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Objective) คือ สิ่งที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
2. การเรียนการสอน (Learning) คือ กระบวนการที่จะทำให้บรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้
3. การวัดผลและประเมินผล (Evaluation) คือ สิ่งที่ต้องการตรวจสอบผู้เรียนว่าเกิดการเรียนรู้และมีพฤติกรรม หรือคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ มากน้อยเพียงใด

จากการศึกษารายละเอียดและองค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่นักวิชาการได้กล่าวไปแล้วข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า องค์ประกอบของกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นตอนนี้ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการละลายพฤติกรรม มีสมาธิ เตรียมความพร้อม และเกิดความรู้สึกรักอยากเรียนรู้ รวมไปถึงตรวจสอบทบทวนความรู้ หรือทักษะความสามารถเดิม ชี้แจงผลตอบแทนที่ผู้เรียนจะได้รับหลังการจัดกิจกรรม รวมถึงเป้าหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียน ขั้นตอนที่ 2 ขั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนเป็นผู้จัดและดูแลกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามที่ได้ ออกแบบวางแผนไว้ เพื่อให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ให้เป็นไปตามจุดประสงค์ที่ผู้สอนกำหนดไว้ โดยกิจกรรมการเรียนรู้ต้องเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองได้ และ ขั้นตอนที่ 3 ขั้นสรุปและประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้ และผู้สอนทำหน้าที่ตรวจสอบองค์ความรู้ ประเมินการเรียนรู้ทั้งก่อนจัดกิจกรรม ระหว่างการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรม เพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการที่ผู้เรียนปฏิบัติ หากมีผู้เรียนคนใด ยังไม่สามารถบรรลุจุดประสงค์ ผู้สอนจะต้องมีวิธีการช่วยเหลือและพาผู้เรียนไปให้ถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

3. ลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ (2553, หน้า 7) ได้อธิบายถึงลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่า ผู้สอนที่ดีย่อมมีความรับผิดชอบในหน้าที่ทั้งในด้าน

การจัดการเรียนรู้และการอบรมผู้เรียนให้เป็นสมาชิกที่ดีของชุมชนและประเทศชาติ ดังนั้นการจัดการเรียนรู้ที่ดีต้องมีหลักดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ความคิดอยู่เสมอ โดยการซักถามหรือให้แสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาง่าย ๆ กับผู้เรียนในระดับต่าง ๆ เพื่อจะได้เป็นการฝึกฝนให้ผู้เรียนคิดหาเหตุผล คิดเปรียบเทียบ และคิดพิจารณาถึงความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งต่าง ๆ
2. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ตรงในการเรียนให้มากที่สุด ด้วยการเรียนรู้ โดยการลงมือทำด้วยตนเอง (Learning by doing)
3. ส่งเสริมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม (Group working) โดยให้มีการปรึกษาหารือกันในกลุ่ม มีการแบ่งงานกันทำด้วยความร่วมมือกัน และร่วมกันประเมินผล
4. ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักแก้ปัญหาด้วยตนเองตามวิธีการทางวิทยาศาสตร์
5. มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการเรียนรู้ให้หลากหลายอยู่เสมอ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้นั้นเกิดความยืดหยุ่น น่าสนใจ และไม่น่าเบื่อโดยการนำเอาเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ มาดัดแปลง ประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้
6. มีการจัดเตรียมการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้า เพื่อที่ผู้สอนจะได้ทราบว่าสอนอย่างไรบ้าง ตามลำดับขั้นตอน และยังช่วยให้ผู้สอนพร้อมที่จะสอนด้วยความมั่นใจ
7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม มีการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และคิดหาเหตุผลความเป็นมาของสิ่งที่เรียน
8. เน้นการประเมินตามสภาพจริง มีการประเมินผลอยู่ตลอดเวลา ประเมินตามความรู้ ความสามารถของผู้เรียนอย่างแท้จริง เพื่อให้แน่ใจว่าการจัดการเรียนรู้ได้ผลตรงตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้หรือไม่เพียงใด
9. มีการใช้สื่อในการจัดการเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจบทเรียน เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ ของจริง แผนภูมิ หุ่นจำลอง คอมพิวเตอร์ช่วยสอน เว็บไซต์ ฐานข้อมูลการเรียนรู้ และสื่อทัศนูปกรณ์อื่น ๆ
10. มีการจูงใจผู้เรียนในระหว่างการจัดการเรียนรู้ เช่น การให้รางวัล การชมเชย การลงโทษ การติเตียน การให้คะแนนการสอบ การแข่งขัน การปรบมือให้เกียรติ ฯลฯ มาใช้เป็นที่กระตุ้นและชี้แนวทางเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ ตั้งใจ ขยันหมั่นเพียรในการเรียนการทำกิจกรรมมากขึ้น
11. มีกิจกรรมให้ผู้เรียนทำอย่างหลากหลาย เพื่อสร้างความสนใจของผู้เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสนุกสนานในการเรียนรู้
12. ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเจริญงอกงามในทุกด้านทั้งร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา

13. ส่งเสริมความสัมพันธ์หรือการบูรณาการระหว่างวิชาที่เรียนกับวิชาอื่น ๆ ในหลักสูตร เช่น สอนภาษาไทยก็สอนให้สัมพันธ์กับสังคมศึกษา ศิลปศึกษา ดนตรี และนาฏศิลป์ เป็นต้น

14. มีการสร้างบรรยากาศในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะแก่การเรียนรู้ตามบทเรียนที่สอน ทั้งในแง่ของสิ่งแวดล้อมและอารมณ์ของผู้เรียน

15. จัดการเรียนรู้แบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Child Center) โดยให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง และผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยดูแลให้ความช่วยเหลือ แนะนำในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

16. จัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ให้มากที่สุด

17. จัดการเรียนรู้ตามกฎแห่งการเรียนรู้โดยจัดบทเรียนให้เหมาะสมกับวัยความสามารถ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน

18. จัดการเรียนรู้โดยส่งเสริมการดำเนินชีวิตตามแบบประชาธิปไตย โดยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ และฝึกให้ผู้เรียนรู้จักรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น เคารพความคิดเห็นของผู้อื่น และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีการวางแผนงานร่วมกับผู้สอน

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 216) ได้กล่าวถึงลักษณะของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีไว้ดังนี้

1. มีความสอดคล้องกับหลักสูตร และแนวการสอน
2. สามารถนำไปใช้ได้จริง และมีประสิทธิภาพ
3. เขียนอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เหมาะกับผู้เรียนและเวลาที่กำหนด
4. มีความกระชับชัดเจน ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายและเข้าใจตรงกัน
5. มีรายละเอียดมากพอที่จะทำให้ผู้อ่านสามารถนำไปใช้สอนได้
6. ทุกหัวข้อในกิจกรรมการเรียนรู้มีความสัมพันธ์สอดคล้องกัน

ชนาธิป พรกุล (2555, หน้า 7) ได้กล่าวถึงลักษณะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดีไว้ว่าควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้ 4 ด้าน ดังต่อไปนี้

1. ด้านร่างกาย คือ ผู้เรียนได้ใช้ส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำกิจกรรม เพราะหากผู้เรียนได้เคลื่อนไหวร่างกาย ประสาทการรับรู้ตื่นตัว จะทำให้รับข้อมูลได้ดี

2. ด้านสติปัญญา คือ ผู้เรียนต้องได้ใช้สมองคิดทำความเข้าใจกับสิ่งต่าง ๆ ร่วมกับการลงมือปฏิบัติ ค้นคว้า ทดลอง จนกระทั่งสามารถสรุปองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง

3. ด้านสังคม คือ การที่ผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นขณะทำกิจกรรม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะทางสังคม

4. ด้านอารมณ์ คือ การที่ผู้เรียนรู้สึกต้องการและยินดีที่จะทำกิจกรรมเพื่อแสวงหาความรู้ที่มีความหมายต่อตนเอง การมีส่วนร่วมด้านอารมณ์ควรควบคู่ไปกับกิจกรรมการเรียนรู้ทั้งด้าน ร่างกาย สติปัญญา และสังคม

วัฒนา หงสกุล (2561, หน้า 479-486) ได้อธิบายถึงลักษณะสำคัญของกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในยุคไทยแลนด์ 4.0 จากการประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “Graduate School Conference 2018” ซึ่งประกอบด้วย

1. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อส่วนรวม (Mindful Learning)
2. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำให้นักเรียนได้รับทักษะที่จำเป็นสำหรับศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ การสร้างนวัตกรรม การเรียนและการทำงานร่วมกันเป็นทีม การมีภาวะผู้นำ การสื่อสาร การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การติดต่อสื่อสารทางไกล การใช้คอมพิวเตอร์และปัญญาประดิษฐ์ การคิดคำนวณ
3. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นกระบวนการของการเรียนรู้โดยยึดปัญหาเป็นฐานเพื่อนำไปปฏิบัติ (Result-Based Learning) ส่งเสริมการวิเคราะห์และแก้ปัญหา จัดกิจกรรมการทำโครงการและแก้ปัญหาโจทย์ในรูปแบบต่าง ๆ
4. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ได้แสวงหาโอกาส นำไปสู่การออกแบบลงมือปฏิบัติ ค้นหาคำตอบจากห้องทดลอง ห้องปฏิบัติการ จัดให้มีกิจกรรมการเรียนรู้นอกห้องเรียน สถานประกอบการ แพลตฟอร์ม โรงเรียน บริษัท ธุรกิจของรัฐ หรือของเอกชน เพื่อค้นหาคำตอบจากสถานที่และสถานประกอบการจริง
5. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์และกระตุ้นในการเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ทำให้นักเรียนและครูค้นพบความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ความรู้ใหม่ และสร้างนวัตกรรมใหม่
6. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เรียนรู้ทั่วโลกและภูมิปัญญาหลักของไทย ศึกษาทางเลือกของสังคมไทยและของโลกที่มีความหลากหลาย
7. เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีเป้าหมาย (Purposeful Learning) เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีความเชื่อมโยงกับวิถีชีวิต ส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ด้วยตนเองและการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถสร้างอาชีพได้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องของนักการศึกษา ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี คือกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองให้ความสำคัญกับผู้เรียนในการเข้าร่วมกระบวนการเรียนรู้มากกว่าเน้นผลลัพธ์ที่ผู้เรียนจะได้เพื่อพัฒนาการคิดอย่างเป็นลำดับขั้นตอน เป็นไปตามพัฒนาการช่วงวัย มีผู้สอนเป็นผู้จัดระเบียบความรู้ เป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียน นำไปสู่การเรียนรู้แบบองค์รวมเพื่อให้ผู้เรียนนำความรู้ที่นำไปใช้แก้ปัญหาในสถานการณ์จริงของตัวผู้เรียนได้

4. หลักการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้

จากการทบทวนเอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการหลายคนได้กล่าวถึงหลักในการพัฒนาไว้ดังต่อไปนี้

วัฒนาพร ระบุบุทกซ์ (2545, หน้า 20-23) ได้อธิบายว่า ในการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้มี ประสิทธิภาพจะต้องคำนึงถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ดังต่อไปนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้จะต้องสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ หรือจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่กำหนดทุกข้อ โดยกิจกรรมนอกจากจะต้องสร้างเสริมพฤติกรรมและทักษะทุกด้าน ตาม ผลการเรียนรู้หรือจุดประสงค์การเรียนรู้แล้ว จะต้องสร้างมโนทัศน์ในสาระการเรียนรู้หรือเนื้อหาที่ กำหนดอย่างชัดเจน ครบถ้วนและทันสมัย

2. กิจกรรมการเรียนรู้ ควรเป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะ กระบวนการที่สำคัญ ซึ่งกระบวนการในที่นี้ หมายถึง

2.1 การมีขั้นตอนต่าง ๆ ให้ผู้เรียนได้แสดงออกหรือปฏิบัติโดยใช้ร่างกาย ความคิด การพูดในการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดผลการเรียนรู้ คือ ได้ความรู้ ความเข้าใจ และเจตคติหลังจาก ทำกิจกรรมแล้ว

2.2 การปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความสามารถในการปฏิบัติเป็นขั้นตอนติดตัว ไปใช้ในชีวิตจริง ดังแนวคิดที่ว่า แทนที่จะให้เด็กกินทุกวัน เราควรฝึกวิธีหาลาให้กับเขาเพื่อให้เขา สามารถหาลากินเองได้ตลอดชีวิตจะดีกว่า

3. เหมาะสมกับธรรมชาติและวัยของผู้เรียน เพราะผู้เรียน คือ หัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้ ครูผู้สอนจะต้องรู้พื้นฐานของผู้เรียนที่ตนจะสอนก่อน เพื่อคัดเลือกกิจกรรม การเรียนรู้ให้เหมาะสมกับธรรมชาติ วัย ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียนเป็นส่วนรวม และในขณะเดียวกันจะสนองความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียนด้วย

4. เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนและชีวิตจริง ทั้งในและนอกห้องเรียน ครูจะต้องมีข้อมูลสารสนเทศถึงสถานที่ และวิทยาการท้องถิ่นหรือแหล่งวิทยาการใดบ้างที่ครูจะใช้ได้ เพราะอาจจะมีกิจกรรม บางอย่างที่ต้องการนำมาใช้ แต่ทำไม่ได้เพราะขาดแหล่งวิทยาการที่สำคัญ ๆ หรือครูมีเวลาและสถานที่ เหมาะสมในการจัดกิจกรรมแต่ละเรื่องเพียงใด ครูควรออกแบบกิจกรรม การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับสภาพของห้องเรียน โรงเรียนและชุมชน โดยพยายามใช้ประโยชน์จากสิ่งที่มี อยู่แล้วให้มากที่สุด เช่น หัวข้อที่กำหนดในการทำรายงานการศึกษาค้นคว้าโครงการหรือชิ้นงาน ก็ควรเป็นหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่นหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนได้ ค้นพบความถนัด ความสามารถและความสนใจ เพื่อพัฒนาตนเองทั้งทางด้านวิชาการ การประกอบ อาชีพ การดำรงตนเองในสังคมและบุคลิกภาพส่วนตน

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรเป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นที่ประโยชน์ที่จะเกิดกับผู้เรียนเป็นสำคัญ พยายามส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีบทบาทสำคัญ ได้เข้าร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น ตื่นตัว ตื่นใจ ทั้งทางด้านร่างกาย สติปัญญา สังคม อารมณ์ การที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ มีบทบาทเป็นผู้กระทำในการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความพร้อม กระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ รวมทั้งเกิดทักษะและพฤติกรรมตามจุดเน้นที่ต้องการด้วย

กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา (2553, หน้า 11-12 อ้างถึงใน บุชย์ชานันท์ มณฑะเชียร, 2563 หน้า 24) ได้อธิบายถึงหลักการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรสู่การพัฒนาผู้เรียน ให้บรรลุตามเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด ครูผู้สอนจึงควรให้ความสำคัญและสรรหากระบวนการเรียนรู้ที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ทั้ง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ นำพาให้ผู้เรียนเกิดสมรรถนะสำคัญของผู้เรียน และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ดี ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างผู้เรียน พัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง และมุ่งเน้นความรู้คู่คุณธรรม จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มีความหลากหลาย ทันสมัย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน ธรรมชาติของวิชา ให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าหรือเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ตามความสนใจ ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ทั้งนี้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้ให้หลักการที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ ดังต่อไปนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้โดยการจัดวิธีการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคนให้สามารถพัฒนาตนเองได้ ได้ลงมือศึกษาค้นคว้า คิดแก้ปัญหา และปฏิบัติงานที่สร้างความรู้ได้ด้วยตนเองโดยมีครูผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมสนับสนุนจัดสถานการณ์ให้เอื้อต่อการเรียนรู้

2. การจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ความสำคัญกับความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อวางรากฐานของชีวิตให้เจริญออกงามอย่างสมบูรณ์ มีพัฒนาการสมวัยอย่างสมดุล ทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา การจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ค้นพบและแสดงออกถึงศักยภาพของตนเอง ครูผู้สอนจึงควรมีข้อมูลของผู้เรียนเป็นรายบุคคล สำหรับใช้ในการวางแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และนำไปพัฒนาผู้เรียนให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลของผู้เรียน

3. การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาได้อย่างเหมาะสมกับการทำงานของสมอง การเชื่อมโยง

วงจรมอง การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ขัดต่อการทำงานของสมองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ไม่ได้เต็มตามศักยภาพ อีกทั้งต้องคำนึงถึงพัฒนาการทางอารมณ์ของผู้เรียน สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นกัลยาณมิตรให้เรียนอย่างมีความสุข โดยใช้ประสบการณ์ตรงด้านร่างกายที่เป็นรูปธรรม ข้อเท็จจริง และทักษะด้านต่าง ๆ ที่ปรากฏในชีวิตจริงตามธรรมชาติ ตลอดจนสื่อการเรียนรู้ที่ดึงดูดความสนใจ เป็นเครื่องมือในการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมองในแต่ละช่วงวัย จะส่งผลให้ผู้เรียนมีความสนใจ ความตั้งใจ มีจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ ทำงานและอยู่กับผู้อื่นอย่างมีความสุข

4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้วยการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการคุณธรรม จริยธรรม ได้รับรู้ เกิดการยอมรับ เห็นคุณค่าและพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนเป็นลักษณะนิสัยที่ดี

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553, หน้า 73-76) ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังต่อไปนี้

1. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร หลักสูตรฉบับปัจจุบันมีความมุ่งหวังให้ผู้เรียนเป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข บนพื้นฐานของความเป็นไทย สามารถคิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นคนใฝ่รู้ใฝ่เรียน และรักการเรียนรู้ ผู้สอนจึงต้องสอนวิธีคิด วิธีการทำ วิธีการแก้ปัญหา และสอนอย่างมีลำดับขั้นตอนที่มีประสิทธิภาพ จัดกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ใช้วิธีสอนที่หลากหลาย เพื่อให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะตามที่หลักสูตรมุ่งหวัง ผู้สอนจึงต้องตามหลักสูตร แล้วจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของหลักสูตร

2. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การสอน กล่าวคือ ผู้สอนต้องพิจารณาว่าจุดประสงค์การสอนในครั้งนั้นมุ่งเน้นพฤติกรรมด้านใด ผู้สอนก็ต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองจนเกิดทักษะดังกล่าวขึ้น

3. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องและเหมาะสมกับวัย ความสามารถ ความสนใจของ ผู้เรียน เช่น นักเรียนในระดับประถมศึกษาชอบเรียนปนเล่น ครูจึงควรจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้แสดงบทบาท ได้แข่งขัน ได้เล่นเกม ได้ร้องเพลง ได้เต้น ให้ได้แสดงออกตามวัย ผู้เรียนจะเรียนด้วยความสนุกเพลิดเพลิน ดีกว่าที่จะนั่งฟังครูพูดอธิบายแต่เพียงอย่างเดียว

4. จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะของเนื้อหาวิชา ซึ่งมีหลายประเภท เช่น ประเภทข้อเท็จจริง การแก้ปัญหา การคิดสร้างสรรค์ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม เนื้อหาวิชาแต่ละประเภทต้องอาศัยเทคนิควิธีสอน หรือการจัดกิจกรรมที่แตกต่างกัน เช่น ถ้าเป็นประเภททักษะก็ต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกฝนอย่างมีขั้นตอน จึงจะเกิดทักษะได้ ยกตัวอย่าง การสอนคัดเขียนไทยนักเรียนจะคัดเขียนตัวอักษรไทยได้สวยงาม ต้องได้ฝึกการคัดบ่อย ๆ ตามลำดับขั้นตอน และมีการปรับปรุงแก้ไขในส่วนที่บกพร่องจนสามารถคัดได้อย่างสวยงามในเวลาที่กำหนด หรือถ้าเป็น

เนื้อหาวิชาประเภทการแก้ปัญหาที่ต้องให้ผู้เรียนได้คิดแก้ปัญหา และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ในการแก้ปัญหานั้น เช่น วิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เป็นต้น

5. จัดกิจกรรมให้มีลำดับขั้นตอน เพื่อผู้เรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างต่อเนื่อง ไม่สับสน และสามารถโยงความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่เรียนได้ การจัดลำดับขั้นตอนควรเริ่มจากง่ายไปยาก รูปธรรมไปนามธรรม ไกลตัวไปใกล้ตัว และส่วนรวมไปส่วนตัว จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดี

6. จัดกิจกรรมที่น่าสนใจ โดยใช้สื่อการสอนที่เหมาะสม สื่อการสอน สามารถแบ่งได้ เป็น 5 ประเภท ได้แก่

6.1 สื่อบุคคลและของจริง หมายถึง ผู้สอน ผู้ช่วยสอน วิทยากรพิเศษ หรือของจริงต่าง ๆ เพื่อช่วยในการประกอบการสอน

6.2 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องฉาย เช่น ภาพยนตร์ แผ่นโปร่งใส สไลด์ फिल्म สตรีป

6.3 วัสดุและอุปกรณ์เครื่องเสียง เช่น วิทยุ เครื่องบันทึกเสียง เป็นต้น

6.4 สิ่งพิมพ์ เช่น หนังสือ วารสาร รูปภาพ

6.5 วัสดุที่ใช้แสดง เช่น แผนที่ ลูกโลก ของจำลองต่าง ๆ

การใช้สื่อการสอนต้องคำนึงถึงข้อต่อไปนี้ 1) ความเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถและประสบการณ์เดิมของผู้เรียน 2) การใช้สื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ 3) ความเหมาะสมของชนิดของสื่อกับกิจกรรมการเรียนการสอน 4) สื่อที่สามารถหาได้ในแหล่งวิชาการหรือในท้องถิ่นนั้น 5) ความสะดวกในการใช้

7. จัดกิจกรรมโดยให้ผู้เรียนเป็นผู้กระทำกิจกรรม เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวก ส่วนตัวความรู้เป็นผลพลอยได้จากการกระทำกิจกรรม ทั้งนี้ เพราะระหว่างทำกิจกรรม ผู้เรียนจะได้รับผล คือ เกิดการพัฒนาตนเองทางการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา การทำงานร่วมกัน การวางแผนจัดการ และเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เรียกว่า เรียนรู้วิธีการหาความรู้ (Learn how to learn) ซึ่งมีคุณค่ามากกว่าตัวความรู้ ดังนั้นในการจัดกิจกรรมจึงควรเน้นวิธีการหาความรู้ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง จะเป็นการเรียนการสอนที่มีคุณค่ายิ่ง

8. จัดกิจกรรมโดยใช้วิธีการที่ท้าทายความคิดความสามารถของผู้เรียน ผักผ่อนวิธีการแสวงหาความรู้ และแก้ปัญหาด้วยตนเอง จะทำให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนและได้รับประโยชน์จากการเรียนอย่างแท้จริง เช่น จัดกิจกรรมให้ได้ค้นคว้ารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร จากการสัมภาษณ์ จากการศึกษาสถานอื่นที่ จากการเข้าร่วมการอภิปราย การสัมมนา หรือจัดแสดงนิทรรศการ แสดงละคร จัดได้เวที จัดแข่งขันการแต่งกลอนสด จัดประกวดเรียงความ ให้จัดป้ายประกาศวันสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น กิจกรรมเหล่านี้เป็นทั้งกิจกรรมในวิชาที่เรียน และกิจกรรมเสริมประกอบการเรียน กิจกรรมเสริมหลักสูตรซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถ ความถนัด และได้พัฒนาศักยภาพส่วนตัวของผู้เรียนได้ดี

9. จัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลายให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน และเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง ในการสอนแต่ละเนื้อหาวิชา และแต่ละครั้ง ผู้สอนไม่ควรใช้วิธีเดียวกันตลอด ควรคิดกิจกรรมการเรียนการสอนให้น่าสนใจ เลือกใช้เทคนิควิธีสอนที่สอดคล้องกับลักษณะเนื้อหาวิชา เช่น สอนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องให้ผู้เรียนได้คิดคำนวณ ได้แก้ปัญหา ได้ทดลอง ได้สืบเสาะหาความรู้ ดังนั้น ผู้สอนอาจเลือกใช้วิธีสอนแบบทดลอง แบบวิทยาศาสตร์ แบบแก้ปัญหาหรือแบบสืบสวนสอบสวนตามความเหมาะสม เป็นการเปลี่ยนใช้เทคนิควิธีสอนที่หลากหลาย โดยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ผู้เรียนก็จะเรียนด้วยความกระตือรือร้น และเกิดการเรียนรู้ได้ดี

10. จัดกิจกรรมโดยให้มีบรรยากาศที่รื่นรมย์ สนุกสนาน และเป็นกันเอง เพราะทำให้ผู้เรียนเรียนด้วยความสุข สบายใจ ไม่ตึงเครียด อันส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาที่เรียน บรรยากาศจะเป็นเช่นไรขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพของผู้สอนเป็นสำคัญ ถ้าผู้สอนเข้มงวด เคร่งขรึมและเคร่งเครียด บรรยากาศจะตึงเครียด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกอึดอัด ไม่สบายใจในการเรียน แต่ถ้าผู้สอนเข้าใจผู้เรียน ให้ความเมตตา มีบุคลิกที่ร่าเริง แจ่มใส ไม่เข้มงวด ดุดัน ให้อิสระแก่ผู้เรียนในการซักถามปัญหา และปรึกษาหารือกันระหว่างทำกิจกรรม โดยไม่่วนวายสับสน มีวินัยในตนเอง ก็จะเป็นบรรยากาศที่ส่งเสริมการทำกิจกรรมได้ดี

11. จัดกิจกรรมแล้วต้องมีการวัดผลการใช้กิจกรรมนั้นทุกครั้ง เพื่อค้นหาข้อดี ข้อบกพร่อง แล้วนำผลไปปรับปรุงแก้ไขสำหรับใช้ในครั้งต่อไป ในการวัดผลควรมีทั้งการวัดผลระหว่างที่ผู้เรียนทำกิจกรรม และภายหลังการทำกิจกรรม โดยครูอาจใช้วิธีการสังเกต ซักถาม ตรวจสอบผลงานหรือทดสอบ เมื่อวัดผลแล้วถ้าพบว่ากิจกรรมนั้น ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ก็สามารถนำไปใช้ต่อได้ แต่ถ้าผู้เรียนพบปัญหาขณะปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนควรได้วิเคราะห์หาสาเหตุ แล้วแก้ไขให้ตรงจุด กิจกรรมนั้นอาจยากเกินระดับความสามารถของเด็ก สถานการณ์ สภาพแวดล้อมไม่เอื้ออำนวย หรือผู้เรียนยังขาดประสบการณ์พื้นฐาน ก็จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขให้ดีขึ้น

จากการศึกษาวรรณกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้อันผู้วิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้ 1) ยึดเป้าหมายของหลักสูตรเป็นหลัก กิจกรรมการเรียนรู้อาจสามารถพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ในหลักสูตรได้ 2) ควรมีความยืดหยุ่นสามารถตอบสนองความต้องการ หรือความสนใจของผู้เรียนที่แตกต่างกันได้ 3) ควรเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเองจนเกิดการสร้างองค์ความรู้จากกิจกรรมนั้น ๆ ผสมผสานกับร่วมกิจกรรมแบบกลุ่มเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้แบบร่วมมือ 4) เนื้อหาสาระในกิจกรรมการเรียนรู้อาจจะต้องมีความใหม่ ทันสมัย หรือร่วมสมัย และใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ที่ได้เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ 5) กิจกรรมที่ใช้ถึงแม้จะยึดแนวหลักใดหลักหนึ่งอยู่แล้ว แต่ควรผสมผสานหลากหลายเทคนิคเข้าไปในกิจกรรมด้วย เพราะความสนใจในตัวผู้เรียนมีความแตกต่างกัน การใช้

เพียงหนึ่งหรือสองเทคนิคอาจคุมชั้นเรียนไม่ได้ 6) ควรมีการวัดและประเมินผลผู้เรียนตั้งแต่ก่อนทำกิจกรรมเพื่อตรวจสอบความรู้เดิม ระหว่างทำกิจกรรมเพื่อเก็บข้อมูล วิเคราะห์ ในช่วงการดำเนินตามกระบวนการ และหลังการจัดกิจกรรมเพื่อสังเคราะห์และสะท้อนผลให้ผู้เรียนได้รับทราบถึงสิ่งที่ตนเอง ถนัด ไม่ถนัด พอปฏิบัติได้ หรือปฏิบัติไม่ได้ เพื่อให้ผู้เรียนนำไปพัฒนาตนเองต่อไป และเพื่อให้ผู้สอน ได้ประเมินผลการจัดกิจกรรมของตนเองเช่นเดียวกัน ว่าสามารถปรับเปลี่ยนพฤติกรรมหรือพัฒนา ผู้เรียนได้ตรงตามจุดประสงค์หรือไม่ จนนำไปสู่การพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้อันเป็นไปตามเป้าหมาย ของหลักสูตรต่อไป

5. การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการ ทฤษฎี และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการประเมิน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่ามีนักวิชาการได้นิยามความหมายและหลักการต่าง ๆ ไว้ ตามหัวข้อต่อไปนี้

ความหมายของการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรมาธิราช (2523, หน้า 494) ได้นิยามความหมายของ การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า ระดับประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะ ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เป็นระดับที่ผู้ผลิตกิจกรรมการเรียนรู้จะพึงพอใจ หากแผนการจัดการ เรียนรู้มีประสิทธิภาพถึงระดับนั้นแล้ว กิจกรรมการเรียนรู้นั้นก็มีคุณค่าต่อการลงทุนผลิตออกมาเป็น จำนวนมาก

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 459) ได้อธิบายความหมายของการประเมิน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ว่า การทดสอบประสิทธิภาพตรงกับภาษาอังกฤษว่า “Development Testing” (การตรวจสอบพัฒนาการเพื่อให้งานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ) ซึ่งหมายถึง การนำชุดการสอนไปทดลองใช้ (Try Out) เพื่อปรับปรุงแล้วก็นำไปใช้ทดลองสอนจริง (Trial Run) และนำผลที่ได้มาปรับปรุงแก้ไขเสร็จแล้วจึงผลิตออกมาเป็นจำนวนมาก

รัตนะ บัวสนธ์ (2562, หน้า 37) ได้กล่าวถึงการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรม การเรียนรู้ไว้ว่า เป็นการนำนวัตกรรมการศึกษาภายหลังจากผ่านการประเมินความสอดคล้องและ ความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีลักษณะพื้นฐานคล้ายคลึงใกล้เคียงกับ กลุ่มเป้าหมายแล้ว

ผู้วิจัยจึงสามารถสรุปได้ว่า การประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง การให้ค่าหรือกำหนดค่าของความสามารถที่เกิดจากการปฏิบัติกิจกรรมโดยเทียบเกณฑ์ที่ กำหนดไว้ ซึ่งต้องถูกตรวจสอบโดยผู้เชี่ยวชาญแล้ว จากนั้นนำไปทดลองใช้แล้วปรับปรุงแก้ไข หากประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้จึงจะเผยแพร่ได้

การกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, หน้า 494-495) ได้อธิบายว่าการกำหนดเกณฑ์ประสิทธิภาพกระทำ โดยการประเมินพฤติกรรมของผู้เรียน 2 ประเภท คือ พฤติกรรมต่อเนื่อง (กระบวนการ) และพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (ผลลัพธ์) โดยกำหนดค่าประสิทธิภาพเป็น E_1 (ประสิทธิภาพของกระบวนการ) E_2 (ประสิทธิภาพของผลลัพธ์) ดังนี้

1. ประเมินพฤติกรรมต่อเนื่อง (Transitional Behavior) คือ การประเมินผลต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย พฤติกรรมย่อยหลาย ๆ พฤติกรรม เรียกว่า "กระบวนการ" (Process) ของผู้เรียนที่สังเกตได้จากการประกอบกิจกรรมกลุ่ม (รายงานของกลุ่ม) และรายบุคคลได้แก่ งานที่ได้รับมอบหมายและกิจกรรมอื่นใดที่ผู้สอนกำหนดไว้

2. ประเมินพฤติกรรมขั้นสุดท้าย (Terminal Behavior) คือ การประเมินผลลัพธ์ (Product) ของผู้เรียน โดยพิจารณาจากการสอบหลังเรียน

ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จะกำหนดเป็นเกณฑ์ที่ผู้สอนคาดหวังว่าผู้เรียนจะเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นที่น่าพอใจ โดยกำหนดให้เป็นร้อยละของผลการทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมดนั้นคือ E_1/E_2 คือ ประสิทธิภาพของกระบวนการ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ การกำหนดเกณฑ์ E_1/E_2 ให้มีค่าเท่าใดนั้นให้ผู้สอนเป็นผู้พิจารณาตามความพอใจ โดยปกติเนื้อหาที่เป็นความรู้ความจำมักจะตั้งไว้ 80/80 85/85 หรือ 90/90 ส่วนเนื้อหาที่เป็นทักษะหรือเจตคติอาจตั้งไว้ 75/75 เป็นต้น อย่างไรก็ตามไม่ควรตั้งเกณฑ์ไว้ต่ำ เพราะตั้งเกณฑ์ต่ำไว้เท่าใดมักจะได้ผลเท่านั้น

การทดสอบประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2545, หน้า 496-497) ได้กล่าวถึงวิธีการในการทดสอบประสิทธิภาพของนวัตกรรมการศึกษาไว้ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:1 (แบบเดี่ยว) เป็นการทดลองกับนักเรียน 1 คน โดยใช้เด็กอ่อน ปานกลาง และเด็กเก่ง คำนวณหาประสิทธิภาพเสร็จแล้วปรับปรุงให้ดีขึ้น โดยปกติคะแนนที่ได้จากการทดลองแบบเดี่ยวนี้อาจได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์มาก

2. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:10 (แบบกลุ่ม) เป็นการทดลองกับผู้เรียน 6-10 คน (ละผู้เรียนเก่งกับอ่อน) คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วปรับปรุง ในคราวนี้คะแนนของผู้เรียนจะเพิ่มขึ้นอีกเกือบเท่าเกณฑ์

3. ขั้นการหาประสิทธิภาพ 1:100 (ภาคสนาม) เป็นการทดลองกับผู้เรียนทั้งชั้น 40-100 คน คำนวณหาประสิทธิภาพแล้วทำการปรับปรุง ผลลัพธ์ที่ได้ควรใกล้เคียงกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

เมื่อทดลองใช้กิจกรรมการเรียนรู้ภาคสนามแล้ว ให้เทียบค่า E_1/E_2 ที่ได้จากกิจกรรมการเรียนรู้กับ E_1/E_2 เกณฑ์ เพื่อดูว่าเราจะยอมรับประสิทธิภาพหรือไม่ การยอมรับประสิทธิภาพให้ถือค่าแปรปรวน 25-50% นั่นคือ ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ควรต่ำกว่า

เกณฑ์ 5% โดยการยอมรับประสิทธิภาพการเรียนรู้มี 3 ระดับ คือ 1) สูงกว่าเกณฑ์ 2) เท่าเกณฑ์ และ 3) ต่ำกว่าเกณฑ์ แต่การยอมรับว่ามีกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องบวกลบ ไม่เกิน 2.5 %

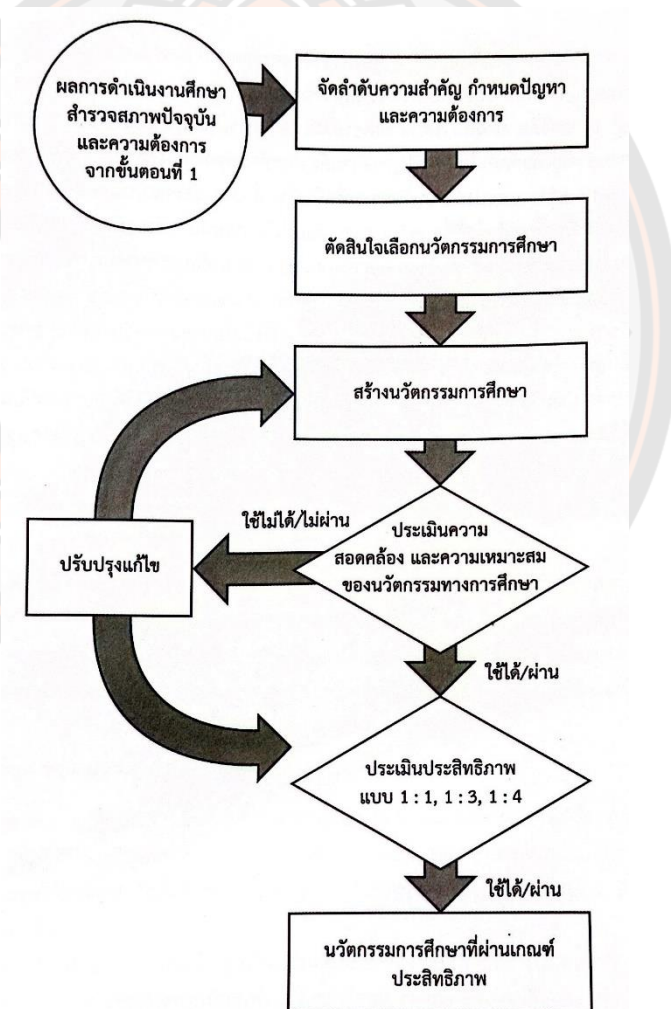
รัตน์ บัวสนธ์ (2562, หน้า 37-39) ได้กล่าวถึงการประเมินประสิทธิภาพของนวัตกรรม การศึกษาว่า มีลำดับขั้นตอนการประเมิน ดังนี้

1. การประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) หมายถึง การนำนวัตกรรมไปทดลองใช้กับบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยที่บุคคลดังกล่าวนี้จะคัดเลือกมาจากผู้ที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนกลุ่มเป้าหมาย 3 คน ได้แก่ ผู้ที่คุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำ จากตัวอย่าง เช่น นักวิจัยสร้างคอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาประวัติศาสตร์ เรื่องบุคคลสำคัญของชาติไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักวิจัยก็จะคัดเลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับสูงกว่าค่าเฉลี่ยมา 1 คน นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางหรือใกล้ ๆ ค่าเฉลี่ยมา 1 คน และคัดเลือกนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำกว่าค่าเฉลี่ยมาอีก 1 คน การทดลองใช้นวัตกรรมที่เรียกว่าการประเมินแบบหนึ่งต่อหนึ่งนี้มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อตรวจสอบว่า นวัตกรรมดังกล่าวนั้นมีความเกี่ยวข้องสร้างแรงจูงใจให้กับบุคคลที่มีลักษณะเป็นตัวแทนของกลุ่มเป้าหมายเพียงไร คำสั่ง คำชี้แจง และรายละเอียดที่มีอยู่ในนวัตกรรมนั้นบุคคลเหล่านี้มีความรู้และความเข้าใจหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงนวัตกรรมให้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งนั้นจึงมุ่งไปที่การค้นหาข้อจำกัดที่ได้จากคำแนะนำบอกเล่าของบุคคลที่มีคุณลักษณะเป็นตัวแทนของคุณลักษณะกลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่เป็นสำคัญ เพื่อที่จะนำคำแนะนำที่ได้นี้มาปรับปรุงนวัตกรรมตามทีกล่าวนั่นเอง

2. การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก หมายถึง นำนวัตกรรมที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขจากการประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่งมาทดลองใช้กับกลุ่มบุคคลที่มีคุณลักษณะคล้ายกับกลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากขึ้น เช่น อาจจะใช้การประเมินแบบหนึ่งต่อสาม (1:3) หรือแบบหนึ่งต่อสี่ (1:4) ก็ได้ ซึ่งก็หมายถึง ต้องใช้กลุ่มบุคคลจำนวน 9 คน แบ่งเป็นมีคุณลักษณะสูง 3 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำ 3 คน ในกรณีการประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มจะมีการวิเคราะห์หาค่าบ่งบอกดัชนีหรือเกณฑ์ประสิทธิภาพของนวัตกรรมที่เรียกว่า ค่า E_1/E_2 โดยที่เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของนวัตกรรมการศึกษาเท่าที่นิยมใช้จะมีอยู่ 3 เกณฑ์ ได้แก่ 75/75 หรือ 80/80 และ 90/90 การจะใช้เกณฑ์นี้ มีหลักพิจารณาว่าถ้านวัตกรรมการศึกษานั้น ๆ มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะซับซ้อนหรือมีเนื้อหาสาระค่อนข้างยากก็ใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 75/75 แต่ถ้ามีเนื้อหาสาระไม่ยากมากนัก มุ่งแก้ไขปัญหาหรือพัฒนาความสามารถของผู้เรียนที่มีลักษณะปานกลางจะนิยมใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 มากที่สุด ในทำนองเดียวกัน ถ้าเป็น

นวัตกรรมที่มีเนื้อหาสาระมุ่งปฏิบัติหรือมุ่งพัฒนาจุดประสงค์การเรียนรู้ด้านทักษะปฏิบัติ (Psychomotor Domain) จะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพ 90/90 นอกจากจะใช้เกณฑ์ประสิทธิภาพตามหลักการที่กล่าวมาแล้วสิ่งที่นำมาพิจารณาประกอบในการเลือกใช้เกณฑ์ก็คือ พื้นฐานความรู้หรือความสามารถทางการเรียนรู้ของกลุ่มผู้ได้รับการทดลองใช้และกลุ่มเป้าหมายด้วยเช่นกัน เมื่อนวัตกรรมการศึกษาผ่านการหาประสิทธิภาพและได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดแล้วก็อุปมาตั้งสินค้าที่ได้มาตรฐานอุตสาหกรรม (มอก.) หรือมาตรฐานอาหารและยา (อย.) ก่อนที่จะวางจำหน่ายในท้องตลาดหรือนำไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายในขั้นต่อไปนั่นเอง

จากที่กล่าวผ่านมาเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินงานออกแบบ สร้าง และประเมิน นวัตกรรมการศึกษา สามารถสรุปได้ดังแผนภูมิในภาพ 1

ภาพ 1 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการดำเนินงานออกแบบ สร้าง และประเมินนวัตกรรมการศึกษา
หมายเหตุ. จาก การวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมการศึกษา (หน้า 39), โดย รัตนะ บัวสนธิ, 2562,
กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้น ผู้วิจัยจึงกำหนดเกณฑ์และประเมินประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดของรัตนะ บัวสนธ์ (2562, หน้า 37-39) เนื่องจากมีความเหมาะสมในการเก็บข้อมูลด้วยระยะเวลาอันจำกัด อีกทั้งยังมีความเหมาะสมสำหรับการเก็บข้อมูลด้านภาษา และการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 นั้น ดำเนินการวิจัยตามระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นควรมีการประเมินผลและตรวจสอบ คุณภาพเป็นระยะ คือ 1) การประเมินประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง เพื่อพิจารณาความเหมาะสม ของภาษา เวลา และสื่อ จากนั้นจึงปรับปรุงแก้ไข และ 2) การประเมินประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) ตามเกณฑ์ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ คือ 80/80 เนื่องจากการพูดสื่อสารด้วยภาษาไทยซึ่งเป็นภาษา เอกลักษณ์ประจำชาติไทย หรือเรียกได้ว่าเป็นภาษาหลักของผู้เรียน แต่มีความซับซ้อนในโครงสร้าง ภาษา ไวยากรณ์ และการเรียงเรียงเพื่อสื่อสารให้ตรงตามจุดประสงค์ ก่อนนำไปทดลองกับกลุ่ม ตัวอย่างของงานวิจัย โดย 80 ตัวแรก (E_1) คือ ร้อยละค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำ กิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ภาระงาน ใบกิจกรรม และการสร้างชิ้นงานหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ คิด เป็นคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 และ 80 ตัวหลัง (E_2) คือ ร้อยละค่าเฉลี่ยของคะแนนการวัด และประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้

การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ (Task-based learning)

1. ความหมายการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

คำว่าภาระงาน มีนักการศึกษาบางกลุ่มเรียกว่า งานปฏิบัติ แต่มีการแปลมาจากคำใน ภาษาอังกฤษคำเดียวกันคือ Task ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเลือกใช้คำว่า งานปฏิบัติ โดยความหมายของ งานปฏิบัตินั้นได้รับคำจำกัดความจากนักการศึกษา และนักวิจัย ดังนี้

ริชาร์ด, และคณะ (Richard et al., 1986, p. 289) กล่าวว่า งานปฏิบัติ คือกิจกรรมหรือ การกระทำ ที่มาจากผลของกระบวนการความเข้าใจทางภาษา

แคนด์ลิน (Candlin, 1987, p. 10) ให้ความหมายของงานปฏิบัติว่า หมายถึง กิจกรรม ทางสังคมที่จัดเรียงลำดับไว้เป็นอย่างดี เพื่อให้ผู้เรียนได้แก้ปัญหา ซึ่งต้องอาศัยความรู้ของผู้เรียนที่มี อยู่เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายของงานนั้น ๆ

นูแนน (Nunan, 1989, P. 10) กล่าวว่า งานปฏิบัติ หมายถึง ชิ้นงานจากชั้นเรียนที่มาจาก ความเข้าใจ การบริหารจัดการ การสร้างสรรค์ และมีปฏิสัมพันธ์กันในระดับเรียนในภาษาเป้าหมาย ใน ขณะเดียวกันผู้เรียนมุ่งเน้นให้ความสำคัญของการสื่อความหมาย มากกว่ารูปแบบความถูกต้องทาง ภาษา

ฟอสเตอร์, และสกีแฮน (Foster, & Skehan, 1996, p. 300) ให้คำจำกัดความของงานปฏิบัติว่า เป็นกิจกรรมที่มุ่งเน้นไปยังการประเมินผลผลิตทางภาษาของผู้เรียน และประกอบไปด้วยการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง

เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 9 - 10) ได้ให้รายละเอียดของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. งานปฏิบัติ หมายถึง แผนการทำงานซึ่งเป็นเครื่องมือกำหนดการสอนหรือแผนสำหรับกำหนดกิจกรรมในรายวิชาที่สอน
2. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย ซึ่งงานปฏิบัติต้องส่งเสริมผู้เรียนในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยใช้วิธีการปฏิบัติจริง มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน
3. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับกระบวนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยกระตุ้นหรือส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริงในการสื่อสาร เช่น การขอข้อมูล การถามตอบ และการซักถามเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้อง
4. งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งภาระงานสามารถเชื่อมโยงทักษะทั้ง 4 เข้าด้วยกัน เช่น ฟังหรืออ่านข้อความแล้วแสดงความเข้าใจด้วยการพูดหรือการเขียน
5. งานปฏิบัติต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด ความรู้ความเข้าใจ เช่น การคัดเลือก การเรียงลำดับ การให้เหตุผล และการประเมินผลข้อมูล เพื่อที่จะทำให้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้
6. งานปฏิบัติต้องมีความชัดเจนตามเป้าหมาย โดยแผนการทำงานนั้น ต้องกำหนดว่าภายหลังจากภาระงานที่ปฏิบัติ นั้น เกิดผลที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ จะได้ฝึกภาษาและเรียนรู้จากภาระงานนั้น ๆ

จากความหมายการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ได้ศึกษามาข้างต้น จึงสรุปได้ว่างานปฏิบัติ หมายถึง สิ่งที่ผู้เรียนกระทำด้วยตนเอง หรืออาจเกิดจากการถูกมอบหมาย แล้วแสดงออกมาทั้งในรูปแบบนามธรรมและรูปธรรม ซึ่งเกิดขึ้นภายในกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ในแผนการจัดกิจกรรม อีกทั้งยังมีการพูดคุยแลกเปลี่ยนสะท้อนผล ทั้งของตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเรียน โดยแรกเริ่มจะมุ่งประเด็นไปที่คำศัพท์หลักที่ผู้เรียนใช้เพื่อพยายามสื่อสาร และทบทวนโครงสร้างทางภาษาในขั้นตอนสุดท้าย เพื่อการปรับปรุงพัฒนางานของผู้เรียนให้ดีขึ้น

2. องค์ประกอบและการจัดการเรียนรู้การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

แนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ แบ่งออกเป็นสองแนวคิด (Skehan, 1996, p. 39) คือ การสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติแบบเข้ม (Strong Form) และการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานแบบอ่อน (Weak Form) การสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติแบบเข้ม ตั้งอยู่บน

สมมติฐานที่ว่า งานปฏิบัติ ควรเป็นหน่วยสำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษา และส่วนอื่น ๆ ควรเป็นแค่ส่วนประกอบ งานปฏิบัติ มีคุณภาพเพียงพอที่จะทำให้เกิดพัฒนาการทางภาษาของสองผู้เรียน สำหรับการสอนภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติแบบอ่อน ตั้งอยู่บนสมมติฐานที่ว่างานปฏิบัติเป็นส่วนสำคัญของการเรียนการสอนภาษา แต่งาน ฝังตัวอยู่ในบริบทที่ซับซ้อน งานเป็นองค์ประกอบที่จำเป็น ซึ่งต้องให้ความสำคัญกับกิจกรรมก่อนการทำงาน (Pre-task activity) และกิจกรรมหลังทำงาน (Post-task activity) เท่า ๆ กับกิจกรรมในช่วงการทำงาน (Task activity)

สกีเฮน (Skehan, 1996, p. 67) ได้เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติแบบอ่อน ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ก่อนการทำงาน (Pre task) มีจุดประสงค์หลักสองประการ

1. การสอนหรือแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักภาษา (คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์) ที่จำเป็นสำหรับการทำงาน โดยสามารถบรรลุจุดประสงค์ได้สองวิธีคือ

1.1 ครูผู้สอนอาจคาดเดาภาษา (คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์) ที่จำเป็นสำหรับการทำงานแล้วทำการสอน คำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ เหล่านี้แก่ผู้เรียนก่อนทำงาน หรือ

1.2 ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักภาษาที่จำเป็นสำหรับการทำงาน

2. เพื่อช่วยลดภาระการทำงานทางสมองของผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนทำงาน จุดประสงค์นี้สามารถบรรลุได้โดยกิจกรรมเช่น การให้ผู้เรียนดูวิดีโอเทป หรือฟังเทปบันทึกเสียงเจ้าของภาษา ที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับงานที่ผู้เรียนจะทำ หรือให้ผู้เรียนวางแผนทางด้านเนื้อหา และภาษาสำหรับงานที่จะทำก่อนการทำงาน (Task planning)

ขั้นตอนที่ 2 ในระหว่างการทำงาน (During Task) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนทำงาน และครูผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้สังเกตการณ์ (Monitor) โดยครูผู้สอนจะเน้นให้ผู้เรียนสร้างสมดุลที่เหมาะสมระหว่างความถูกต้องและความซับซ้อนของผลงาน และความคล่องแคล่วในการทำงาน

ขั้นตอนที่ 3 หลังการทำงาน (Post Task) ผู้เรียนทำงานให้เพื่อนในชั้นเรียนได้ชม หรือแสดงผลงานจากการทำงานแก่เพื่อนในชั้นเรียน และควรมีการบันทึกวิดีโอเทป หรือบันทึกเสียงการทำงาน หรือการแสดงผลงานแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะสามารถดูและฟังในภายหลังเพื่อที่จะวิเคราะห์ความสามารถในการทำงานหรือคุณภาพในการนำเสนอผลงานของตน กิจกรรมเหล่านี้ ส่งเสริมให้ผู้เรียนปรับโครงสร้าง หรือความถูกต้องของความรู้ และทักษะของตนในท้ายที่สุด ผู้เรียน อาจทำงานเดิมซ้ำ หรือทำงานที่คล้ายคลึงกัน เพื่อเพิ่มพูนความถูกต้องและความซับซ้อนของผลงาน และความคล่องแคล่วในการทำงาน

วิลลิส (Willis, 1996, pp. 64-65) ได้นำเสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นงานปฏิบัติแบบอ่อน ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่หนึ่ง ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre Task) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับหัวข้อของงาน เข้าใจคำสั่งของงาน และเพื่อให้ผู้เรียนได้รู้จักกับภาษา ที่จำเป็นสำหรับการทำงานในขั้นตอนนี้ ครูผู้สอนจะแนะนำและอธิบายหัวข้อของงาน ช่วยให้ผู้เรียนระดมความคิดเพื่อหาคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นสำหรับการทำงาน และตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจคำสั่งสำหรับการทำงาน ครูผู้สอนอาจให้ผู้เรียนดูวิดีโอเทป หรือฟังเทปบันทึกเสียงการทำงานแบบเดียวกันหรืองานที่คล้ายคลึงกัน โดยเจ้าของภาษาหรือผู้ที่มีความสามารถทางภาษาในระดับสูง จากนั้นผู้เรียนอาจใช้เวลา 2-3 นาทีเพื่อวางแผนการทำงานของตน

ขั้นตอนที่สอง ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) ประกอบไปด้วยสามขั้นตอนย่อย คือ

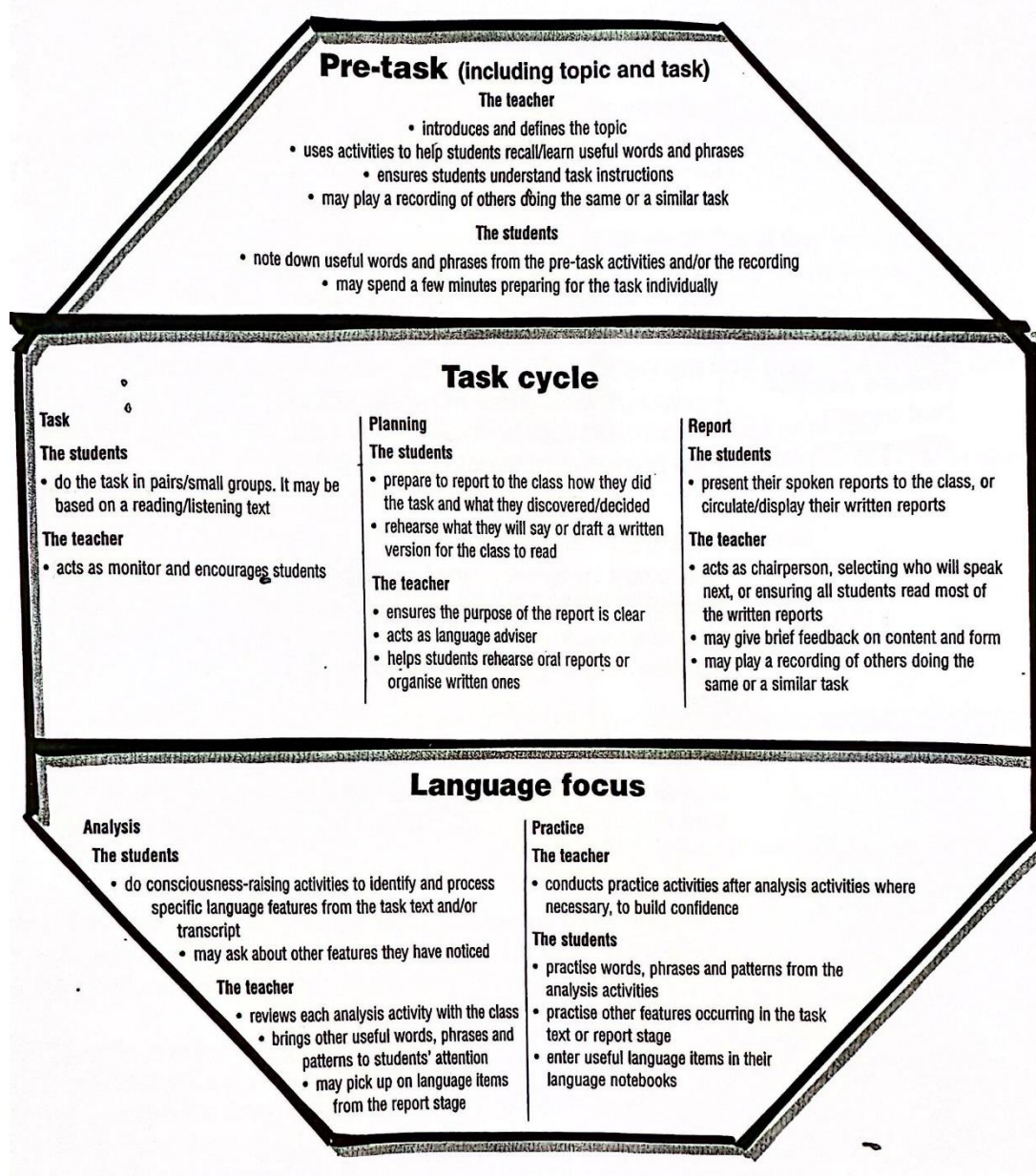
1) การทำงาน 2) การวางแผนสำหรับการรายงานหน้าชั้นเรียน 3) การรายงานหน้าชั้นเรียน

1. การทำงาน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนพัฒนาความคล่องแคล่วและความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการทำงานและคุณภาพของผลงาน และให้กำลังใจผู้เรียน

2. การวางแผนสำหรับการรายงานหน้าชั้นเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนมีเวลาได้รับความช่วยเหลือที่ผู้เรียนต้องการ เพื่อเตรียมความพร้อมทางด้านภาษาสำหรับการรายงานหน้าชั้นเรียน โดยครูผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจถึงจุดมุ่งหมายของการรายงานหน้าชั้นเรียน และทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำทางด้านภาษาและช่วยผู้เรียนในการซักซ้อมการพูดรายงานหน้าชั้นเรียน หรือการจัดทำรายงานที่เป็นภาษาเขียน

3. การรายงานหน้าชั้นเรียนมีจุดประสงค์เพื่อชักจูงใจให้ผู้เรียนปรับปรุงภาษาของตนในขั้นตอนนี้ผู้เรียนรายงานหน้าชั้นเรียนเกี่ยวกับวิธีการทำงานที่ใช้สิ่งที่ผู้เรียนค้นพบ หรือเสนอรายงานที่เป็นภาษาเขียนของตนให้เพื่อนได้อ่าน ในขั้นตอนนี้ครูผู้สอนอาจให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับเนื้อหาและภาษาของผู้เรียน

ขั้นตอนที่สาม ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) ประกอบไปด้วยสองขั้นตอนย่อย คือ 1) การวิเคราะห์ภาษา 2) การฝึกหัด อย่างไรก็ตามกิจกรรมในขั้นตอนย่อยทั้งสองนี้ไม่ได้มีจุดมุ่งหมาย ที่จะทำให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องหรือทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นอัตโนมัติ แต่เพื่อทำให้ผู้เรียนให้ตระหนักถึงความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์และความหมายที่ผู้เรียนใช้ในขั้นตอนของการทำงาน อันจะทำให้ผู้เรียนจัดระบบความรู้และสร้างเสริมความเข้าใจในขั้นตอนย่อยที่หนึ่ง ผู้เรียนจะวิเคราะห์รูปแบบภาษาในขั้นตอนย่อยที่สอง ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบภาษาที่วิเคราะห์ หลังจากนั้นผู้เรียนอาจทำงานเดิมซ้ำ หรืองานที่คล้ายคลึงกับงานเดิม

ภาพ 2 กรอบการปฏิบัติงานของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ

หมายเหตุ. จาก *A framework for task-based learning* (p. 155), by Willis. J, 1996, Harlow: Longman Pearson Education.

เอลลิส (Ellis, 2003, pp. 244 – 262) ได้เสนอขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติที่ปรับมาจากฐานความคิดของ Willis ไว้ดังนี้

1. ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถ

ปฏิบัติงานได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้นต้องอาศัยวิธีการดังต่อไปนี้

- 1.1 สนับสนุนผู้เรียนให้ปฏิบัติงานที่มีลักษณะเหมือนกับงานปฏิบัติ
- 1.2 ให้ผู้เรียนสังเกตรูปแบบของงานปฏิบัติ
- 1.3 กระตุ้นผู้เรียนให้ทำกิจกรรมที่ไม่ใช่งานปฏิบัติโดยตรง แต่เป็นการส่งเสริมความพร้อมที่จะปฏิบัติงานในขั้นต่อไป
- 1.4 วางแผนอย่างเป็นระบบสำหรับภาระงานหลักได้แก่ การวางแผนงานปฏิบัติสำหรับผู้เรียน การวางแผนที่ชี้แนะรูปแบบภาษา และการวางแผนแบบเน้นเนื้อหา

2. ชั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) มีการระบุถึงคุณลักษณะของงานปฏิบัติในขั้นนี้ไว้ 2 คุณลักษณะ ได้แก่

2.1 คุณลักษณะของการปฏิบัติงาน (Task performance options) คือ คุณลักษณะของการปฏิบัติงานต่าง ๆ ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้าได้ เช่น ประการที่หนึ่ง การกำหนดเวลาในการปฏิบัติงาน ถ้าผู้สอนจะเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้องในการปฏิบัติงาน ควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าเน้นความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียนเพื่อฝึกให้ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วโดยไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้องจนมากเกินไป ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติงาน และประการที่สามคือ การให้คำแนะนำเกี่ยวกับงานปฏิบัติในส่วนที่ผู้เรียนไม่คาดคิด คำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น ในงานปฏิบัติที่ต้องการการตัดสินใจ เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติมากขึ้น

2.2 คุณลักษณะด้านกระบวนการ (Process options) คือ ขั้นตอนการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ชั้นหลังปฏิบัติงาน (post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาในการสื่อสาร รวมถึงภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติมาวิเคราะห์ แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายที่สุดให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นการปรับปรุงปฏิบัติงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้น สามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับการปฏิบัติงานเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างกันออกไป หรือจะฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่วิเคราะห์แล้ว

จากขั้นตอนที่นักการศึกษาหลายท่านได้เสนอมาข้างต้นนั้น ต่างมีจุดมุ่งหมายในการออกแบบประสบการณ์เรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการใช้ภาษาผ่านการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ ด้วยการใช้การปฏิบัติงานในรูปแบบต่าง ๆ และสำหรับงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกใช้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของ วิลลิส (Willis, 1996) ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre Task) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน (Task Cycle) และขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language Focus) เนื่องจากแต่ละขั้นตอนสามารถส่งเสริมการฝึกฝนภาษาที่หลากหลายผ่านการปฏิบัติงานด้วยการฟังและการอ่าน และให้โอกาสสำหรับการพูดและการเขียนที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือตามแบบแผนที่วางไว้ ซึ่งอาจสามารถสร้างแรงจูงใจแก่ผู้เรียนในการปรับปรุงโครงสร้างภาษาแม้จะเป็นภาษาประจำชาติ แต่การที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ร่วมกันผ่านกลุ่มย่อย แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในการปรับปรุงโครงสร้างภาษา อาจสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีความแม่นยำและใช้ภาษาของตนเองได้อย่างคล่องแคล่ว

3. ประเภทของการปฏิบัติงานที่ส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร

การปฏิบัติงานมีหลากหลายประเภทที่สามารถส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ในการออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรพิจารณาเลือกใช้การปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับผู้เรียนโดยพิจารณาจากการปฏิบัติงานต่อไปนี้ (Willis, 1996, p.149)

1. ประเภทการระบุนายการ (Listing) ตัวอย่างกิจกรรม เช่น การเติมคำตอบในแบบบรรยายการ หรือผังความคิดให้สมบูรณ์ การพูด/เขียนคำศัพท์หมวดหมู่ต่าง การพูด/เขียนคำศัพท์สิ่งของตามปริมาณคุณภาพ การพูดเขียนวางแผนการในสิ่งที่จะทำ การพูด/เขียน วิธีการในการทำสิ่งต่าง ๆ เป็นต้น

2. ประเภทเรียงลำดับและจัดหมวดหมู่ (Ordering and Sorting) ตัวอย่างกิจกรรม ได้แก่ การเรียงลำดับของขั้นตอน หรือ คำอธิบายต่าง ๆ เรียงลำดับ วัน เดือน การหาคำศัพท์หรือสิ่งของที่หายไปจาก แส! ที่กำหนดให้ การจัดหมวดหมู่ของสิ่งต่าง ๆ จัดลำดับข้อมูลในเชิงปริมาณ และคุณภาพ การบอกวิธีการ เช่นบอก 5 วิธีการในการจำแนกเสื้อผ้าที่สวมใส่ การจำแนกประเภทของสัตว์จากรูปภาพ

3. การเปรียบเทียบ (Comparing) เช่น กิจกรรมการจับคู่ สิ่งๆที่เหมือน โดยสามารถใช้สื่อได้หลากหลายรูปแบบ เช่น รูปภาพ สื่อมัลติมีเดีย การบอกความเหมือนของสิ่งของ ภาพยนตร์ข่าว วิธีการประกอบอาหาร และการบอกสิ่งที่แตกต่างของสิ่งที่ได้กล่าวมาข้างต้น

4. การแก้ปัญหา (Problem Solving) ได้แก่ การแก้ปัญหา การแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวันเช่น การตัดเค้กทรงกลมให้ได้ : ชิ้นเท่ากัน ต้องตัดเป็นให้จำนวนน้อยครั้งที่สุดก็ครั้ง การวางแผนจัดงานเลี้ยง หรือการให้คำปรึกษาแก่ผู้ที่มีปัญหา การนำบทกวี นิทานที่มีตอนจบไม่สมบูรณ์ มาหาจุดจบในแบบฉบับของตนเอง

5. การแบ่งปันประสบการณ์ส่วนตัว (Sharing Personal Experience) กิจกรรมในประเภทนี้เน้นการพูดคุย โดยเลือกหัวข้อจากประสบการณ์ในชีวิตของตนเอง หรือที่เคยได้รู้มาแบ่งปัน

กับเพื่อน เช่น การเล่าเรื่องที่เคยประสบอุบัติเหตุ การเดินทางท่องเที่ยว กิจกรรมประจำวันสิ่งที่ชอบ/ไม่ชอบ หรือสิ่งใดก็ได้ที่อยู่ในความทรงจำ เป็นต้น

6. งานสร้างสรรค์ (Creative Task) การปฏิบัติงานประเภทนี้ มีขั้นตอนมากกว่า การปฏิบัติงานประเภทอื่น อาจนำไปประยุกต์ใช้เป็นกิจกรรมที่ปฏิบัติในห้องเรียนได้ เช่น การระดมสมอง สร้างหุ่นยนต์ การวาดภาพ การเตรียม/ประกอบอาหาร การทดลองทางวิทยาศาสตร์ การจัดการแข่งขันเข้าร่วมการแข่งขัน การเขียนเรื่องสั้น นิทาน บทกลอน การแสดงบทบาทสมมติจากบทประพันธ์ต่าง ๆ หรือจากเรื่องที่เขียนขึ้นเอง เป็นต้น

4. ประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

วิลลิส (Wills, 1996, p.137); ฟรอสท์ (Frost, 2005) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีความมั่นใจในการพูดและสื่อสารกับผู้อื่นมากขึ้น
2. ผู้เรียนสนุกสนาน มีแรงจูงใจ เกิดความท้าทายในการปฏิบัติกิจกรรม
3. ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ พร้อมทั้งฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม
4. ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมมาสู่บทเรียนใหม่และพบว่า น่าสนใจ เป็นการเพิ่มพูนความคิดเดิมอีกด้วย
5. ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

บริติช เคานซิล (British Council, 2016) ได้เสนอประโยชน์ของการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติไว้ ดังนี้

1. ผู้เรียนมีอิสระในการใช้ภาษา และฝึกฝนการใช้ภาษาเฉพาะที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานนั้น ๆ จึงทำให้ผู้เรียนไม่มีความวิตกกังวล และไม่ต้องการท่องจำกฎการใช้ไวยากรณ์ทั้งหมด
2. บริบทในการเรียนรู้เป็นสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิ่งรอบ ๆ ตัวของผู้เรียน ทำให้เกิดการเรียนรู้ภาษาได้ง่ายขึ้น
3. ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้เนื่องจากสิ่งที่เรียนมาจากความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ไม่ใช่เป็นการกำหนดกะเกณฑ์จากผู้สอน
4. นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเต็มที่ ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอย่างแท้จริง และผู้สอนเป็นเพียงผู้คอยสังเกตการณ์และให้คำแนะนำเท่านั้น
5. บรรยากาศการเรียนรู้สนุกสนานและมีแรงจูงใจในการเรียนรู้

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นวิธีการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีคุณค่าทางการสื่อสารเพื่อสร้างการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติโดยปราศจาก

การสอน แต่ให้ผู้สอนเป็นผู้เฝ้าดูสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติงานด้วยตนเอง ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมชั้นเรียน เพื่อแลกเปลี่ยน สะท้อนผล และปรับปรุงแก้ไข ด้วยการใช้งานทำหน้าที่ตั้งคำศัพท์ที่เป็นความรู้เดิมออกมา และค้นหาคำใหม่เพื่อพยายามสื่อสารและเรียบเรียงให้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

การเรียนรู้แบบพอดิคำ (Nanolearning)

1. ความหมายการเรียนรู้แบบพอดิคำ

จามील และ อัลเบซ (Jameel, S., & Albaiz, T., 2021, P. 83) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบพอดิคำไว้ว่า เป็นองค์ประกอบขนาดเล็กของ Micro-learning ที่เกี่ยวข้องกับการแบ่ง Micro-content ออกเป็นชิ้นเล็ก ๆ โดยมีวัตถุประสงค์เดียวกัน เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องที่ผู้เรียนได้รับความรู้โดยไม่ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง การเรียนรู้แบบพอดิคำนำเสนอแคปซูลการเรียนรู้ที่สั้นกว่า ซึ่งมีการสังเคราะห์ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สูงสุด ตัวอย่างเช่น การโต้ตอบสองนาทีกับผู้เชี่ยวชาญจะขจัดความสงสัยและปรับปรุงผลการเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้แบบพอดิคำจึงถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนเข้าร่วมสามารถเรียนรู้วิชาใดก็ได้ในระยะเวลาสิบนาที สิ่งนี้เกิดขึ้นผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และไม่มีปฏิสัมพันธ์แบบเรียลไทม์กับผู้สอน

อัล เชฮี (Al Shehhi, 2022, P. 7) ได้ให้ความหมายของการเรียนรู้แบบพอดิคำไว้ว่า คือ การนำเสนอแบบส่วนย่อยเป็นหน่วยเล็ก ๆ ในโลกดิจิทัลเพื่อนำเสนอวัสดุหรืองานที่เป็นนวัตกรรมใหม่ การเรียนรู้จึงเกิดขึ้นด้วยระยะสั้น ๆ ตั้งแต่ย้ายไปจนถึงซับซ้อน เช่นเดียวกับการสร้างหลักสูตรมาตรฐาน และสามารถนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพโดยใช้คลิปสั้น ๆ รูปภาพ หรือปริศนาที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

วิเวกานันท์ (Vivekananth, P., 2022. P. 112). ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบพอดิคำไว้ว่า เป็นกระบวนการของการเรียนรู้ในระยะสั้น เนื้อหาจะต้องอยู่ภายใน 2-5 นาที ซึ่งการศึกษา จะมีประสิทธิภาพมากขึ้นเมื่อใช้ทำกิจกรรมในช่วงวัยของ generation L และ generation Z เพราะช่วงวัยนั้นเน้นการได้ดูบทเรียนสั้น ๆ จะรู้สึกทำท่ายและเพ่งมองเป็นเวลานานขึ้น อีกทั้งยังดึงดูดความสนใจทำให้ผู้เรียนมีความตื่นเต้นและกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้

Techtalkthai (2566) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบพอดิคำไว้ว่า การเรียนรู้แบบพอดิคำ หรือ Bite-sized Learning คือ การแบ่งย่อยเนื้อหาเป็นส่วน ๆ ให้มีขนาดเล็กลง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเข้าสู่ข้อมูลขนาดกำลังพอดีผ่านสื่อการเรียนรู้ในเวลาจำกัดได้ในเวลาตั้งแต่ 2-10 นาที ซึ่งการแบ่งย่อยบทเรียนทีละส่วนเช่นนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้เนื้อหาได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากกว่าการถ่ายทอดบทเรียนเป็นชั่วโมงซึ่งอาจทำให้เกิดความเหนื่อยล้าจากการใช้สมาธิต่อเนื่องเป็นระยะเวลานานได้

จากข้อมูลข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การเรียนรู้ขนาดพอดีคำ หมายถึง การเรียนรู้ที่ถูกแบ่งย่อยเป็นขนาดเล็ก ๆ จากบทเรียนขนาดใหญ่หรือบทเรียนหลัก ในรูปแบบของสื่อมัลติมีเดียต่าง ๆ เช่น ภาพ เสียง วิดีโอ อินโฟกราฟิก เป็นต้น

2. ลักษณะของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ

นิตี มาदान (Nidhi Madan, 2021, P. 117) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ดังนี้

- 1) ระยะเวลา 1 ถึง 15 นาที
- 2) เป็นวิธีที่มีการกำหนดเป้าหมายสูง โดยใช้วัตถุประสงค์เดียว
- 3) เป็นการเรียนรู้ที่รวบรวมส่วนสำคัญไว้ในตนเอง
- 4) ให้ข้อมูลที่ละเอียดที่ละน้อย
- 5) สามารถดูได้จากอุปกรณ์ที่หลากหลาย
- 6) ค้นหาได้ง่าย
- 7) สามารถเรียนรู้ผ่านรูปแบบการเรียนรู้อิเล็กทรอนิกส์ที่หลากหลายซึ่งประกอบด้วย

ข้อความ วิดีโอ เสียง รูปภาพ ฯลฯ

- 8) เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นเป้าหมายเนื่องจากให้ประโยชน์ทันทีจากการเรียนรู้
- 9) มีความยืดหยุ่นในการเรียนรู้

จิม ฟาเฮย์ (Jim Fahey, 2015) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ดังนี้

1) เป็นการเรียนรู้ที่กำหนดเนื้อหาด้านการศึกษาแบบสั้น และแบ่งเป็นหัวข้อย่อย ๆ ไม่เกิน 10 นาที

2) เจาะลึกด้านข้อมูลและให้รายละเอียดสำหรับงานนั้นน้อยอย่างครอบคลุมหรือข้อกำหนดความรู้

3) จัดให้มีการเรียนรู้แบบทันเวลาตามบริบท ซึ่งยังคงไว้ซึ่งประสิทธิภาพของงาน

4) เป็นการเรียนรู้ที่ถ่ายทอดได้ในระยะเวลาอันสั้น รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพที่ดีมากกว่าการถ่ายทอดข้อมูลด้วยวิธีอื่น ๆ

ลักษมี ปุธานวีดู (Lakshmi Puthanveedu, 2022) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ดังนี้

1) มุ่งเน้นไปที่หัวข้อเดียวต่อบทเรียน เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การคิดอย่างมีวิจารณญาณและมีสมาธิขึ้น

2) ระยะเวลาของการเรียนรู้แบบพอดีคำอาจแตกต่างกันไปตั้งแต่ 15 วินาทีถึง 15 นาที

3) การเรียนรู้แบบพอดีคำเป็นแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นจึงมักผสมผสานกับวิธีการเรียนรู้แบบรายบุคคล

4) การเรียนรู้แบบพอดิตีค่าจะถูกส่งผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น ข้อความ เสียง วิดีโอ หรือรูปภาพ และสามารถเข้าถึงได้จากทุกอุปกรณ์

5) นักเรียนจะมีความยืดหยุ่นอย่างมากในการเรียนรู้ เนื่องจากไม่ได้ป้อนข้อมูลก่อนใหญ่ไว้ในสมอง

ซูเฮร์ เอ็น ไคลฟ์ และ โซเฮล ซาฮา (Zuheir N Khlaif & Soheil Salha, 2021, P. 216) ได้กล่าวถึงลักษณะของการเรียนรู้ขนาดพอดิตีค่า ดังนี้

1) เป็นองค์ประกอบเล็ก ๆ ของไมโครเลิร์นนิ่ง (Micro-learning) ที่เกี่ยวข้องกับ การแบ่งเนื้อหาย่อยออกเป็นส่วนเล็ก ๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์เดียว

2) ชิ้นส่วนของการเรียนรู้ขนาดพอดิตีค่าที่แตกต่างกันสามารถสร้างเนื้อหาการเรียนรู้ ระดับไมโครได้

3) สามารถจัดเป็นวิดีโอความยาว 15 ถึง 60 วินาทีที่ได้มาจากกิจกรรมที่ผู้สร้างได้สร้างขึ้นบน

4) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนได้

5) ช่วยสร้างพื้นที่สำหรับกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงวิดีโอสั้น แบบทดสอบที่ไม่มีคะแนน และแฟลชการ์ด ซึ่งช่วยให้สามารถสร้างเนื้อหาที่น่าสนใจมากขึ้นเพื่อดึงดูดผู้เรียนทุกวัย

6) สามารถเผยแพร่ภายในชุมชนการเรียนรู้ที่ผู้สร้างได้สร้างขึ้น

7) ส่งเสริมการเรียนรู้ระหว่างผู้เรียนที่แตกต่างกัน

8) ทักทายทักษะเชิงสร้างสรรค์ไปจนถึงวิชาที่เฉพาะเจาะจงมากขึ้น

9) ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ

10) ช่วยให้ผู้สร้างและผู้รับชมสามารถให้ข้อมูล แสดงความคิดเห็น หรือมีส่วนร่วมกับผู้อื่นในการสนทนา นอกจากนี้ ความคิดเห็นที่เที่ยงสะท้อนถึงทัศนคติของผู้แสดงความเห็นอีกด้วย

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้ขนาดพอดิตีค่า มีลักษณะที่สำคัญ คือ 1) อาจอยู่ในรูปแบบของ ภาพ เสียง วิดีโอ หรืออินโฟกราฟิก 2) หากอยู่ในรูปแบบวิดีโอ ควรมีความยาวไม่เกิน 15 นาที 3) มีเฉพาะเนื้อหาส่วนที่เป็นประเด็นสำคัญ 4) เนื้อหาถูกแบ่งมาจากหัวข้อ การเรียนหลักและถูกนำมานำเสนอเป็นส่วนย่อย ๆ ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ทีละเล็กทีละน้อย มีการเว้นช่วงเวลาให้ผู้เรียนได้คิดและนำไปใช้ 5) เรียนรู้ได้ทุกที่ทุกเวลา ผ่านเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์หรือสิ่งพิมพ์ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบสื่อการเรียนรู้แบบพอดิตีค่า ได้แก่ วิดีโอขนาดสั้น 3 คลิป ประกอบด้วย คลิปที่ 1 เรื่อง 10 สารคดี ๆ ของการพูดสื่อสาร คลิปที่ 2 เรื่องการพูดต้องรู้จริง คลิปที่ 3 เรื่องภาษา กายส่งเสริมการพูด และภาพอินโฟกราฟิก 3 ภาพ ประกอบด้วย ภาพที่ 1 คำศัพท์สำหรับ ชีวิตประจำวัน ภาพที่ 2 คำศัพท์สำหรับวัฒนธรรมท้องถิ่น ภาพที่ 3 คำศัพท์สำหรับสิ่งที่ฉันชอบหรือ ใฝ่ฝัน

3. การเรียนรู้แบบพอดิคำในการศึกษาภาษา

จามีล และ อัลเบซ (Jameel, S., & Albaiz, T., 2021, P. 83) ได้กล่าวว่า การเรียนรู้ขนาดพอดิคำแบบคอร์ส มีประสิทธิภาพมากสำหรับการศึกษาภาษา เนื่องจากโครงสร้างที่กว้างขวาง หลักสูตรนาโนจึงสามารถปรับเข้ากับกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างสมบูรณ์แบบและให้ความรู้ที่เหมาะสมในเวลาที่เหมาะสม หลักสูตรดังกล่าวครอบคลุมที่ละหัวข้อ เพื่อให้ให้นักเรียนได้รับข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงมากที่สุดอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ APA PsycNet ได้ทำการศึกษาที่ผู้เรียนบางคนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเวิร์กโฟลว์ในส่วนเล็ก ๆ ติดต่อกัน ในทางตรงกันข้าม คนอื่น ๆ ศึกษากระบวนการเดียวกันในรูปแบบที่ครอบคลุมมากขึ้น ทำงานได้ดีขึ้นมากและสามารถอธิบายขั้นตอนกระบวนการให้เพื่อนร่วมงานฟังได้โดยง่าย กฎดังกล่าวใช้กับการเรียนรู้ภาษาเช่นกัน เนื่องจากผู้เรียนจำเป็นต้องอธิบายความรู้เฉพาะเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้น

สาเหตุหลักประการหนึ่งของความนิยมในการเรียนรู้แบบพอดิคำเพื่อการศึกษาภาษาคือรูปแบบนี้สอดคล้องกับวิธีการที่สมองของมนุษย์ใช้ข้อมูลเป็นอย่างดีได้ก็ต่อเมื่อ หลักสูตรการเรียนรู้ขนาดพอดิคำแบบคอร์สที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมเท่านั้น ดังนั้นผู้เรียนจึงไม่ต้องเสียเวลากับบทเรียนหรือเนื้อที่ไม่เป็นประโยชน์ การวิจัยจาก Association for Talent Development (ATD) ได้ยืนยันว่าผู้เรียนชอบการเรียนรู้ขนาดพอดิคำแบบคอร์สมากกว่าหลักสูตรดั้งเดิม เพราะพวกเขาสามารถจำส่วนย่อย ๆ ได้ดีกว่า ข้อได้เปรียบนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับการเรียนรู้ภาษาใหม่ รวมถึงการจดจำคำศัพท์และการสร้างประโยคใหม่ ๆ หลักการที่คล้ายกันนี้ถูกใช้ในแอปพลิเคชันภาษาซึ่งแนะนำให้ใช้เวลาไม่เกินห้านาทีต่อวันในการเรียนรู้ภาษาใหม่

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การเรียนรู้แบบพอดิคำ มีความเหมาะสมในการใช้เป็นสื่อการสอน หรือตัวอย่างของการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ และซึมซับความรู้ได้ในระยะเวลาอันสั้น จากภาพเคลื่อนไหวในวิดีโอที่มีสีสันสวยงาม มีภาพ เพลง และลูกเล่นการเคลื่อนไหวของวิดีโอ เพื่อให้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนที่มาพร้อมกับความสามารถทางดิจิทัล อีกทั้งยังมีความเหมาะสมในการเป็นงานที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ เพื่อออกแบบการเรียนรู้ของตัวเองในรูปแบบของการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ

การพูดสื่อสาร

1. ความหมายของการพูด

สวานิต ยมาภย์ และถิรนนท์ อนุวัชศิริวงศ์ (2538, หน้า 2) ได้ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูด คือการใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง อากัปกริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้ความรู้สึก และความต้องการของผู้พูดให้ผู้ฟังรับรู้ และเกิดการตอบสนอง

สุขุม นวลสกุล (2540, หน้า 12) ได้ให้คำจำกัดความของการพูดไว้อย่างน่าสนใจว่าการพูดเป็นเครื่องมือสื่อสาร ที่มีอนุภาพมากที่สุดในโลก การพูดเป็นสัญลักษณ์แห่งความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ (2543, หน้า 13) ให้ความหมายของการพูดไว้ว่า การพูดคือกระบวนการสื่อสารความคิดจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่ง โดยมีภาษาน้ำเสียง และอากัปกริยาเป็นสื่อ นอกจากนี้ยังให้ความหมายต่อไปอีกว่า การพูดคือ การแสดงออกถึงอารมณ์ และความรู้สึก โดยใช้ภาษาและเสียงสื่อความหมาย

สมิต สัจฉกร (2547, หน้า 11) กล่าวว่า การพูดคือ พฤติกรรมในการสื่อสารความรู้สึกนึกคิดถ่ายทอดซึ่งกันและกัน ระหว่างผู้พูดฝ่ายหนึ่งกับผู้ฟังฝ่ายหนึ่งด้วยการใช้สัญลักษณ์หลายระบบพร้อมกัน ได้แก่ เสียงภาษา และอากัปกริยา การพูดเป็นการสื่อสาร 2 ฝ่ายในระบบทางคู่ หรือทฤษฎีวิถี ซึ่งมีผู้ให้การสื่อสารฝ่ายหนึ่งกับผู้รับการสื่อสารอีกฝ่ายหนึ่ง

สมชาติ กิจยรรยง (2548, หน้า 13) ได้กล่าวถึงการพูดว่า การพูดเป็นหนทางหนึ่งที่จะทำให้บุคคลได้แสดงออกซึ่งความคิดเห็นได้อย่างถูกต้อง และมีหลักเกณฑ์ ซึ่งหากเรามีความบริสุทธิ์ใจต่อสิ่งที่เราคิดต่อผู้อื่นก็จะเกิดความสำเร็จในการพูด

สายใจ ทองเนียม (2560, หน้า 56) การสื่อความหมายโดยใช้เสียง อากัปกริยา ท่าทาง เพื่อถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ ความคิดเห็น ความต้องการ เพื่อให้เกิดผลตามที่ผู้พูดมีเจตนา

ราเชน อินทรวีรัตน์ (2561, หน้า 11) กระบวนการสื่อสารความคิดจากคนหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรือกลุ่มหนึ่ง โดยมีภาษาน้ำเสียงและอากัปกริยาเป็นการสื่อ เป็นการแสดงออกถึงอารมณ์ และความรู้สึกโดยใช้ภาษาและเสียงสื่อความหมาย เป็นเครื่องมือสื่อสารที่มีอนุภาพมากที่สุดในโลก และการพูดอย่างเป็นทางการเป็นสัญลักษณ์แห่งความเข้าใจระหว่างมนุษย์กับมนุษย์

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การพูด หมายถึง เสียงที่เปล่งออกมาอย่างมีความหมายและมีจุดประสงค์ เพื่อสื่อสารโดยการส่งสารเป็นเสียงในการถ่ายทอดภาพความคิดในสมองและจิตใจออกไปให้ผู้รับสารปลายทางเข้าใจตรงกัน

2. ความสำคัญของการพูด

วิรัช ลภีรัตนกุล (2526, หน้า 2) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่า พฤติกรรมการพูดของมนุษย์มีความสำคัญต่อชีวิตประจำวัน และชีวิตการทำงานของเรา ทั้งนี้เพราะมนุษย์ต้องใช้การพูดเสมอ และใช้คำพูดเป็นสื่อบุคคล หรือเป็นวิถีทางหนึ่งในการถ่ายทอด ชักนำเอาความรู้สึกนึกคิดของตนออกตีแผ่ แสดงให้ผู้อื่นได้ทราบและเข้าใจ

สวัสดิ์ บรรเทิงสุข. (2537, หน้า 21) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่า เครื่องมือในการเข้าสมาคมที่สำคัญของมนุษย์ มนุษย์ใช้การพูดเป็นเครื่องมือสื่อความหมายซึ่งกันและกัน ทำให้มนุษย์สามารถดำรงเป็นชุมชนน้อยใหญ่ ตลอดจนเป็นประเทศอยู่ได้ เพราะคนในสังคมนั้นใช้การพูด

สำหรับแลกเปลี่ยนความรู้ ความรู้สึก ความคิดและความต้องการ จึงทำให้เข้าใจกันได้ อยู่รวมกันได้ เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็สามารถใช้การพูดเป็นเครื่องมือแก้ปัญหาเหล่านั้นได้ และได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดในด้านต่างๆ พอสรุปได้ดังนี้

1. ด้านการสื่อสาร การพูดช่วยให้สื่อสารกับผู้อื่นได้ถูกต้องเหมาะสม ช่วยในการติดต่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิดเห็น ความรู้สึก และความต้องการของคน
2. ด้านการเข้าสมาคมและการสร้างมนุษยสัมพันธ์ การพูดเป็นสื่อ เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันอยู่เสมอ คนเราจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ทำงานร่วมกันได้ต้องพูดจากันรู้เรื่อง การพูดที่ดีจะช่วยในสร้างมนุษยสัมพันธ์ และเป็นเครื่องมือในการเข้า สมาคมที่ดีที่สุด
3. ด้านศาสนา ศาสนาเป็นเรื่องของความเชื่อ ดังนั้นการจะชักจูงให้คนอื่นเชื่อ หรือเกิดความชอบหรือมีทัศนคติคล้ายตาม ต้องใช้ศิลปะในการพูดอย่างมาก ผู้ใดสามารถพูดโน้มน้าวให้คนในสังคมเชื่อในสิ่งที่ดีงามและประพฤติปฏิบัติดีได้ สังคมนั้นก็จะอยู่กันอย่างสงบสุข
4. ด้านการปกครอง มนุษย์เป็นสัตว์สังคม ที่จะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการจัดวางระเบียบสร้างกฎเกณฑ์ขึ้น เพื่อให้คนในสังคมได้ยึดถือปฏิบัติในแนวเดียวกัน เพื่อความสงบสุขของสังคมนั้น
5. ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ การพูดเป็นการแสดงออกถึงบุคลิกลักษณะ ความฉลาด นิสัยใจคอ และทัศนคติของผู้พูด การรู้จักพูดให้ถูกต้องเหมาะสมกับผู้ฟัง เหมาะกับกาลเทศะ พูดอย่างมีขั้นตอนตามหลักการพูด จะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของตนให้ดีขึ้น รู้จักวางตัวได้ดีขึ้น กิริยาท่าทางไม่เคอะเขิน แต่งกายเหมาะสมมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความกระตือรือร้น มีมนุษยสัมพันธ์ดี มีความน่ารัก และเป็นกันเองกับคนทั่วไป
6. ด้านการส่งเสริมประชาธิปไตย หากคนส่วนใหญ่ในสังคมรู้จักพูดในสิ่งที่ควรพูด รู้จักนิ่งในสิ่งที่ควรนิ่ง กล่าวออกความเห็น กล่าวคัดค้านในสิ่งที่ไม่ชอบไม่ควร เราจะพัฒนาสังคมให้เป็นประชาธิปไตยได้เร็วกว่านี้
7. ด้านการประกอบอาชีพ แทบทุกอาชีพจำเป็นต้องใช้การพูดเป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพทั้งสิ้น อาจเป็นเครื่องมือประกอบอาชีพโดยตรงหรือโดยอ้อม คนเราจะประกอบอาชีพใดก็ตามต้องมีความรู้ในสาขาวิชาชีพของตนเป็นอย่างดี แต่ถ้าหากได้นำความรู้ความสามารถเกี่ยวกับการพูดไปประยุกต์เข้ากับงานอาชีพแล้ว จะทำให้งานที่ทำอยู่ดีเยี่ยมแน่นอน เช่น ทนายความ จิตแพทย์ นักการเมือง พ่อค้า แม่ค้า ฯลฯ
8. ด้านการสอน การสอนเป็นการใช้ศิลปะ และความสามารถในการพูดมากที่สุดอย่างหนึ่ง เพราะผู้สอนต้องถ่ายทอดความรู้ ความคิดเห็น และชี้แจงเหตุผลต่อศิษย์ ศิษย์จะรับเอาความรู้เป็นประโยชน์ในการดำรงชีพ เพื่อพัฒนาสังคม และช่วยเหลือชาติในด้านต่าง ๆ ต่อไป

สมิต สัชฌุกร (2547, หน้า 10) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดว่า การพูดเป็นพฤติกรรมของมนุษย์ ที่เกิดจากการเรียนรู้ มิใช่สัญชาตญาณ ที่มีมาแต่กำเนิด ความสามารถที่จะเป็นนักพูดที่ดี จึงอาจศึกษาและฝึกฝนได้

สมชาติ กิจยรรยง. (2548, หน้า 19) กล่าวถึงความสำคัญของการพูดไว้ว่า เป็นกระบวนการที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อ

- 1) ให้ข่าวสารข้อเท็จจริง
- 2) ให้ความรู้ความเข้าใจทัศนคติที่ถูกต้อง
- 3) ให้ความบันเทิง
- 4) ให้ผู้ฟังเชื่อถือซึ่งการทำให้ผู้ฟังเชื่อถือนั้นผู้พูดควรปฏิบัติดังนี้
  - เชื่อตัวเองก่อนก่อนที่จะพูดให้ผู้อื่นเชื่อ
  - ต้องเสนอข้อมูลหนักแน่นมีเหตุผล
  - ย่อเรื่องให้ง่ายและกระชับเพื่อให้คนฟังเข้าใจ
  - ท่าทีของผู้พูดน่าเชื่อถือ

สายใจ ทองเนียม (2560, หน้า 56) ได้กล่าวว่าการพูดมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิต ทุกคนต้องอาศัยการพูดในการถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิด สร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างคนในสังคม นอกจากนี้การพูดยังช่วยเสริมสร้างความเจริญก้าวหน้าให้กับชีวิต และเป็นพื้นฐานช่วยสร้างความศรัทธา และความเชื่อมั่นในบุคลิกภาพให้แก่บุคคลนั้น ๆ อีกด้วย

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การพูดมีความสำคัญต่อทุกช่วงระยะเวลาของชีวิต เพื่อช่วยให้มนุษย์ในสังคมสามารถอยู่ร่วมกันได้เข้าใจกัน อีกทั้งยังเป็นการถ่ายทอดมุมมองระหว่างกันและกัน แลกเปลี่ยนกันได้ง่ายที่สุด และยังสามารถเป็นใบเบิกทางไปสู่การประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานได้อีกด้วย หากเราสามารถพูดได้อย่างคล่องแคล่ว น่าฟัง มีสาระ มีความจริงใจ ผู้วิจัยจึงอยากส่งเสริมด้านการพูดสื่อสารผู้เรียนวัยประถมต้นนี้เพื่อเป็นการปลูกฝังการฝึกฝน ความชำนาญ ให้สามารถนำไปต่อยอดหรือพัฒนาการเรียนรู้ในขั้นต่อไปได้

3. องค์ประกอบของการพูด

การพูดที่ดีและประสบความสำเร็จได้นั้นจะต้องมีองค์ประกอบของการพูด ดังที่ สำเนียง มณีกาญจน์ สมบัติ จำปาเงิน (2538, หน้า 5) และนภดล จันทรเพ็ญ (2539, หน้า 56) กล่าวว่า การพูดให้ประสบความสำเร็จมีองค์ประกอบ 5 ประการดังนี้

- 1) ผู้พูดจะต้องรู้จักใช้ภาษา เสียง อากัปกิริยาท่าทาง และบุคลิกภาพของตนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ข้อคิดเห็น ข้อเท็จจริง ตลอดจนทัศนคติของตนไปสู่ผู้ฟังให้ดีที่สุด นอกจากนี้ผู้พูดจะต้องรู้จักเก็บสะสมความคิด ความอ่าน ที่มีคุณค่า มีประโยชน์นำมารวบรวมตระเตรียมให้เป็นระเบียบ เพื่อที่จะถ่ายทอดให้ผู้ฟังทราบ เข้าใจง่าย ชัดเจนแจ่มแจ้ง และรวดเร็ว

2) สารหรือเนื้อเรื่องที่พูด ผู้พูดที่จำเป็นต้องรู้จักเลือกพูดในเรื่อง หรือหัวข้อที่ตนนัด และมีประสบการณ์ มีความรู้ในด้านนั้นอย่างละเอียดลึกซึ้งจริง ๆ ควรมีการเตรียมเนื้อหา ลำดับเรื่องราว ดำเนินการพูดถูกต้องตามหลักเกณฑ์

3) ผู้ฟัง การสื่อความหมายเป็นกระบวนการติดต่อทางสังคมที่มีผู้พูดเป็นผู้ให้ และผู้ฟังเป็นผู้รับ ผู้พูดจะสื่อความหมายได้ตรงเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผู้พูดรู้จักผู้ฟังของตนเองว่าเป็นใคร มีการศึกษา และสถานะทางสังคมระดับใด

4) เครื่องมือในการสื่อความหมาย เครื่องมือในที่นี้ หมายถึงสิ่งที่ช่วยถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง เช่น เสียง สีหน้า ท่าทาง รวมถึงเครื่องโสตทัศนอุปกรณ์อื่น ๆ ด้วย

5) ความมุ่งหมายหรือผลที่เกิดจากการพูด ผลของการพูดจะครบตามจุดมุ่งหมาย

6) ของผู้พูดหรือไม่ นั่นดูได้จากการแสดงออกของผู้ฟัง ผู้ฟังอาจแสดงออกด้วยการหัวเราะ

7) ยิ้ม ฯลฯ

วรวรรณ ศรียาภย. (2560, หน้า 20-71) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการพูดไว้ว่า จะต้องประกอบไปด้วย

1) วัตถุประสงค์ในการพูด

การพูดให้ประทับใจผู้ฟังนับว่าเป็นงานอย่างหนึ่งที่ต้องกระทำให้สำเร็จการจะเป็นเช่นนั้นได้ผู้พูดต้องตั้งวัตถุประสงค์ไว้ก่อนว่าจะพูดเพื่ออะไร จากนั้นจึงพูดไปตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ให้สำเร็จอย่างดีที่สุดแล้วประโยชน์ที่ได้รับก็เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วกันพูดก็จะประสบความสำเร็จได้ตามต้องการ

โดยทั่วไปเราตั้งวัตถุประสงค์ในการพูดได้ต้องกว้าง ๆ 3 ประการ ได้แก่

- เพื่อให้ความรู้
- เพื่อแจ้งข้อมูลให้ทราบ
- เพื่อโน้มน้าวใจ

2) เนื้อหาที่จะพูด

สิ่งสำคัญที่สุดของการพูดให้ประสบความสำเร็จนั่นก็คือ การเสนอเนื้อหาที่สอดคล้องกับเรื่องหรือวาระที่จะพูดใน บางคนพูดเกินเวลา เราอาจมีเหตุผลว่ามีเนื้อหาที่พูดมาก จึงพูดเกินเวลา บางคนว่ามีเนื้อหา แต่เวลาที่ให้พูดมาก ปัญหาดังกล่าวจะหมดไปหากเราเข้าใจและลึกซึ้งกับคำว่า เตรียมตัว เตรียมเนื้อหา ให้ยอดเยี่ยม

วิธีการเตรียมตัว เตรียมเนื้อหาที่ควรกระทำ ได้แก่

- การเลือกหรือได้มาซึ่งหัวข้อ
- การวางโครงเรื่อง

- การรวบรวมข้อมูลและการขยายโครงเรื่อง

3) ผู้ฟัง

การพูดแต่ละครั้ง การวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟังเป็นสิ่งที่ผู้พูดควรให้ความสำคัญ กลวิธีการใช้ถ้อยคำลีลาการพูด และตัวอย่างประกอบการพูดให้เหมาะสมต่อไป ในการพูดแต่ละครั้งไม่ ว่าจะเป็น การพูดที่มีการเตรียมตัวหรือไม่เตรียมตัวล่วงหน้ามาก่อน ผู้พูดจำเป็นต้องวิเคราะห์ผู้ฟังเป็น อันดับแรกว่าผู้ฟังเป็นบุคคลในวัยใดมีการศึกษาระดับใด และมีสถานภาพทางสังคมอย่างไร เช่น พนักงาน นักรธุรกิจ ข้าราชการระดับธุรการ ผู้บริหาร นิสิตนักศึกษา หลังจากนั้นจึงเลือกถ้อยคำและใช้ ข้อความให้เหมาะสมกับบุคคลนั้น ๆ

การวิเคราะห์กลุ่มผู้ฟังต้องวิเคราะห์เกี่ยวกับสิ่งต่อไปนี้

- จำนวนผู้ฟัง
- เพศของผู้ฟัง
- วัย
- ระดับการศึกษาของ
- อาชีพของผู้
- เจตคติของผู้ฟัง

4) สื่อที่ใช้ในการพูด

การพูดโดยเฉพาะในฐานะวิทยากร จำเป็นต้องใช้สื่อทัศนอุปกรณ์มากกว่า การพูดในฐานะอื่นๆ เพราะเป็นผู้พูดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งในระยะเวลาอันยาวนานตามที่กำหนด และ ดูแลกิจกรรมหนึ่ง ตั้งแต่ต้นไปจนจบ สื่อทัศนอุปกรณ์ที่นักพูดต้องรู้จักและใช้ให้เป็นมีดังนี้

- เครื่องฉายข้ามศีรษะ (Overhead projector) หรือเรียกกันว่าเครื่องฉาย ภาพโปรเจคเตอร์ เป็นอุปกรณ์สำหรับถ่ายทอดสัญญาณภาพจากคอมพิวเตอร์หรือสื่อวีดิทัศน์ เครื่องเล่น DVD โดยจะฉายภาพขึ้นจอขนาดใหญ่

- เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque projector or Epidiascope) เป็นเครื่อง ฉายภาพที่สามารถแสดงข้อความหรือรูปภาพในหนังสือและวัตถุผิวเรียบได้แต่ห้องต้องมีแสงสว่างไม่ จำจวนเกินไป

- เครื่องคอมพิวเตอร์ (Computer) มักใช้แบบเครื่อง Laptop Notebook เชื่อมต่อกับ LCD จอใหญ่โดยใช้โปรแกรมประยุกต์ต่างๆที่มีอยู่ในคอมพิวเตอร์ เช่น Powerpoint, Microsoft Word, CAI ใช้สำหรับการนำเสนอข้อมูลประกอบการบรรยายเป็นเสมือนสไลด์

- เครื่องฉายสไลด์ (Slide) มักใช้ประกอบการพูดหรือการบรรยายที่มีรูปภาพ ประกอบและรูปภาพนั้นเป็นรูปเก่ายังมีได้อัดหรือพิมพ์ลงบนแผ่นกระดาษหรือวัสดุอื่น ๆ

- เครื่องบันทึกเสียง (Tape recorder) อาจใช้สำหรับเสวยดนตรี คำพูดจากเจ้าของเสียงจริง เสียงที่โน้มน้าวใจ หรือเพลง

- ภาพยนตร์หรือวีดิทัศน์ (film or video) สามารถใช้ประกอบการบรรยายสรุปที่มีรูปภาพและเสียงได้ ยุคปัจจุบันมักเป็นแผ่นซีดีที่พร้อมสำหรับการเปิดใช้งานด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

- กระดานดำหรือไวท์บอร์ด (Blackboard or Whiteboard) มักใช้ประกอบการอธิบายในลักษณะการสร้างขั้นตอนต่าง ๆ ข้อสำคัญคือผู้ต้องสามารถพูดและเขียนไปพร้อมๆกันได้ ลายมือต้องอ่านง่ายชัดเจน

- แผนที่หรือแผนภาพ (Chart) เป็นสิ่งที่ผู้พูดต้องเตรียมการไว้ล่วงหน้าแล้ว จะใช้ได้สะดวกและสร้างความสนใจให้กับผู้ดูหรือผู้ฟัง สามารถใช้สีและรูปภาพประกอบได้

5) การแต่งกาย

การแต่งกายหรือการแต่งตัวสำหรับนักพูดโดยทั่วไปต้องคำนึงถึงความพิถีพิถัน กาลเทศะ สีสันทนของชุดที่สวมใส่ และรองเท้า สิ่งเหล่านี้จะดึงดูดให้ผู้ฟังสนใจได้เป็นอย่างดี ข้อควรปฏิบัติในการแต่งกายโดยทั่วไปในการพูดนั้นให้ยึดหลัก 4 ประการ ซึ่งผูกเป็นคำคล้องจองกันคือ พิถีพิถัน ฤดูกาลวันและเทศะ ให้สละกับสีสันทนเครื่องแต่งกาย รองเท้าให้ดูงามสง่า

6) การใช้วัจนภาษา

วัจนภาษาคือภาษาพูดในระดับถ้อยคำที่พูดออกมาเป็นคำ ๆ รวมกันเป็นกลุ่มคำเป็นประโยคและเป็นข้อความเพื่อสื่อความรู้ความคิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่งความสามารถในการพูดจะดีเด่นเพียงใดนั้นขึ้นอยู่กับการใช้ถ้อยคำที่ดีอันเป็นการแสดงการสื่อความคิดไม่ก่อให้เกิดอารมณ์หรือทัศนคติในทางลบสามารถสื่อความหมายได้กระชับชัดเจน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ออกเสียงให้ชัดเจนและถูกต้อง เสียงพูดที่เปล่งหรือพูดออกมามีจำนวนมาก ไม่จำกัดแต่เสียงที่มีหน้าที่ในการสื่อความหมายมีจำกัดดังนั้นในการออกเสียงผู้สื่อสารจึงต้องออกเสียงให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ของภาษาไทยแม้ภาษาไทยจะมีขอบเขตกว้างขวางครอบคลุมภาษาถิ่นต่าง ๆ ทั่วประเทศแต่เรายึดเสียงพูดของคนกรุงเทพฯเป็นหลักเพราะภาษาไทยกรุงเทพฯถือว่าเป็นภาษาไทยมาตรฐาน

- เลือกสรรและใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องสร้างสรรค์ ในการพูดทุกครั้งการใช้ถ้อยคำเป็นเรื่องที่สำคัญมากนักพูดบางคนสามารถเลือกสรรใช้ถ้อยคำได้เป็นเลิศไม่จำเป็นต้องใช้ไวยากรณ์ หรือเครื่องมืออื่นใดประกอบการพูดก็สามารถตรึงใจผู้ฟังได้ ในทางตรงข้ามแม้จะมีบุคลิกภาพดีมีท่าทางที่ดึงดูดความสนใจมีสูตรทัศนูปกรณ์ประกอบการพูดครบครันแต่

การเลือกสรรภาษาบทประพันธ์ไว้รสชาติขาดชีวิตชีวาขาดความใหม่การพูดนั้นอาจไม่ประสบความสำเร็จมากนัก ศิลปะวิธีต่างๆที่ปฏิบัติได้ดีในการเลือกใช้ถ้อยคำมาผู้สื่อสารมี 3 ประเด็นต่อไปนี้

- ใช้ถ้อยคำที่ง่ายต่อการเข้าใจ
- ใช้ถ้อยคำที่ถูกต้องและตรงตามความหมาย
- ใช้ถ้อยคำที่สุภาพ

- คำซ้อน เป็นคำที่สื่อให้เห็นภาพลักษณ์หรือมโนทัศน์ได้ดีกว่าการใช้คำเพียงคำเดียว เพราะคำซ้อนประกอบด้วยคำตั้งแต่ 2 คำไปจนถึง 6 คำแต่ละคำจะช่วยส่งเสริมความหมายซึ่งกันและกันเมื่อรวมกันเป็นคำซ้อน 1 หน่วยก็จะให้ความหมายที่กระจ่างชัด เช่น กระจ่างแจ้ง สดใส หลงใหล ได้ปลื้มสื่อสาร ลาดปู เพียรพยายาม น้ำอดน้ำทน

- คำซ้ำ คือการใช้คำเดิมซ้ำ มิใช่คำซ้ำในทางไวยากรณ์ การใช้คำลักษณะนี้เป็นเทคนิคทางปรัชญาภาษาที่มีใช้มานานเพื่อแสดงความสำคัญของถ้อยคำที่กล่าวขึ้น การนำคำซ้ำนี้มาใช้ในการพูดก็เท่ากับว่าเป็นการบอกย้ำถึงคำสำคัญที่ต้องการเน้น จะช่วยให้ผู้ฟังเข้าใจและจำได้

- คำยืม เมื่อสังคมขยายตัวขึ้น ภาษาก็ต้องขยายตัวตาม การขยายตัวอย่างหนึ่งทางภาษาคือ การยืมภาษาอื่นเข้ามาใช้ในภาษาของตน เช่น การทับศัพท์ อาทิ คอมพิวเตอร์ เทคนิค มิเตอร์ การบัญญัติศัพท์ อาทิ พลังขับเคลื่อน สัทศาสตร์ จุดยืน และการแปลศัพท์ อาทิ แกะดำ ตลาดมืด ไนรม์

7) การใช้โวจนาภาษา

โวจนาภาษา คือภาษาที่ไม่เป็นถ้อยคำ แต่เป็นกิริยาอาการต่างๆที่ปรากฏออกมาจากการใช้โวจนาแต่ละส่วนในร่างกายของมนุษย์ รวมทั้งวัสดุสิ่งของทั่วไปซึ่งสามารถสื่อความหมายได้ ภาษาเชิงโวจนาจะดังกล่าว มีความจำเป็นและสำคัญยิ่งในการพูด เพราะจะช่วยเสริมให้ผู้ฟังเข้าใจเรื่องที่พูดได้รวดเร็วขึ้น อีกทั้งช่วยเสริมบุคลิกผู้พูดให้ดีขึ้น ทำให้บรรยากาศทางการพูดและการฟังดำเนินไปอย่างไม่น่าเบื่อ

สาระสำคัญที่ผู้อ่านควรทราบและเข้าใจเกี่ยวกับทักษะการใช้โวจนาภาษาประกอบการพูดมีดังนี้

- ประเภทของโวจนาภาษา
- การวางท่าของศีรษะและการแสดงสีหน้า
- การใช้สายตา
- การทรงตัว
- การเคลื่อนไหว
- การใช้ภาษามือ

จากที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลข้างต้นจึงสรุปได้ว่า องค์ประกอบของการพูดที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และสอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตรแกนกลางฯ ประกอบไปด้วย 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านความรู้สึกอย่างสร้างสรรค์ และ 4) มีมารยาทในการพูด ซึ่งมีความครอบคลุมองค์ประกอบที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ และการเรียนรู้ขนาดพหุติค่า มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สุขมาภรณ์ แคลสิค (2561) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาแนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และ 3) ทดลองใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น ดังนี้ 3.1) ศึกษาความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3.2) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3.3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านบึงจำนวน 32 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หน่วยการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 1 หน่วยการเรียนรู้ 2 แผนการจัดการเรียนรู้เป็นเวลา 16 ชั่วโมง ในรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน และคู่มือการวัดและการประเมินผล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ที่เป็นประเด็นคำถามมีโครงสร้างเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบประเมินคุณภาพเอกสารประกอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบวัดความสามารถในการสื่อสาร แบบ

ประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ รูปแบบที่ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และการวัดและการประเมินผล พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก และมีค่าดัชนีประสิทธิผล .5327 ผลการใช้และศึกษาผลการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่าหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการพัฒนาขึ้น นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสาร ด้านการฟัง อยู่ในระดับ ค่อนข้างดี ด้านการพูด อยู่ในระดับน่าพอใจ ด้านการอ่าน อยู่ในระดับพอใช้ และด้านการเขียน อยู่ในระดับ ผ่านเกณฑ์ขั้นต่ำ ภาพรวมอยู่ในระดับ น่าพอใจ นักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น มีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับ มาก

วรางคณา ศรีบุญเพ็ง, พนิดา จารย์อุปการะ, และราตรี แจ่มนิยม (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยแบบเน้นภาระงานร่วมกับแผนที่ความคิดด้วยเทคนิคการโค้ช เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 1) พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยแบบเน้นภาระงานร่วมกับแผนที่ความคิดด้วยเทคนิคการโค้ชให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ศึกษาผลของกิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยแบบเน้นภาระงานร่วมกับแผนที่ความคิดด้วยเทคนิคการโค้ช ในประเด็นต่อไปนี้ 2.1) ผลการเรียนรู้ 2.2) ความสามารถในการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ 2.3) ความพึงพอใจของนักเรียน วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ (%) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา มีกลุ่มเป้าหมายคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2/2563 จำนวน 7 คน โรงเรียนท่ามะกา ปุณฺณสิริวิทยา ตำบลเขาสามสิบหาบ อำเภอท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี มีโดยสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง มี 5 กิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 การเขียนย่อหน้า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 ความรู้เรื่องการเขียนเรียงความ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 การเขียนโครงเรื่อง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4 การเขียนเรียงความ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5 การเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ รวมทดสอบก่อนเรียนและทดสอบหลังเรียน เป็น 12 ชั่วโมง ผลการวิจัยพบว่า 1. ผลการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ ได้ค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.48/81.43 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 2. ผลของกิจกรรมการเรียนรู้ในประเด็นต่อไปนี้ 2.1) ผลความรู้เกี่ยวกับการเขียนเรียงความหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2.2) ผลความสามารถการเขียนเรียงเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี 2.3) ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ

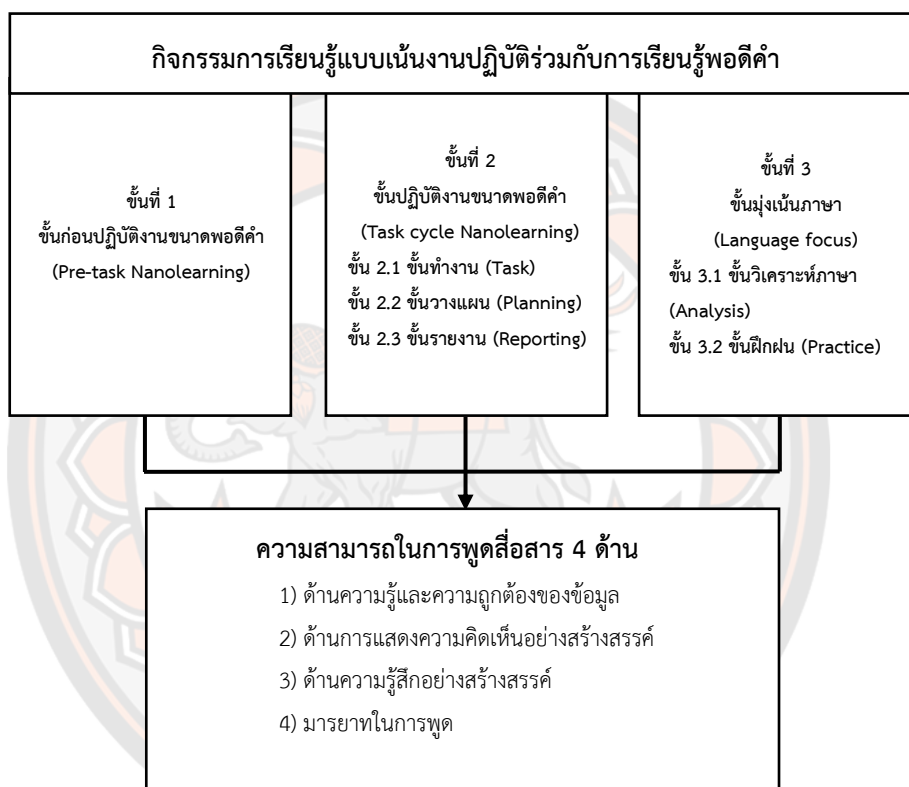
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ขนาดพอดี้ค่า มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

Jameel, S., & Albaiz, T. (2021) จาก King Abdulaziz University, Saudi Arabia และ University of Jeddah, Saudi Arabia ได้ทำวิจัยเรื่องการทบทวนผลการใช้และผลกระทบของการเรียนรู้ขนาดพอดี้ค่าในการศึกษา โดยผู้วิจัยสรุปได้ว่า การเรียนรู้ขนาดพอดี้ค่าเป็นแนวทางของการดูดซับความรู้ในหน่วยขนาดเล็ก แนวทางนี้สามารถใช้เพื่อฝึกทักษะทางวิชาชีพได้ ซึ่งการประเมินผลทักษะสามารถยืดหยุ่นโดยการปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการของกิจกรรมการฝึกอบรม หรือโดยเฉพาะในชุดบทเรียนขนาดเล็ก (Micro-course) ซึ่งแต่ละชุดมีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างทักษะเดียว นั่นจึงทำให้ในชุดบทเรียนขนาดเล็กมีชุดบทเรียนขนาดพอดี้ค่า (Nano-courses) เป็นส่วนของรายละเอียดชิ้นเล็กชิ้นน้อย เป็นรูปแบบการฝึกอบรมที่มีประสิทธิภาพซึ่งตรงกับความเป็นจริงในสมัยใหม่ ดังนั้นส่วนที่ควรพิจารณาจึงไม่ใช่ระยะเวลา แต่เป็นเป้าหมายทางการศึกษา ได้รับความออกแบบมาไม่ให้เกิดเวลาในการศึกษาหัวข้อใด ๆ แต่เพื่อให้บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์ทางการศึกษา 100% อีกทั้งยังปรับเปลี่ยนได้และเป็นส่วนตัว ตรงกับความต้องการเฉพาะของนักเรียน

Al Shehhi, M. (2022) จาก The British University in Dubai ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีในการศึกษา: การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้การเรียนรู้ขนาดพอดี้ค่าในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ โดยผู้วิจัยได้สรุปว่า ผู้เรียนถูกวัดในแง่ของความเต็มใจที่จะเรียนรู้ผ่านการใช้แท็บเล็ตเป็นทางเลือกแทนหนังสือเรียน และผลการวิจัยพบว่า 75.8% ของนักเรียนชอบแท็บเล็ต ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ว่าพวกเขาสะดวกและมีข้อมูลจำนวนมาก ซึ่งต้องชี้แจงว่าผลนี้ 93% มีอายุระหว่าง 18 ถึง 23 ปี และผู้เรียนเหล่านี้เป็นผลของความเข้าใจเนื้อหาที่น่าเสนอ และความง่ายในการทำความเข้าใจ 93.3% ยืนยันว่าความเข้าใจในเนื้อหาได้รับอิทธิพลจากความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าเสนอ ซึ่งรวมถึงภาพถ่าย วิดีโอ และกราฟิก สิ่งนี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการมีเทคโนโลยีในห้องเรียนเป็นองค์ประกอบที่จำเป็นของการเรียนรู้ เพื่อวัดขอบเขตของความปรารถนาของนักเรียนที่จะเข้าร่วมในคำถามที่รวดเร็ว และวัดขอบเขตของความเข้าใจโดยการตอบคำถามอย่างรวดเร็ว และเป็นรายบุคคลโดยใช้ไซต์และโปรแกรม เช่น Kahoot และ Quizlet ผู้เรียน 85.6% ชอบคำถามประเภทนี้ และสามารถวิเคราะห์ได้เนื่องจากมีกราฟิกและสีที่น่าสนใจ ตลอดจนแสดงชื่อและอัตราของนักเรียนในการตอบ ซึ่งเกินแรงจูงใจที่จะแข่งขันและมุ่งมั่นเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่น่าพอใจ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้พอดิคำ เพื่อส่งเสริมด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มี 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานขนาดพอดิคำ (Pre-task Nanolearning) ขั้นที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดิคำ (Task cycle Nanolearning) ขั้นที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา (Language focus) จากนั้นนำกิจกรรมการเรียนรู้ดังกล่าวมาใช้ในรายวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินงานวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ขั้นตอนและมีรายละเอียดในการดำเนินงาน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

ขั้นตอนที่ 2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

แหล่งข้อมูล

1. ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้กำหนดคุณลักษณะของผู้เชี่ยวชาญไว้ ดังนี้

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก ในสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน จำนวน 1 คน

1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมและพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก จำนวน 1 คน

1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาภาษาไทย ที่มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาเอก และมีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาไทยไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 3 คน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น โดยดำเนินการ 2 ขั้นตอน ดังนี้

2.1 ขั้นการหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 3 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง

2.2 ขั้นการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 9 คน ได้แก่ นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูง จำนวน 3 คน ปานกลาง จำนวน 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง จำนวน 3 คน

โดยการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) และแบบกลุ่มเล็ก (1:3) นั้น มีเกณฑ์การคัดเลือกนักเรียนดังนี้

1) นักเรียนที่มีคุณลักษณะสูง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ที่ 3.50 ขึ้นไป

2) นักเรียนที่มีคุณลักษณะปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ระหว่าง 2.00 - 3.49

3) นักเรียนที่มีคุณลักษณะต่ำกว่าปานกลาง ต้องเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนเฉลี่ยสะสมในรายวิชาภาษาไทยตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต่ำกว่า 2.00

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้าง ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสัทธิษาสุโขทัย เขต 1 จุดมุ่งหมายของหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ขอบข่ายเนื้อหาวิชาภาษาไทย และคำอธิบายรายวิชา

1.2 วิเคราะห์ตัวชี้วัดในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กิจกรรมที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กิจกรรมที่ 3 สิ่งทีฉันชอบหรือใฝ่ฝัน ซึ่งเป็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ในสาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณ์ญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณ์ญาณและสร้างสรรค์ โดยแผนการจัดการเรียนรู้ มาตรฐานและตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทย ภาษาไทยพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานกระบือ มีดังนี้

ตาราง 6 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งทีฉันชอบหรือใฝ่ฝัน รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน โรงเรียนบ้านลานกระบือ

แผนการจัดการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด	เวลา (ชั่วโมง)
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน	ท 3.1 ป.3/4 พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจาก เรื่องที่ฟังและดู ท 3.1 ป.3/5 พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ ท 3.1 ป.3/6 มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	4
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กิจกรรมที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น	ท 3.1 ป.3/4 พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจาก เรื่องที่ฟังและดู ท 3.1 ป.3/5 พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ ท 3.1 ป.3/6 มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	4
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กิจกรรมที่ 3 สิ่งทีฉันชอบหรือใฝ่ฝัน	ท 3.1 ป.3/4 พูดแสดงความคิดเห็นและความรู้สึกจาก เรื่องที่ฟังและดู ท 3.1 ป.3/5 พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์ ท 3.1 ป.3/6 มีมารยาทในการฟัง การดูและการพูด	4
รวม		12

1.3 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิตำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้วิเคราะห์กระบวนการจัดการเรียนรู้และนิยามขั้นตอนการสอนซึ่งประกอบไปด้วย 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานขนาดพอดิตำ (Pre-task Nanolearning) คือ ขั้นตอนให้ผู้สอนนำเสนอหัวข้อที่จะปฏิบัติงาน โดยเน้นคำหรือวลีที่เป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สอนจะนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานจริงในรูปแบบของการเรียนรู้ขนาดพอดิตำ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจเพื่อนำไปปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดิตำ (Task cycle Nanolearning) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากหัวข้อที่ผู้เรียนเลือกแล้วทำความเข้าใจ อาจทำด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค้นคว้าเพิ่มเติม ภายในคู่หรือกลุ่มของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ คอยให้กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือโดยไม่อยู่ใกล้ผู้เรียนมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นวางแผนนำเสนอ (Planning) คือ ขั้นตอนที่วางแผนก่อนการนำเสนองาน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียนเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเนื้อหาที่รายงานจะเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ควรทำให้เนื้อหาสั้นและกระชับมากขึ้น ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนองานหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดิตำ ประเภทวิดีโอ ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที ผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานในการนำเสนองาน และสะท้อนผลแก่ผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดิตำ (Language focus Nanolearning)

ขั้นตอนที่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนให้ผู้เรียนตรวจสอบ และอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่อยู่ในชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดิตำ โดยผู้สอนทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีอื่น ๆ เพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) คือ ขั้นตอนให้ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว จากนั้นจึงปรับแก้ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดิตำของตนเองจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มา และนำไปปรับใช้กับสถานการณ์ใหม่ หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานเดิม

1.4 กำหนดเนื้อหาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ จากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิตำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ร่วมกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ขนาดพอดีคำเป็นสื่อการสอน และภาระงานสำหรับผู้เรียน เพื่อสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของตนเองได้ โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ตาราง 7 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning)</p>	<p>1.1 ผู้สอนใช้คำถามที่ 1 กระตุ้นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการพูดสื่อสาร</p> <p>1.2 ผู้สอนใช้คำถามที่ 2 กระตุ้นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ดีของการพูดสื่อสาร</p> <p>1.3 ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ขั้นที่ 1 ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ดีของการพูดสื่อสาร</p> <p>1.4 ผู้เรียนสรุปความรู้ด้วยการทำใบงานที่ 1 เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี</p> <p>1.5 ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงาน โดยมีหัวข้อย่อยให้ผู้เรียนเลือก พร้อมคำศัพท์ที่อาจเกี่ยวข้องในแต่ละหัวข้อ จำนวน 20 คำ (อ้างอิงจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ด้วยสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทอินโฟกราฟิก ขั้นที่ 2 โดยมีหัวข้อให้ผู้เรียนเลือกตั้งต่อไปนี้</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน ได้แก่ การอาบน้ำ การแปรงฟัน การเก็บที่นอน การรับประทานอาหาร การซักผ้า การปั่นจักรยาน</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น ได้แก่ บุญบั้งไฟ ไทบ้านด่าน การทอเสื่อ</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่คุณชอบหรือใฝ่ฝัน เช่น การระบายสี การดำนา การทำอาหาร นักบินอวกาศ นักดำน้ำ ฯลฯ</p> <p>1.6 ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ขั้นที่ 3 เพื่อเป็นตัวอย่างในปฏิบัติงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ของผู้เรียน</p> <p>1.8 ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจจากข้อที่ 1.5 เพื่อนำไปทำงานในขั้นตอนนี้</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม		กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน ขนาดพอดิคำ (Task cycle Nanolearning)	ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task)	<p>2.1.1 ผู้เรียนจับคู่ แล้วใช้คำถามกับคู่ของตนเองว่า “ในหัวข้อที่เลือกนั้น จะพูดถึงเรื่องอะไรบ้าง มีกี่ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนต้องทำอะไร” เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคู่ของตนเอง โดยบันทึกข้อมูลหรือรายละเอียดของขั้นตอนที่เกิดจากการพูดคุยลงในใบงานที่ 2 เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้</p> <p>2.1.2 ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ตหรือห้องสมุดของโรงเรียน เพื่อให้เกิดความถูกต้องของข้อมูล และขั้นตอนในหัวข้อนั้น ๆ โดยบันทึกข้อมูลที่ค้นหาเพิ่มเติมลงในใบงานที่ 2 เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้</p>
	ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นวางแผน นำเสนอ (Planning)	<p>2.2.1 ผู้เรียนนำข้อมูลจากใบงานที่ 2.1 มาสรุปลงใน ใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดิคำ</p> <p>2.2.2 ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดนำเสนอโดยใช้ข้อมูลจากใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดิคำ โดยฝึกซ้อมหน้าชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้สอนแสดงความคิดเห็นในส่วนที่ต้องปรับปรุงหรือเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษา</p> <p>2.2.3 ผู้เรียนบันทึกผลการฝึกซ้อมลงในใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดิคำ</p>
	ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting)	<p>2.3.1 ผู้เรียนจัดทำและนำเสนอการปฏิบัติงานหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของ ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที โดยใช้ข้อมูลในใบงานที่ 3</p> <p>2.3.2 หลังจากจัดทำวิดีโอครบทุกคนแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนรับชมวิดีโอร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นประธานในการรับชม</p> <p>2.3.3 ผู้สอนถามคำถามว่า “จากที่นักเรียนได้ดูวิดีโอของทุกคนแล้ว นักเรียนชอบการพูดของใครมากที่สุด”, “นักเรียนชอบอะไรในการพูดของเพื่อนคนนี้” และ “นักเรียนอยากให้คำแนะนำแก่การพูดของเพื่อนบางคนหรือไม่ และแนะนำเรื่องอะไร” ผู้เรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>2.3.4 ผู้สอนสะท้อนผลแก่ผู้เรียน โดยสรุปจากคำตอบของผู้เรียนทุกคนลงในแบบบันทึกที่ 1 เรื่อง ข้อสรุปหลังการรับชมวิดีโอ</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม		กิจกรรมการเรียนรู้
ขั้นตอนที่ 3 มุ่งเน้นภาษา ขนาดพอดีคำ (Language focus)	ขั้นตอนที่ 3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)	3.1.1 ผู้เรียนศึกษาความรู้จากใบความรู้ที่ 1 ภาษารรรณยุกต์ และ ใบความรู้ที่ 2 หน้าที่ของคำและโครงสร้างของประโยค 3.1.2 ผู้เรียนเปรียบเทียบการพูดของตนเองจากชิ้นงานการเรียนรู้ ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ กับการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ในใบงานที่ 4 ฉันทใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง พร้อมทั้งนำเสนอหน้าชั้นเรียน 3.1.3 ผู้สอนบันทึกคำหรือวลีที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องจากชิ้นงาน การเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ในลักษณะของ การเพี้ยนเสียง การไม่ออกเสียงควบกล้ำ คำที่ใช้ผิดความหมาย การออกเสียงจากสั้นเป็นยาวจากยาวเป็นสั้น หรือการใช้ภาษาวิบัติ ฯลฯ ลงในแบบบันทึกที่ 2 เรื่อง คำ วลี หรือประโยคที่ใช้ ไม่ถูกต้อง 3.1.4 ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทอินโฟ กราฟิก ชั้นที่ 2 อีกครั้งเพื่อทบทวนคำศัพท์ และเพิ่มเติมคำศัพท์ หรือวลีที่สังเกตได้จากวิดีโอของผู้เรียน
	ขั้นตอนที่ 3.2 ชั้นฝึกฝน (Practice)	3.2.1 ผู้เรียนปรับแก้ภาระงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภท วิดีโอ ชั้นที่ 1 ด้วยการจัดทำใหม่อีกครั้ง 3.2.2 ผู้สอนประเมินผลการพูดสื่อสารของผู้เรียนด้วยแบบประเมิน การพูดสื่อสาร 3.2.3 ผู้เรียนนำวิธีการดำเนินงานทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ ไปใช้กับหัวข้อ การปฏิบัติงานใหม่

1.5 สร้างแผนประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้
 แบบพอดีคำ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง พูดสื่อสารผ่านเทคโนโลยี ระยะเวลาสอนทั้งหมด 12 ชั่วโมง
 ประกอบไปด้วย 3 กิจกรรม ได้แก่

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่คุณชอบหรือใฝ่ฝัน จำนวน 4 ชั่วโมง

โดยแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย

1) ส่วนนำ ได้แก่ ชื่อหน่วยการเรียนรู้ หัวข้อเรื่อง รหัสวิชา รายวิชา ระดับชั้นที่สอน
 ภาคเรียน ปีการศึกษา เวลาที่ใช้สอน ชื่อผู้สอน และชื่อโรงเรียน

2) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

- 3) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 4) สาระสำคัญ
- 5) สาระการเรียนรู้
- 6) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน
- 7) ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21
- 8) คุณลักษณะอันพึงประสงค์
- 9) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
- 10) การจัดบรรยากาศเชิงบวก
- 11) ชิ้นงานหรือภาระงาน
- 12) สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้
- 13) การประเมินผลการเรียนรู้
- 14) บันทึกหลังการสอน
- 15) ใบกิจกรรม

1.6 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำในส่วนที่ต้องแก้ไข จากนั้นนำไปปรับปรุงให้ถูกต้อง

1.7 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงเสร็จแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ขั้นต่ำในการพิจารณาว่ากิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ไม่ต่ำกว่า 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ไม่เกิน 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด, 2556, หน้า 72)

1.8 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1.9 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านภาษา เวลา และสื่อการเรียนรู้ แล้วนำมาปรับปรุงให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง

1.10 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก (1:3) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างโรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 พร้อมทั้งเก็บคะแนนจากใบกิจกรรมระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และเก็บคะแนนจากแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จากนั้นจึงนำไปวิเคราะห์และเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

1.11 นำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผ่านการหาประสิทธิภาพและแก้ไขปรับปรุงเสร็จแล้ว จัดพิมพ์เป็นเอกสารฉบับสมบูรณ์ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ใช้การหาประสิทธิภาพตามแนวคิดของ รัตนะ บัวสนธ์ (2552, หน้า 50-55) ซึ่งมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 นำจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปประเมินประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 3 คน (ชั้นการหาประสิทธิภาพแบบหนึ่งต่อหนึ่ง) ได้แก่ ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง ปานกลาง และต่ำกว่าปานกลาง ซึ่งคัดเลือกจากผลการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ด้านภาษา เวลา และสื่อที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อหาข้อบกพร่อง จากนั้นจึงนำไปปรับปรุงแก้ไข

2.2 นำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านลานกระบือ จังหวัดสุโขทัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต 1 จำนวน 9 คน (ชั้นการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก) ได้แก่ผู้ที่มีคุณลักษณะสูง 3 คน ปานกลาง 3 คน และต่ำกว่าปานกลาง 3 คน ซึ่งคัดเลือกจากผลการเรียนรายวิชาภาษาไทยของนักเรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งตั้งเกณฑ์ประสิทธิภาพ E_1/E_2 ไว้ที่ 80/80 เนื่องจากเป็นเนื้อหาวิชาที่เป็นประสบการณ์ใกล้เคียงกับตัวผู้เรียน และอยู่ในรายวิชาพื้นฐาน ซึ่งมีรายละเอียดการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1) แสดงดังตาราง 8

ตาราง 8 รายละเอียดการหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1)

กิจกรรมการเรียนรู้	เครื่องมือในการหาค่าประสิทธิภาพ	จำนวนคะแนน	รวม
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 ชีวิตประจำวัน ของฉัน	ใบงานที่ 1.1 ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี	4	67
	ใบงานที่ 1.2 เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนรู้	10	
	ใบงานที่ 1.3 เล่าเรื่องแบบพอดีคำ	9	
	ใบงานที่ 1.4 ฉันใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง	24	
	ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน	20	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กิจกรรมที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น	ใบงานที่ 2.1 ฉันคิดว่า และฉันรู้สึกว่	4	67
	ใบงานที่ 2.2 เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนรู้	10	
	ใบงานที่ 2.3 เล่าเรื่องแบบพอดีคำ	9	
	ใบงานที่ 2.4 ฉันใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง	24	
	ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 2 เรื่อง ท้องถิ่นี่ของฉัน	20	
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กิจกรรมที่ 3	ใบงานที่ 3.1 มารยาทการพูดสำคัญมาก ๆ นะ	4	67
	ใบงานที่ 3.2 เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนรู้	10	
	ใบงานที่ 3.3 เล่าเรื่องแบบพอดีคำ	9	
	ใบงานที่ 3.4 ฉันใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง	24	

กิจกรรมการเรียนรู้	เครื่องมือในการหาค่าประสิทธิภาพ	จำนวน คะแนน	รวม
สิ่งที่ฉันชอบหรือ ใฝ่ฝัน	ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 3 เรื่อง ฉันชอบและฉันอยากเป็น	20	
	รวม		201

ในส่วนของการทำงานประสิทธิภาพผลลัพธ์ของกิจกรรมการเรียนรู้ (E_2) สามารถหาได้จากค่าคะแนนของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารซึ่งใช้ทดสอบหลังการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารถูกสร้างเป็นข้อสอบอัตนัย โดยให้ผู้เรียนจะได้รับหัวข้อเดียวกันคือ ข่าวเหตุการณ์ในปัจจุบัน แต่ผู้เรียนสามารถเลือกตามความชอบหรือความต้องการของตนเองได้ว่าจะทำความสะอาดอะไร เมื่อเขียนเค้าโครงร่างเรียบร้อยแล้ว จากนั้นพุดนำเสนอเนื้อหาหน้าชั้นเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.3 จัดพิมพ์เอกสารกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 นำแบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 คน ได้ประเมินผลแล้วมาทำการวิเคราะห์ โดยการนำคะแนนความเหมาะสมในแต่ละรายการมาหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งเกณฑ์ความเหมาะสมที่ตั้งไว้ คือ ค่าเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.51 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานไม่เกิน 1.00 จากนั้นนำค่าที่ได้มาแปลผลเป็นระดับความเหมาะสมโดยใช้เกณฑ์การคำนวณอันตรภาคชั้น 5 ระดับ ตามแนวคิดของบุญชม ศรีสะอาด (2545, หน้า 103) มีรายละเอียดดังนี้

4.51-5.00	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมระดับน้อยที่สุด

2. การหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 โดยวิเคราะห์จากสูตร E_1/E_2 มีรายละเอียดการพิจารณาดังนี้

2.1 ค่า E_1 คือ ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนได้จากการทำกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ใบงาน และการสร้างชิ้นงาน

2.2 ค่า E_2 คือ ค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคะแนนเฉลี่ยที่นักเรียนได้จากการทำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

แหล่งข้อมูล

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โรงเรียนบ้านปางขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 การเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยมีคุณสมบัติ ดังนี้ 1) เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตร 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560) และ 2) เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิศำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

ขั้นตอนในการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารเป็นแบบอัตนัย จำนวน 1 ข้อ โดยมีขั้นตอนการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร หลักการ งานวิจัยในฐานข้อมูล หรืองานวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบวัด

1.2 ศึกษาเนื้อหาสาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด จากแผนการจัดการเรียนรู้ จากนั้นกำหนดรูปแบบของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตาราง 9 รายละเอียดการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

ชื่อกิจกรรมการเรียนรู้	จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม	สถานการณ์ที่กำหนด
กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ข่าวเหตุการณ์ในปัจจุบัน	1. ใช้ภาษาไทยสื่อสารได้อย่างถูกต้อง คล่องแคล่วตามหลักภาษาไทย 2. แสดงความคิดเห็นและความรู้สึกที่มีต่อเรื่องราวที่ตนเองพุดนำเสนอได้อย่างสร้างสรรค์ 3. พุดโดยใช้ถ้อยคำที่เหมาะสมกับวัยของผู้ฟัง	1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่เลือกแล้วบันทึกสรุปลงในใบงานที่ 1 เรื่อง ข้อมูลของสิ่งที่ฉันเลือก (30 นาที) 2. จับคู่กับเพื่อนแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เลือกให้เพื่อนฟัง ก่อนการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร (1 ชั่วโมง) 3. พุดนำเสนอหน้าชั้นเรียนด้วยข้อมูลตามหัวข้อที่ตนเองเลือกในใบงานที่ 1 โดยไม่ดูใบงานขณะพุด ซึ่งนักเรียนจะมีเวลาพุดไม่เกินคนละ 5 นาที

1.3 จากนั้นผู้วิจัยจึงลงมือสร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามตารางแสดงรายละเอียดการสร้างแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ซึ่งแบบวัดดังกล่าวผู้วิจัยกำหนดให้ผู้เรียนพูดนำเสนอเนื้อหา 1 ประเด็น ได้แก่ 1) ข่าวเหตุการณ์ในปัจจุบัน เป็นประเด็นหลัก ส่วนประเด็นย่อย นักเรียนจะเป็นผู้เลือกเองตามความถนัดและความชอบ

1.4 ออกแบบเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกใช้เกณฑ์การประเมินการจากการสรุปองค์ประกอบของการพูดที่ระบุไว้ในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งสามารถแบ่งเกณฑ์การประเมินออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

- 1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล 5 คะแนน
- 2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ 5 คะแนน
- 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด 5 คะแนน
- 4) มีมารยาทในการพูด 5 คะแนน

โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์และปรับปรุงเกณฑ์การประเมินการพูดให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน และสอดคล้องกับการวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คะแนนเต็ม 20 คะแนน ซึ่งแสดงรายละเอียดตาราง 10

ตาราง 10 รายละเอียดเกณฑ์ประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

หัวข้อ	ระดับคะแนน	รายการการประเมิน/เกณฑ์การพิจารณา
ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. ข้อมูลตรงตามหัวข้อที่นักเรียนเลือก 2. มีข้อมูลครบถ้วนตามหัวข้อในใบงาน 3. ข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง 4. ข้อมูลเป็นปัจจุบันและทันสมัย 5. มีการอ้างอิงข้อมูล
ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ

หัวข้อ	ระดับคะแนน	รายการการประเมิน/เกณฑ์การพิจารณา
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. มีเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น 2. มีข้อมูลหลักฐานประกอบความคิดเห็น 3. ไม่ใช่อารมณ์ในการแสดงความคิดเห็น 4. แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง 5. แสดงความคิดเห็นโดยไม่พาดพิงผู้อื่น
ด้านบุคลิกภาพ ในการพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. สายตาดจดจ่อกับผู้ฟัง 2. มีภาษากายร่วมกับการพูด 3. ใช้น้ำเสียงสูง-ต่ำดึงดูดความสนใจ 4. พูดอย่างเป็นธรรมชาติไม่ติดขัด 5. ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความมั่นใจในตนเอง
มีมารยาทในการพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2. ใช้ภาษาเหมาะสมกับเรื่องที่พูด 3. ใช้ภาษาที่สุภาพ ไม่ก้าวร้าว 4. น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่พูด 5. มีการกล่าวทักทายและอำลาผู้ฟัง

1.5 นำแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร และเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นจึงนำกลับมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ

1.6 นำแบบวัดและเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารที่ผ่านการแก้ไขแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน

โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คนจะพิจารณาความถูกต้องของเนื้อหา ภาษา ความเหมาะสม ว่าสถานการณ์ที่ผู้วิจัยกำหนดและเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านพูดสื่อสาร นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านพูดสื่อสารหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

คะแนน +1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านพูดสื่อสาร

คะแนน 0 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านพูดสื่อสาร

คะแนน -1 หมายถึง ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสถานการณ์นั้นไม่ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านพูดสื่อสาร

จากนั้นจึงนำคะแนนจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และคัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป ถือว่าสามารถนำไปใช้ได้ (ปกรณ ประจันทรบาน, 2552, หน้า 164) ผลปรากฏว่าแบบวัดความสามารถและเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 1.00 ทั้งหมด

1.7 นำแบบวัดและเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ซึ่งเคยเรียนรายวิชานี้มาแล้วในปีการศึกษา 2564 จำนวน 10 คน โดยมีผู้ประเมิน 2 คน ได้แก่ ผู้วิจัย และครูสอนภาษาไทยอีก 1 คน โรงเรียนบ้านปางขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 เพื่อตรวจสอบความน่าเชื่อถือระหว่างกรรมการ (Inter-Rater Reliability) ทั้ง 2 คน พบว่า มีค่าความเชื่อมั่นระหว่างกรรมการอยู่ที่ 0.96 ซึ่งถือว่าความน่าเชื่อถือของกรรมการมีความสอดคล้องกันในระดับดีมาก

1.8 จัดพิมพ์แบบวัดและเกณฑ์การประเมินแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ฉบับจริง เพื่อนำไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

แบบแผนการวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยดำเนินการโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวและทดสอบก่อนหลัง (One Group Pretest – Posttest Design) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538, หน้า 249) โดยมีแบบแผนการวิจัย ดังนี้

ตาราง 11 แบบแผนการวิจัย

ทดสอบก่อนเรียน	ดำเนินการทดลอง	ทดสอบหลังเรียน
T1	X	T2

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

X แทน การสอนการพูดสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนเรียน (Pretest) โดยใช้แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดการพูดด้วยการพูดนำเสนอตามประเด็นหลักผ่านประเด็นย่อยที่นักเรียนเลือก จำนวน 1 ข้อ คะแนนเต็ม 20 คะแนน จากนั้นบันทึกผลคะแนนไว้เปรียบเทียบกับหลังเรียนเพื่อประเมินผล

2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) พบว่า ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้นจำนวน 12 ชั่วโมง รวมเวลา 3 สัปดาห์ โดยใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ดังนี้

- 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 กิจกรรมที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน
- 2) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 กิจกรรมที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น
- 3) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 กิจกรรมที่ 3 สิ่งที่คุณชอบหรือใฝ่ฝัน

ซึ่งแสดงรายละเอียดเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับกลุ่มตัวอย่างดังตาราง 12

ตาราง 12 วันและเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านปางขนุน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต 1 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566

ชั่วโมงที่	การดำเนินการทดลอง
1	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน - ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน
2-3	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน - ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (มอบหมายบางขั้นตอนย่อยนอกเวลาเรียน)
4	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน - ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ
5	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น - ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน
6-7	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น - ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (มอบหมายบางขั้นตอนย่อยนอกเวลาเรียน)
8	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น - ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ
9	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน - ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน
10-11	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน - ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (มอบหมายบางขั้นตอนย่อยนอกเวลาเรียน)
12	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน - ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ

3. เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหลังเรียน (Posttest) กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเกณฑ์การวัดแบบเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน (Pretest)

4. นำผลคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้มาเปรียบเทียบกับความแตกต่างระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำผลคะแนนแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารของนักเรียนมาตรวจตามเกณฑ์การประเมินที่ได้กำหนดไว้ 4 ด้าน คะแนนเต็ม 20 คะแนน โดยสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. นำผลคะแนนมาเปรียบเทียบกับความสามารถด้านการพูดสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วย t-test dependent

3. นำแบบบันทึกภาคสนามที่บันทึกพฤติกรรมของผู้เรียนระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และสรุปผล

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้สูตร E_1/E_2 (รัตนะ บัวสนธ์, 2552, หน้า 103)

1.1 การคำนวณหาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการของนักเรียนระหว่างจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น ใบบงาน ใบกิจกรรม และการสร้างชิ้นงานหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (E_1)

$$E_1 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการระหว่างที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ได้มาจากการทำใบบงาน และการสร้างชิ้นงานหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
	$\sum X$	แทน	คะแนนของผู้เรียนจากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน

A แทน ผลรวมคะแนนของนักเรียนที่ได้จากการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 การคำนวณหาประสิทธิภาพของผลลัพธ์ของนักเรียนได้จากการทำแบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ (E_2)

$$E_2 = \frac{\sum x}{N} \times 100$$

เมื่อ E_2 แทน ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้จากคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียน

$\sum X$ แทน คะแนนรวมของผู้เรียนทุกคนจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน

N แทน จำนวนผู้เรียน

B แทน ผลรวมคะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน

2. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า ผู้วิจัยใช้สูตรดังต่อไปนี้

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 106)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

N แทน จำนวนคนทั้งหมดในกลุ่มเป้าหมาย

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$S.D.$	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	ค่าคะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

3. สถิติที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้สูตรดังต่อไปนี้

3.1 ค่าดัชนีความสอดคล้องเชิงเนื้อหา โดยใช้สูตร IOC (Index of item-objective congruence) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 86)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	R	แทน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	$\sum R$	แทน	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

3.2 ค่าความน่าเชื่อถือระหว่างกรรมการ (Inter-rater Reliability) โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น (Intraclass Correlation Coefficient: ICC) (Koo T. K. & Li M. Y., 2016)

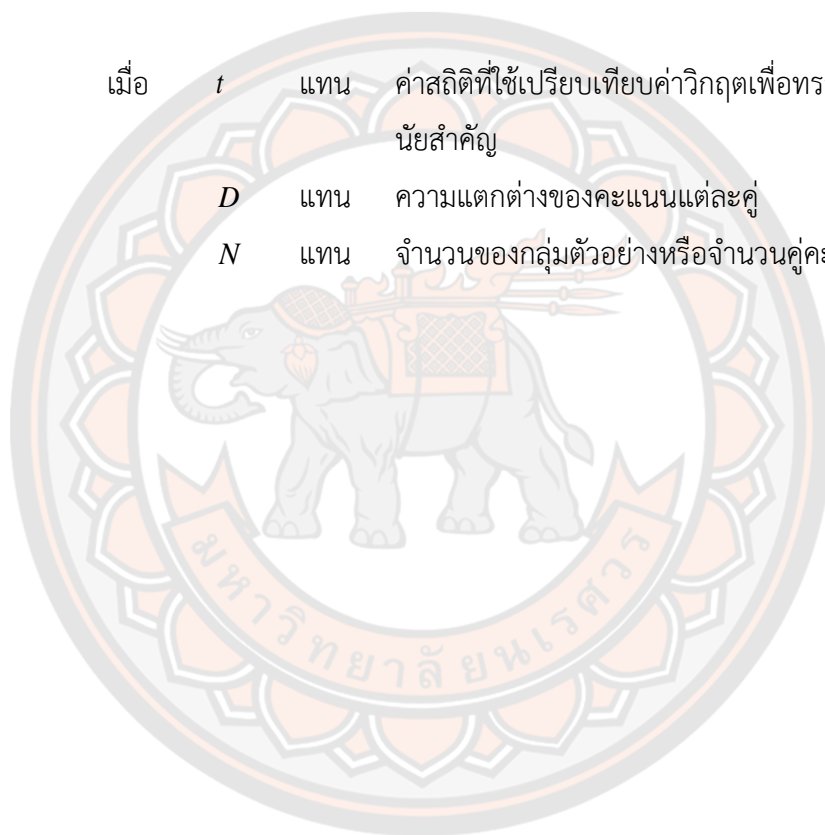
$$r = \frac{MS_R - MS_E}{MS_R + \frac{MS_C - MS_E}{n}}$$

เมื่อ	MS_R	แทน	ค่าเฉลี่ยระหว่างแถว
	MS_E	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน
	MS_C	แทน	ค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน
	n	แทน	จำนวนหน่วยตัวอย่าง
	r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ภายในชั้น

4. สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า ไปหาประสิทธิภาพกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยใช้สูตร t -test Dependent (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 112)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N \sum D^2 - (\sum D)^2}{N-1}}}$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบค่าวิกฤตเพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	N	แทน	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างหรือจำนวนคู่คะแนน

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 มีดังนี้

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
3. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

1. ผลการสร้างกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในครั้งนี้ทำให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 4 ชั่วโมง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน จำนวน 4 ชั่วโมง
โดยกิจกรรมการเรียนรู้ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Pre-task Nanolearning) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอหัวข้อที่จะปฏิบัติงาน โดยเน้นคำหรือวลีที่เป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สอนจะนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานจริงในรูปแบบของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจเพื่อนำไปปฏิบัติงาน

1.2 ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม จากหัวข้อที่ผู้เรียนเลือกแล้วทำความเข้าใจ อาจทำการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค้นคว้าเพิ่มเติม ภายในคู่หรือกลุ่มของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ คอยให้กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือโดยไม่อยู่ใกล้ผู้เรียนมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นวางแผนนำเสนอ (Planning) คือ ขั้นตอนที่วางแผนก่อนการนำเสนองาน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียนเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเนื้อหาที่รายงานจะเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ควรทำให้เนื้อหาสั้นและกระชับมากขึ้น ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที ผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานในการนำเสนอ และสะท้อนผลแก่ผู้เรียน

1.3 ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning)

ขั้นตอนที่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบและอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่อยู่ในชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ โดยผู้สอนทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีอื่น ๆ เพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว จากนั้นจึงปรับแก้ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำของตนเองจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มา และนำไปปรับใช้กับสถานการณ์ใหม่ หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานเดิม

ซึ่งขั้นตอนดังกล่าวนี้ จักกระทำร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดีคำในรูปแบบสื่อการเรียนการสอน ดังนี้ 1) สื่อประเภทวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ดีของการพูดสื่อสาร 3 วิดีโอ และเป็นตัวอย่างในปฏิบัติงาน จำนวน 3 วิดีโอ 2) สื่อประเภทอินโฟกราฟิก จำนวน 3 ภาพ ภาพละ 1 เรื่อง คือ ชีวิตประจำวันของฉัน, วัฒนธรรมท้องถิ่น และสิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน ตามลำดับ และวัดผลความสามารถด้านการพูดสื่อสารจาก หัวข้อที่กำหนดในใบงานถือเป็นชิ้นงานของผู้เรียน ได้แก่

1) ใบงาน จำนวน 4 ใบงาน คือ ใบงานที่ 1 เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี ใบงานที่ 2 เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้ ใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ และใบงานที่ 4 ฉันใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง

2. ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังตารางที่ 13

ตาราง 13 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังตาราง

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
ขั้นตอนที่ 1 ชั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning)			
1.1 ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 หัวข้อที่ผู้สอนนำเสนอเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 ผู้สอนเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นต้องใช้ในการการปฏิบัติงาน	4.60	0.55	มากที่สุด
1.4 ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างของการปฏิบัติงานในรูปแบบของการเรียนรู้แบบพอดีคำ	4.20	0.45	มาก
1.5 ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกหัวข้อในการทำภาระงานที่ตนเองสนใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	0.14	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
ขั้นตอนที่ 2 ชั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning)			
2.1 ชั้นทำงาน (Task)			
2.1.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคู่ของตนเอง	4.80	0.45	มากที่สุด
2.1.2 ผู้เรียนได้ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	4.20	0.45	มาก
2.2 ชั้นวางแผนนำเสนอ (Planning)			
2.2.1 ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลของตนเองที่ค้นคว้าแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน	4.40	0.55	มาก
2.2.2 เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีโอกาสดำเนินการได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้นำเสนอ	4.40	0.55	มาก
2.2.3 ผู้เรียนมีโอกาสดำเนินการได้ปรับปรุงข้อมูลในการนำเสนอให้กระชับมากยิ่งขึ้น	4.00	0.71	มาก
2.3 ชั้นรายงาน (Reporting)			
2.3.1 ผู้เรียนได้นำเสนอการปฏิบัติงานในรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ	4.60	0.55	มากที่สุด
2.3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลจากผู้สอน	4.40	0.55	มาก
2.3.3 ผู้สอนเป็นผู้สะท้อนผลในท้ายที่สุด	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.38	0.34	มาก
ขั้นตอนที่ 3 ชั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning)			
3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)			
3.1.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสตรวจสอบรูปแบบทางภาษาของภาระงานตนเอง ผ่านการเปรียบเทียบ	4.40	0.55	มาก
3.1.2 ผู้เรียนได้ทบทวนคำศัพท์ วลีอื่น ๆ ที่ผู้เรียนใช้จากการปฏิบัติงานในรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ	4.40	0.55	มาก
3.1.3 ผู้สอนแนะนำ และบอกแนวทางการแก้ไขคำศัพท์ วลีอื่น ๆ ที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
3.2 ชั้นฝึกฝน (Practice)			
3.2.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสปรับแก้ภาระงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ	4.20	0.45	มาก
3.2.2 ผู้เรียนได้นำขั้นตอนทั้งหมดไปปรับใช้ในหัวข้อใหม่	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.36	0.46	มาก
4. กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ตนเองได้	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้	4.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาการของผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
7. กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองเข้ากับความสามารถการพูดสื่อสารได้	5.00	0.00	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.80	0.35	มากที่สุด
สรุปผลรวม	4.51	0.27	มากที่สุด

จากตารางที่ 13 พบว่า ความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมของกิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ขั้นที่มีความเหมาะสมมากที่สุด คือ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning) ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.14) ขั้นที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning) ($\bar{X} = 4.38$, S.D. = 0.34) และขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning) ($\bar{X} = 4.36$, S.D. = 0.46) นอกจากนี้ในส่วนความเหมาะสมด้านอื่น ๆ ของกิจกรรมการเรียนรู้ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.35) ดังนั้น กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองเข้ากับความสามารถการพูดสื่อสารได้ ($\bar{X} = 5.00$, S.D. = 0.00) กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จาก

ประสบการณ์ตนเองได้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้ ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.45) กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาการของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) ตามลำดับ และพบข้อเสนอแนะจากการตรวจสอบความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปใจความสำคัญได้ว่า ควรเพิ่มเติมตัวอย่างหัวข้อการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้อง ตัวอย่างการปฏิบัติงานตามหัวข้อควรเป็นตัวอย่างจากผู้เรียนในวัยใกล้เคียงกัน เพื่อดึงดูดความสนใจ และหากนักเรียนต้องนำเสนอทุกคนเวลาอาจไม่เพียงพอ ต้องมีวิธีการจัดสรรเวลาให้ดี

2.2 ผลการพิจารณาความเหมาะสมของแผนการกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดังตารางที่ 14

ตาราง 14 ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
1. สาระสำคัญ			
1.1 สาระสำคัญมีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.20	0.84	มาก
1.2 สาระสำคัญมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด	4.00	0.71	มาก
1.3 สาระสำคัญมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
1.4 มีความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.25	0.47	มาก
2. มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด			
2.1 มาตรฐานและตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มาตรฐานและตัวชี้วัดส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
2.3 มาตรฐานและตัวชี้วัดนำไปวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน (พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย) ได้จริง	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.80	0.18	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้			
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐาน และตัวชี้วัด	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถด้าน การพูดสื่อสาร	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถประเมินพฤติกรรมการ เรียนรู้ครบทุกด้าน (พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะ พิสัย)	4.80	0.45	มากที่สุด
3.4 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนแสดง พฤติกรรมหรือการกระทำที่สังเกตได้	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.70	0.33	มากที่สุด
4. สาระการเรียนรู้			
4.1 สาระการเรียนรู้เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 สาระการเรียนรู้สามารถส่งเสริมความสามารถด้าน การพูดสื่อสารของผู้เรียนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 สาระการเรียนรู้กล่าวถึงเนื้อหา ความสามารถ และ กระบวนการที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
4.4 เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.55	0.33	มากที่สุด
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน			
5.1 สมรรถนะสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	0.55	มากที่สุด
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์			

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{x}$	S.D.	
6.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้จริงในกิจกรรมการเรียนรู้	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.40	0.55	มาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้			
7.1 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุพฤติกรรมที่จุดประสงค์ระบุไว้	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร	4.40	0.55	มาก
7.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับและความต่อเนื่องที่เหมาะสม	4.40	0.89	มาก
7.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	4.40	0.55	มาก
7.5 ผู้เรียนสามารถองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับเพื่อนได้	4.40	0.55	มาก
7.6 ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ได้	4.60	0.55	มากที่สุด
7.7 กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจ ทันทสมัย	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย	4.46	0.36	มาก
8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้			
8.1 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
8.2 สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้	4.00	0.00	มาก
8.3 สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.20	0.30	มาก
9. การวัดและประเมินผล			
9.1 วิธีการวัดและประเมินผลสามารถประเมินผลความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้	4.40	0.55	มาก

รายการตรวจสอบความเหมาะสม	n = 5		ระดับความเหมาะสม
	$\bar{X}$	S.D.	
9.2 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องตาม พฤติกรรมการณ์เรียนรู้ที่จุดประสงค์ระบุไว้	4.80	0.45	มากที่สุด
9.3 วิธีการวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย เหมาะสมกับภาระงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย	4.40	0.55	มาก
9.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.55	0.27	มากที่สุด
สรุปผลรวม	4.50	0.25	มากที่สุด

จากตาราง 14 พบว่า ความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด 5 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุดได้ ดังนี้ คือ ด้านที่ 2 มาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด ($\bar{X} = 4.80$, S.D. = 0.18) ด้านที่ 3 จุดประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.33) ด้านที่ 5 สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.55) ด้านที่ 9 การวัดและ ประเมินผล ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.27) และด้านที่ 4 สารการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.33) ตามลำดับ ส่วนความเหมาะสมในระดับมาก 4 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับด้านที่มีความเหมาะสมมากที่สุด ได้ ดังนี้ ด้านที่ 7 กิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.46$, S.D. = 0.36) ด้านที่ 6 คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.55) ด้านที่ 1 สารสำคัญ ($\bar{X} = 4.25$, S.D. = 0.47) และด้านที่ 8 สื่อและแหล่ง การเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.20$, S.D. = 0.30) ตามลำดับ และพบข้อเสนอแนะจากการตรวจสอบ ความเหมาะสมของผู้เชี่ยวชาญสามารถสรุปใจความสำคัญได้ว่า การตั้งวัตถุประสงค์ในแผนการจัด การเรียนรู้ควรตั้งให้จำเพาะเจาะจงมากกว่าตัวชี้วัด เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ อาจไม่เพียงพอในแต่ละขั้นตอน และขั้นตอนทั้ง 3 ขั้นตอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติควรเน้นเรื่อง การพูดสื่อสารมากกว่าการทำใบงานของผู้เรียน

3. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3.1 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 15

ตาราง 15 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (1:1) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คน

กิจกรรมการเรียนรู้	ประเด็นที่ตรวจสอบ			การปรับปรุงแก้ไข
	ภาษา	เวลา	สื่อ	
1. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของ ฉัน	ภาษาที่ใช้ใน กิจกรรม การเรียนรู้มี ความเหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไม่ เพียงพอต่อ การดำเนิน กิจกรรมใน ขั้นตอนที่ 2.3 ชั้นรายงาน และ ขั้นตอนที่ 3.2 ชั้นฝึกฝน	หัวข้อในใบ งานทำให้ ผู้เรียนเข้าใจ ได้ยาก	- ยืดหยุ่นเวลาใน การจัดทำชิ้นงาน การเรียนรู้ขนาด พหุติค่า ประเภท วิดีโอ ชั้นที่ 1 โดยสามารถจัดทำ ชิ้นงานนอกเวลา เรียนได้ - ปรับเปลี่ยนการใช้ คำในหัวข้อใบงานให้ เข้าใจง่ายขึ้น
2. กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น	ภาษาที่ใช้ใน กิจกรรม การเรียนรู้มี ความเหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไม่ เพียงพอต่อ การดำเนิน กิจกรรมใน ขั้นตอนที่ 2.3	หัวข้อในใบ งานทำให้ ผู้เรียนเข้าใจ ได้ยาก	- ยืดหยุ่นเวลาใน การจัดทำชิ้นงาน การเรียนรู้ขนาด พหุติค่า ประเภท วิดีโอ ชั้นที่ 1 โดยสามารถจัดทำ

กิจกรรมการเรียนรู้	ประเด็นที่ตรวจสอบ			การปรับปรุงแก้ไข
	ภาษา	เวลา	สื่อ	
		ชั้นรายงาน และ ชั้นตอนที่ 3.2 ชั้นฝึกฝน		ชั้นงานนอกเวลา เรียนได้ - ปรับเปลี่ยนการใช้ คำในหัวข้อใบงานให้ เข้าใจง่ายขึ้น
3. กิจกรรม การเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือ ใฝ่ฝัน	ภาษาที่ใช้ใน กิจกรรม การเรียนรู้มี ความเหมาะสม	เวลาที่ใช้ใน การจัดกิจกรรม การเรียนรู้ไม่ เพียงพอต่อ การดำเนิน กิจกรรมใน ชั้นตอนที่ 2.3 ชั้นรายงาน และ ชั้นตอนที่ 3.2 ชั้นฝึกฝน	หัวข้อในใบ งานทำให้ ผู้เรียนเข้าใจ ได้ยาก	- ยืดหยุ่นเวลาใน การจัดทำชิ้นงาน การเรียนรู้ขนาด พอดีคำ ประเภท วิดีโอ ชั้นที่ 1 โดยสามารถจัดทำ ชั้นงานนอกเวลา เรียนได้ - ปรับเปลี่ยนการใช้ คำในหัวข้อใบงานให้ เข้าใจง่ายขึ้น

จากตารางที่ 15 พบว่า ทั้ง 3 ด้าน ประสิทธิภาพเป็นไปในแนวทางเดียวกัน กล่าวคือ ด้านภาษา มีความเหมาะสมสำหรับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 2 และ 3 แต่ในด้านเวลาเมื่อผู้เรียนลงมือปฏิบัติกิจกรรม การอำนวยความสะดวกแก่ผู้เรียนอย่างทั่วถึงค่อนข้างใช้เวลา ทำให้การจัดกิจกรรมครบตามขั้นตอนต้องใช้เวลาในคาบเรียนของผู้สอนท่านอื่น และในด้านสื่อ ผู้เรียนต้องอ่านคำชี้แจงของใบงานแต่ละใบอยู่หลายครั้งจึงจะลงมือเขียนสิ่งที่ตนเองนำเสนอลงไปได้ หรือต้องได้รับคำแนะนำจากผู้สอนในบางครั้ง ผู้วิจัยจึงได้เพิ่มเติมเวลาในการทำกิจกรรมสำหรับชั้นตอนที่ 2.3 ชั้นรายงาน และชั้นตอนที่ 3.2 ชั้นฝึกฝน ในการจัดทำชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 โดยสามารถจัดทำชิ้นงานนอกเวลาเรียนได้ และปรับเปลี่ยนการใช้คำในหัวข้อใบงานให้เป็นคำที่ตรงไปตรงมา และไม่ซับซ้อน

3.2 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบกลุ่มเล็ก (1:3) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 16

ตาราง 16 ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบกลุ่มเล็ก (1:3) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน

รายการ	ประสิทธิภาพกระบวนการ (E_1)			ประสิทธิภาพผลลัพธ์ (E_2)
	กิจกรรมที่	กิจกรรมที่	กิจกรรมที่	
	1	2	3	
คะแนนเต็ม	67	67	67	20
จำนวนนักเรียนที่ใช้ในการทดสอบ	9	9	9	9
คะแนนรวมนักเรียนทุกคน	461	498	534	145
คะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$)	51.22	55.33	59.33	16.11
คะแนนเฉลี่ยร้อยละ (E_1)	76.45	82.59	88.56	80.56
ประสิทธิภาพ		82.26		80.56
ค่าเฉลี่ยประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 82.26/80.56$				

จากตารางที่ 16 พบว่า ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 แบบกลุ่มเล็ก (1:3) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 9 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน มีประสิทธิภาพกระบวนการอยู่ที่ 76.45 กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น มีประสิทธิภาพกระบวนการอยู่ที่ 82.59 และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่คุณชอบหรือใฝ่ฝันอยู่ที่ 88.56 ซึ่งสามารถหาประสิทธิภาพกระบวนการทั้งหมดอยู่ที่ 82.26 และเมื่อทำการทดสอบด้วยแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร มีประสิทธิภาพผลลัพธ์อยู่ที่ 80.56 ในภาพรวมมีผลการหาประสิทธิภาพอยู่ที่ 82.26/80.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน ผลปรากฏดังตารางที่ 17

ตาราง 17 ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	t	p
ก่อนเรียน	20	20	8.50	1.76	29.46*	0.0000
หลังเรียน	20	20	16.05	2.33		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 17 พบว่า ความสามารถด้านการพูดสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 คน นักเรียนมีคะแนนความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังเรียน ($\bar{X} = 16.05$, S.D. = 2.33) สูงวกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 8.50$, S.D. = 1.76) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 29.46$, sig = 0.000)

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดองค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 4) มีมารยาทในการพูด ดังตารางที่ 18 - 20 ดังนี้

ตาราง 18 องค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสารที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ 1 กิจกรรมที่ 1
ชีวิตประจำวันของฉัน จำนวน 4 ชั่วโมง

ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความสามารถที่เกิด
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อน ปฏิบัติงานขนาดพอดี คำ (Pre-task Nano learning)	นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นการเรียนรู้ รับชมวิดีโอ เรื่อง สารคดี ๆ ของการพูดสื่อสาร แล้วทำใบงาน ผู้สอนนำเสนอหัวข้อย่อยสำหรับการปฏิบัติงานที่ 1 เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน พร้อมคำศัพท์ ด้วยอินโฟ กราฟิก ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานด้วย วิดีโอ นักเรียนเลือกหัวข้อย่อย	1) ด้านความรู้ และ ความ ถูกต้องของข้อมูล
ขั้นตอนที่ 2 ขั้น ปฏิบัติงานขนาดพอดี คำ (Task cycle Nano learning)	นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วเล่าเรื่องตามหัวข้อย่อยที่ เลือกให้เพื่อนฟัง แลกเปลี่ยน ปรับปรุง ซึ่งกันและกัน จากนั้นสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม สรุปข้อมูลที่ได้มาใหม่ลง ใบงาน ฝึกซ้อม และนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยปรับปรุงแก้ไขการพูด จัดทำชิ้นงานขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ และสะท้อน ผลร่วมกันทั้งห้องเรียนด้วยการแสดงความคิดเห็น และ การตอบคำถาม	1) ด้านความรู้ และ ความ ถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 4) มีมารยาทในการพูด
ขั้นตอนที่ 3 ขั้น มุ่งเน้นภาษาขนาด พอดีคำ (Language focus Nano learning)	ศึกษาใบความรู้เพื่อทบทวนโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการ พูด เปรียบเทียบการพูดของตนเองในวิดีโอกับหลักการ ใช้โครงสร้างภาษา ผู้สอนสะท้อนผลด้วยการบอก ลักษณะเด่น และส่วนปรับปรุงจากชิ้นงานวิดีโอ ทบทวนคำศัพท์ นักเรียนปรับแก้ชิ้นงานวิดีโอด้วยการ จัดทำใหม่อีกครั้ง ผู้สอนประเมินผลการพูดสื่อสารของ นักเรียนด้วยแบบประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี คำ ประเภทวิดีโอ	1) ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ 2) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 3) มีมารยาทในการพูด

ตาราง 19 องค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสารที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ 2 กิจกรรมที่ 2
วัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 4 ชั่วโมง

ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความสามารถที่เกิด
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อน ปฏิบัติงานขนาด พอดีคำ (Pre-task Nano learning)	นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นการเรียนรู้ รับชมวิดีโอ เรื่อง พุดดีมีสาระ...น่าฟัง แล้วทำใบงาน ผู้สอนนำเสนอ หัวข้อย่อสำหรับการปฏิบัติงานที่ 2 เรื่อง วัฒนธรรม ท้องถิ่น พร้อมคำศัพท์ ด้วยอินโฟกราฟิก ผู้สอน นำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานด้วยวิดีโอ นักเรียน เลือกหัวข้อย่อ	1) ด้านความรู้ และ ความ ถูกต้องของข้อมูล
ขั้นตอนที่ 2 ขั้น ปฏิบัติงานขนาด พอดีคำ (Task cycle Nano learning)	นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วเล่าเรื่องตามหัวข้อย่อที่ เลือกให้เพื่อนฟัง แลกเปลี่ยน ปรับปรุง ซึ่งกันและกัน จากนั้นสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม สรุปข้อมูลที่ได้มาใหม่ลง ใบงาน ฝึกซ้อม และนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยปรับปรุงแก้ไขการพูด จัดทำชิ้นงานขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ และสะท้อน ผลร่วมกันทั้งห้องเรียนด้วยการแสดงความคิดเห็น และ การตอบคำถาม	1) ด้านความรู้ และ ความ ถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 4) มีมารยาทในการพูด
ขั้นตอนที่ 3 ขั้น มุ่งเน้นภาษาขนาด พอดีคำ (Language focus Nano learning)	ศึกษาใบความรู้เพื่อทบทวนโครงสร้างภาษาที่ใช้ในการ พูด เปรียบเทียบการพูดของตนเองในวิดีโอกับหลักการ ใช้โครงสร้างภาษา ผู้สอนสะท้อนผลด้วยการบอก ลักษณะเด่น และส่วนปรับปรุงจากชิ้นงานวิดีโอ ทบทวนคำศัพท์ นักเรียนปรับแก้ชิ้นงานวิดีโอด้วยการ จัดทำใหม่อีกครั้ง ผู้สอนประเมินผลการพูดสื่อสารของ นักเรียนด้วยแบบประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี คำ ประเภทวิดีโอ	1) ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ 2) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 3) มีมารยาทในการพูด

ตาราง 20 องค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสารที่เกิดขึ้นในแผนการจัดการเรียนรู้ 3 กิจกรรมที่ 3
สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน จำนวน 4 ชั่วโมง

ขั้นตอน	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้	ความสามารถที่เกิด
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อน ปฏิบัติงานขนาด พอดีคำ (Pre-task Nano learning)	นักเรียนตอบคำถามกระตุ้นการเรียนรู้ รับชมวิดีโอ เรื่อง พูดอย่างสร้างสรรค์ เดิมพลังให้ชีวิต แล้วทำใบ งาน ผู้สอนนำเสนอหัวข้อย่อสำหรับการปฏิบัติงานที่ 3 เรื่อง สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน พร้อมคำศัพท์ ด้วย อินโฟกราฟิก ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงาน ด้วยวิดีโอ นักเรียนเลือกหัวข้อย่อ	1) ด้านความรู้และความถูกต้อง ของข้อมูล
ขั้นตอนที่ 2 ขั้น ปฏิบัติงานขนาด พอดีคำ (Task cycle Nano learning)	นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วเล่าเรื่องตามหัวข้อย่อที่ เลือกให้เพื่อนฟัง แลกเปลี่ยน ปรับปรุง ซึ่งกันและกัน จากนั้นสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติม สรุปข้อมูลที่ได้มาใหม่ลง ใบงาน ฝึกซ้อม และนำเสนอหน้าชั้นเรียนอีกครั้ง เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนช่วยปรับปรุงแก้ไขการพูด จัดทำชิ้นงานขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ และสะท้อน ผลร่วมกันทั้งห้องเรียนด้วยการแสดงความคิดเห็น และการตอบคำถาม	1) ด้านความรู้และความถูกต้อง ของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 4) มีมารยาทในการพูด
ขั้นตอนที่ 3 ขั้น มุ่งเน้นภาษาขนาด พอดีคำ (Language focus Nano learning)	ศึกษาใบความรู้เพื่อทบทวนโครงสร้างภาษาที่ใช้ใน การพูด เปรียบเทียบการพูดของตนเองในวิดีโอกับ หลักการใช้โครงสร้างภาษา ผู้สอนสะท้อนผลด้วยการ บอกลักษณะเด่น และส่วนปรับปรุงจากชิ้นงานวิดีโอ ทบทวนคำศัพท์ นักเรียนปรับแก้ชิ้นงานวิดีโอด้วยการ จัดทำใหม่อีกครั้ง ผู้สอนประเมินผลการพูดสื่อสารของ นักเรียนด้วยแบบประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาด พอดีคำ ประเภทวิดีโอ	1) ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์ 2) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 3) มีมารยาทในการพูด

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

สรุปผลการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า

1.1 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดีคำในรูปแบบของสื่อการสอนของผู้สอน และชิ้นงานของผู้เรียน ซึ่งนิยามขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Pre-task Nanolearning) ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning) และขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning) ในครั้งนี้ทำให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้จำนวน 3 กิจกรรมการเรียนรู้ ได้แก่ กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน จำนวน 4 ชั่วโมง กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น จำนวน 4 ชั่วโมง และกิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่คุณชอบหรือใฝ่ฝัน จำนวน 4 ชั่วโมง

1.2 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็น

ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.27) และแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.25)

1.3 กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่ากิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.26/80.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าในระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนเกิดองค์ประกอบทางด้านการพูดสื่อสาร ประกอบด้วย 1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 4) มีมารยาทในการพูด

อภิปรายผลการวิจัย

จากการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้นำมาอธิบายเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. การสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยผลการตรวจสอบความเหมาะสม พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.27) และแผนการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.50$, S.D. = 0.25) เกิดจากการนำการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพหุติคำในรูปแบบของสื่อการสอนของผู้สอน มาใช้ร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อช่วยผู้เรียนได้โดยการวางผู้เรียนในสถานการณ์จริงในการแก้ปัญหาและปรับแต่งการพูดสื่อสารของตนเอง โดยมีเพื่อนร่วมชั้นเรียนเป็นผู้กระตุ้น ซึ่งการสื่อสารด้วยวาจาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงาน ทำให้กิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.26/80.56 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

โดยประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ไปในทิศทางเดียวกับที่ ชนกนันท์ เกตุดี (2565) ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟัง และพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่าการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐานมีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 75.46/77.05 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ จึงทำให้ได้เปรียบในการให้ผู้เรียนใช้ความสามารถการพูดในระดับปัจจุบันของผู้เรียน เพื่อช่วยพัฒนาภาษาผ่านการใช้งาน สามารถดึงความสนใจของผู้เรียนไปสู่เป้าหมายได้ ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ตามองค์ประกอบที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล (2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ (3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ (4) มีมารยาทในการพูด ดังที่ เอลลิส Ellis (2003) ได้กล่าวไว้ว่า งานปฏิบัติเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาสื่อความหมายในการปฏิบัติงาน โดยใช้วิธีการปฏิบัติจริง และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

อนึ่งการใช้การเรียนรู้ขนาดพอดีคำมาอยู่ในรูปแบบของสื่อเทคโนโลยีตัวอย่าง และมอบหมายการปฏิบัติงานนี้ให้แก่ผู้เรียน ยังสามารถพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้ เนื่องจากผู้เรียนในปัจจุบันใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่กับเทคโนโลยีดิจิทัล ที่มีความรวดเร็ว ว่องไว ทันสมัย มักสร้างตัวตนหรือแสดงตัวตนให้บุคคลสาธารณะยอมรับ รวมถึงการร่วมแสดงความคิดเห็นต่อคนอื่น ๆ ที่ตนใกล้ชิดหรือรู้จัก ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของการใช้การเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ที่กำลังเป็นที่นิยมอย่างมากเช่น วิดีโอต่าง ๆ ที่อยู่บนแพลตฟอร์ม จึงสามารถนำมาจัดการเรียนการสอนร่วมกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติได้ หากได้พุดนำเสนอในเรื่องที่ตนเองเลือกหรือสนใจผ่านสื่อดิจิทัลที่สามารถปรับแต่งแก้ไขได้มากเท่าที่ผู้เรียนต้องการได้ และนำไปเผยแพร่ลงบนสื่อสังคมออนไลน์ จะทำให้ผู้เรียนสนใจในการฝึกความสามารถด้านการพูดสื่อสารมากยิ่งขึ้น ดังที่ Gyan Prakash Yadav and Jyotsna Rai (2017, p. 1) ได้กล่าวว่า ปัจจุบันนี้คนส่วนใหญ่ชอบที่จะสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ผ่านเรื่องราวบนสื่อสังคมออนไลน์ และผู้คนเหล่านี้ชอบที่จะมีส่วนร่วม และแสดงความคิดเห็นของตนเองลงบนสื่อสังคมออนไลน์ที่เชื่อมต่อผ่านเทคโนโลยีที่เพียงปลายนิ้ว ทั้งนี้สอดคล้องกับ Emily John and Melor Md Yunus (2021) ที่กล่าวว่า มีแอปพลิเคชันและสื่อสังคมออนไลน์จำนวนมากที่เป็นที่นิยมในกลุ่มผู้เรียน และเสริมสร้างทักษะทางการพูดได้จริง เนื่องจากสื่อสังคมออนไลน์เหล่านี้จะช่วยให้นักเรียนลดความวิตกกังวลในการพูด เนื่องจากไม่ต้องเผชิญหน้ากับบุคคลอื่น ๆ โดยตรง และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการใช้การสื่อสารมากขึ้น นั่นแสดงให้เห็นว่าสื่อสังคมออนไลน์เป็นเครื่องมือพร้อมให้ทุกคนเข้าถึง ยืดหยุ่น และมีประโยชน์ในการพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารได้จริง อีกทั้งยังสอดคล้องกับ Jim Fahey (2015, p. 3) ที่กล่าวว่าการศึกษาจึงแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้

แบบพอดีคำ (Nano Learning) สามารถให้การศึกษารวดเร็วและเฉพาะเจาะจง ซึ่งองค์กรจำเป็นต้องมีเพื่อให้ทันกระแสในตลาด รูปแบบวิดีโอที่สั้นกว่านั้นสะดวก และเหมาะสำหรับผู้ชมทางดิจิทัลมากขึ้นในการทำความเข้าใจ นั่นอาจหมายถึงอัตราการจดจำที่สูงขึ้น เนื่องจากการแยกหัวข้อและกำหนดเป้าหมายไปที่แนวคิดที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้โดยเฉพาะ และสอดคล้องกับ Nidhi Madan (2021, p. 120) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบพอดีคำ (Nano Learning) จะช่วยให้ทั้งผู้เรียนและผู้สอนสามารถเรียนรู้ได้รวดเร็ว ปรับตัวได้มากขึ้น และสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจะได้รับเนื้อหาที่ผ่านการปรับปรุงให้เหลือเพียงส่วนสำคัญ และยังสามารถช่วยให้เกิดการพัฒนาการสื่อสารในระหว่างขั้นตอนการสร้างเนื้อหาการเรียนรู้แบบพอดีคำขึ้นอีกด้วย นั่นทำให้การสอนมีประสิทธิภาพสูงขึ้น การเรียนรู้ของกระบวนการสอนและการเรียนรู้แบบดั้งเดิมจึงหมดไป การเรียนรู้จึงมีประสิทธิภาพมากขึ้นในช่วงเวลาสั้น ๆ จากการอภิปรายผลข้างต้นส่งผลให้การพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. การเปรียบเทียบความสามารถความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

การเปรียบเทียบความสามารถความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้วิจัยพิจารณาจากแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้ พบว่า ผู้เรียนมีผลคะแนนการวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลดังกล่าวเป็นไปตามสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งไว้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารได้ครบทุกองค์ประกอบของการพูด โดยการนำการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ร่วมกับกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ซึ่งนิยามขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน คือขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Pre-task Nanolearning) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอหัวข้อที่จะปฏิบัติงาน โดยเน้นคำหรือวลีที่เป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สอนจะนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานจริงในรูปแบบของการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจเพื่อนำไปปฏิบัติงาน ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากหัวข้อที่ผู้เรียนเลือกแล้วทำความเข้าใจ อาจทำได้ด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค้นคว้าเพิ่มเติม ภายในคู่หรือกลุ่มของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ คอยให้กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือโดยไม่อยู่ใกล้ผู้เรียนมากเกินไป ขั้นตอนที่

2.2 ขั้นวางแผนนำเสนอ (Planning) คือ ขั้นตอนที่วางแผนก่อนการนำเสนองาน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียนเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเนื้อหาที่รายงานจะเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ควรทำให้เนื้อหาสั้นและกระชับมากขึ้น ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนอหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที ผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานในการนำเสนอ และสะท้อนผลแก่ผู้เรียน โดยในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสารแทบจะทุกองค์ประกอบการพูด ได้แก่ 1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ และ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning) ขั้นตอนที่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบ และอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่อยู่ในชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ โดยผู้สอนทบทวนรูปแบบทางภาษาคำศัพท์ วลีอื่น ๆ เพิ่มเติม ขั้นตอนที่ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว จากนั้นจึงปรับแก้ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำของตนเองจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มา และนำไปปรับใช้กับสถานการณ์ใหม่ หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานเดิม ซึ่งกระบวนการนี้ทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร 1) ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล 2) ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์ 3) ด้านบุคลิกภาพในการพูด และ 4) มีมารยาทในการพูด เนื่องจากก่อนที่ผู้เรียนจะปฏิบัติงานได้เกิดการฝึกซ้อม ปรับแก้จากการสะท้อนของเพื่อนร่วมชั้นเรียน ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม ฝึกซ้อม นำเสนอ ปรับแก้อีกครั้ง ฝึกซ้อม แล้วจึงจะปฏิบัติงาน จึงเกิดการพูดจนคล่องแคล่วมากยิ่งขึ้น และตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้งด้วยการมุ่งเน้นการตรวจสอบโครงสร้างภาษา เพื่อพัฒนาการพูดอย่างถูกต้องตากหลักภาษาไทยของตัวผู้เรียนต่อไป ตลอดจนนำเสนอสามารถนำไปเป็นพื้นฐานในการสร้างบุคลิกภาพที่ดีได้เมื่อเข้าสู่การทำงาน ซึ่งผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นและส่งผลให้ผู้เรียนมีความสามารถด้านการพูดสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยยะสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั้น และสอดคล้องกับที่ Jane Willis (1996) ได้อธิบายคุณลักษณะสำคัญของการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติคือผู้เรียนมีอิสระที่จะเลือกรูปแบบภาษาใดก็ได้เมื่อพวกเขาต้องการจะถ่ายทอดความหมายให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของงาน การควบคุมรูปแบบภาษาจะยังไม่เป็นแบบแผนตั้งแต่เริ่มแรกเพราะสิ่งที่จะมาก่อน คือคำและวลีที่เกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนนึกได้ตามความเคยชิน หากรู้สึกถึงความจำเป็นในการสื่อสารอย่างมาก ผู้เรียนจึงจะรับเอาแบบแผนหรือสิ่งที่ป็นไวยากรณ์หลักเข้ามา ซึ่งผู้สอนสามารถสังเกตการณ์ได้ และหากในชั้นเรียนที่ใช้เป็นภาษาหลักหรือภาษาเดียว ควรสนับสนุนให้ทุกคนพยายามสื่อสารในภาษาเป้าหมายภาษาเดียวนั้น แต่ต้องให้ความสำคัญกับความถูกต้อง โดยยังไม่สนใจรูปแบบที่ถูกต้องชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าการพูดผิดดีกว่าไม่พูดอะไรเลย จึงจะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ในที่สุด นอกจากนี้การใช้การเรียนรู้ขนาดพอดีคำในรูปแบบ

ของสื่อการสอนและการปฏิบัติงานของผู้เรียน ยังช่วยเสริมสร้างความสามารถด้านการพูดสื่อสารได้ เนื่องจากการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ เป็นการย่อเนื้อหาหรือย่อบทพูด ให้มีความกระชับชัดเจน มีความน่าติดตามและน่าฟัง โดยให้ผู้เรียนจัดทำอยู่ในรูปแบบของคลิปวิดีโอ เพื่อใช้การอัดวิดีโอนี้เป็นการฝึกซ้อมการพูดซ้ำแล้วซ้ำเล่า ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสปรับแก้ตามความพอใจของตนเอง หลังจากได้ฟังการสะท้อนจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและผู้สอน เพื่อให้ได้การพูดสื่อสารที่ดีที่สุดเท่าที่ผู้เรียนพอใจ ซึ่งกระบวนการตรงนี้จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ดังที่ Emily John and Melor Md Yunus (2021) กล่าวว่า สื่อสังคมออนไลน์จำนวนมากที่เป็นที่นิยม และเสริมสร้างทักษะทางการพูดได้จริง เนื่องจากช่วยให้นักเรียนลดความวิตกกังวลในการพูด เพิ่มความมั่นใจในการพูด และในขณะเดียวกันก็มีแรงจูงใจในการใช้การสื่อสารมากขึ้น

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำสามารถช่วยพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้ และเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผลของคะแนนจากแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารของกลุ่มตัวอย่าง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 โดยผลการใช้กิจกรรมการเรียนรู้และการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารก่อนและหลังเรียนเป็นไปในทิศทางเดียวกับที่ วรางคณา ศรีบุญเพ็ง พนิดา จารย์อุปการะ และราตรี แจ่มนิยม (2565) ได้ทำวิจัยเรื่องการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยแบบเน้นภาระงานร่วมกับแผนที่ความคิดด้วยเทคนิคการโค้ช เพื่อส่งเสริมความสามารถการเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งได้ ผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนมีผลความรู้เกี่ยวกับการเขียนเรียงความหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สูงกว่า ก่อนการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีผลความสามารถการเขียนเรียงเชิงสร้างสรรค์หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับคุณภาพดี และยังสอดคล้องกับสุขมาภรณ์ แคลสิค (2561) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยของต่างประเทศที่สอดคล้องกับผล การเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสารที่หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนของผู้วิจัย โดยใช้ กิจกรรมการเรียนรู้แบบพอดีคำ คือ Al Shehhi, M. (2022) จาก The British University in Dubai ได้ทำวิจัยเรื่อง การใช้เทคโนโลยีในการศึกษา: การศึกษาเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้การเรียนรู้ขนาด พอดีคำในการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในสถาบันอุดมศึกษาในสหรัฐอเมริกาหรับเอมิเรตส์ โดยผลการวิจัยพบว่า 93% มีอายุระหว่าง 18 ถึง 23 ปี และผู้เรียนเหล่านี้เป็นผลของความเข้าใจ เนื้อหาที่น่าเสนอ และความง่ายในการทำความเข้าใจ 93.3% ยืนยันว่าความเข้าใจในเนื้อหาได้รับ

อิทธิพลจากความหลากหลายของเนื้อหาที่น่าสนใจ ซึ่งรวมถึงภาพถ่าย วิดีโอ และกราฟิก จากผลการอภิปรายข้างต้นแสดงให้เห็นว่าการนำการเรียนรู้ขนาดพอดีคัมเข้ามาร่วมกับการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติสามารถพัฒนาความสามารถการพูดสื่อสารได้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมก่อนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยศึกษาขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคัมอย่างละเอียด เพื่อเป็นการช่วยเสนอแนะแก่ผู้เรียนระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ในทุกขั้นตอนได้

1.2 ครูผู้สอนควรเพิ่มระยะเวลาการถ่ายทำวิดีโอ หรือแบ่งเวลานอกจากชั่วโมงซ่อมเสริม เพื่อให้กระทบกับเวลาของกิจกรรมในขั้นตอนอื่น ๆ ให้น้อยลง

1.3 ครูผู้สอนควรเป็นตัวเชื่อมโยงที่ดีในการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการละลายพฤติกรรมเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันทั่วทุกคน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 จุดประสงค์ของการวิจัยในครั้งนี้ต้องการพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ดังนั้นการวิจัยในครั้งต่อไปควรมุ่งเน้นพัฒนาต่อยอดจากความสามารถไปสู่การพัฒนาทักษะทางการพูดสื่อสารที่เหลือ เพื่อจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะได้ในที่สุด

2.2 ควรมีการศึกษาทฤษฎีหรือแนวคิดการสอนรูปแบบต่าง ๆ ที่สามารถนำไปพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารได้ เช่น การใช้สถานการณ์ การใช้บทบาทสมมติ การใช้สื่อดิจิทัลอื่น ๆ ร่วมด้วย

2.3 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมการเรียนรู้ขนาดพอดีคัมไปศึกษาตัวแปรตามอื่น เช่น ความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์ เป็นต้น

2.4 ควรนำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมการเรียนรู้ขนาดพอดีคัมไปวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างในระดับช่วงชั้นอื่น

บรรณานุกรม

- กฤษพร อยู่สวัสดิ์. (2563). แนวทางในการส่งเสริมการเป็นผู้เรียนรู้ตลอดชีวิตสำหรับนักเรียน ประถมศึกษา. ภาควิชาการศึกษาตลอดชีวิต สาขาวิชาการศึกษาจากระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กิติมา อมรทัต. (2563). ศิลปะการพูดให้เป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: ไทยควอลิตี้บุ๊กส์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทย
- จิราภรณ์ บุญประเสริฐ. (2550). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง ไฟฟ้า กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (การศึกษา ค้นคว้าอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
- ชนกันนท์ เกตุดี. (2565). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ชนาธิป พรกุล. (2555). การออกแบบการสอนบูรณาการการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2545). การทดสอบประสิทธิภาพชุดการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 20). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 7-20.
- ชาญเวช ศรีธธาพุทธ. (ม.ป.ป.). ทักษะการสื่อสาร. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ณิรดา เวชญาลักษณ์. (2562). หลักการจัดการเรียนรู้ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์. (2543). พูดได้-พูดเป็น. กรุงเทพฯ : โอเอสพริ้นติ้งเฮาส์.
- บุษย์ชานันท์ มณฑิธร. (2563). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ผ่านวรรณกรรมภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมการอ่านภาษาอังกฤษอย่างมีวิจารณญาณและความเข้าใจในวัฒนธรรมทางภาษา สำหรับ

- นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 (การศึกษามหาบัณฑิต). ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- บวร ปภัสราทร. (2561). การสื่อสารเคลื่อนที่จากยุคที่หนึ่งสู่ยุคที่ห้า มุมมองของพลเมืองดิจิทัล. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บัณฑิตกา จารุมา, และพยอม ก้อนในเมือง. (2563). วิธีพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ. วารสาร มจร มนุษยศาสตร์ปริทรรศน์, 6(1), 413-428.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2565). แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13. ม.ป.ท.: ม.ป.พ.
- ประสาธน์ เนืองเฉลิม. (2556). วิจัยการเรียนการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประสงค์ ราชณสุข. (2528). การพูดเพื่อประสิทธิภาพ. เอกสารประกอบการบรรยายลำดับที่ 53. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พนิดา จงสุขสมสกุล. (2564). รู้เท่าทัน การสื่อสารโน้มน้าวใจ. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- แม็กซ์เวลล์, เจ. (2554). *Everyone Communicates, few connect สื่อสารเป็นเห็นช่วยชนะ* (วันดี อภิรักษ์ธนากร, แปล). กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์. (ต้นฉบับพิมพ์ปี 2010).
- มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์. (2553). คู่มือการจัดระบบการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้. กรุงเทพมหานคร: เทียนวัฒนาพริ้นติ้ง
- รัตนะ บัวสนธ์. (2556). วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รัตนะ บัวสนธ์. (2562). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชน อินทรวีรัตน์. (2561). พูดให้เป็นไม่เห็นจะยาก (เทคนิคการพูดของนักพูดอัจฉริยะ). กรุงเทพฯ: กัญญาวีร์.
- ลำเนียง มณีกาญจน์ และสมบัติ จำปาเงิน. (2538). การใช้ภาษาไทย (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.
- วรวรรณ ศรียาภัย. (2560). พูดให้ลุ่มฤทธิผล: หลักการและศิลป์วิธี. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรพล วิบูลยศรีน. (2561). วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วัฒนา หงสกุล. (2561). การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในยุคไทยแลนด์ 4.0. ใน การประชุมวิชาการเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ “Graduate School Conference 2018” (น. 479-486).

กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟิก

วิรัช ลภีรัตนกุล. (2526). วาณิชเทศและวาณิชศิลป์ : หลักทฤษฎีและวิธีปฏิบัติสู่ยุคศตวรรษใหม่.

กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรางคณา ศรีบุญเพ็ง, พนิดา จารย์อุปการะ, และราตรี แจ่มนิยม (2565), การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้วิชาภาษาไทยแบบเน้นภาระงานร่วมกับแผนที่ความคิดด้วยเทคนิคการโค้ชเพื่อส่งเสริมความสามารถเขียนเรียงความเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 20(1), 467-488

สายใจ ทองเนียม. (2560). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2561). สารกับการสื่อความหมาย. กรุงเทพฯ: แดเน็กซ์ อินเทอร์เน็ตคอร์ปอเรชั่น.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). นียามคำศัพท์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สิริวรรณ สุวรรณอาภา. (2544). เอกสารการสอนชุดระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

สมชาติ กิจยรรยง. (2548). ศิลปะการพูดสำหรับผู้ผู้นำ. กรุงเทพฯ : ธรรมมลการพิมพ์.

สมิต สัจฉกร. (2547). การพูดต่อชุมชน. กรุงเทพฯ : สายธาร.

สวนิต ยมาภัย และถิรนนท อนุวัชศิริวงศ์. (2538). หลักการพูดขั้นพื้นฐาน. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ :

บริษัทเยลโล่การพิมพ์.

สวัสดี บรรเทิงสุข. (2537). เทคนิคการพูด (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ฉบับแกระ.

สุขุม นวลสกุล. (2540). พูดได้-พูดเป็น. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน.

สุขมาภรณ์ แคลสิค. (2561). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 (การศึกษาคุณภูมิบัณฑิต). ภาควิชาการศึกษา สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.

อัมพร แก้วสุวรรณ. (2522). วิชาการพูด. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.

อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว. (2561). สื่อศาสตร์ Mediumology หลักการ แนวคิด นวัตกรรม. ปทุมธานี:

นาค.

- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน (พิมพ์ครั้งที่ 3)*. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริ้นติ้งเฮาส์.
- Al Shehhi, M. (2022). *The use of Technology in Education: A Study About the Impact of Using Nano-Learning in Teaching English as A Foreign Language in Higher Education Institutions in the United Arab Emirates* [Master degree dissertation, The British University in Dubai].
<https://bspace.buid.ac.ae/bitstream/handle/1234/2076/20190884.pdf?sequence=3&isAllowed=y>
- British Council. (2016). *A task-based approach*. Retrieved January 28 from
<https://www.teachingenglish.org.uk/article/a-task-based-approach>
- Candlin, C. (1987). Toward task-based language learning. In C. Candlin, & D. Murphy (Eds.) (pp.5-22), *language learning tasks*. Englewood Cliffs, NU: Prentice Hall.
- Ellis, R. (2003). *Task-based language learning and teaching*. Oxford: Oxford University Press.
- Emily John & Melor Md Yunus. (2021). A Systematic Review of Social Media Integration to Teach Speaking. *Sustainability Journal*, 13(8). 1-8.
- Fahey, J. & Ramos, M. (2015). Nano-Learning: An Exciting New Tool for Professional Development.
- Foster, P., & Skehan, P. (1996). *The influence of post-task activities and planning on task-based performance*. London: Thames Valley University
- Foster, P., & Skehan, P. (1999). *The influence of task structure and processing condition on narrative retellings*. *Language Learning*, 49(1), 93-120.
- Gyan Prakash Yadav & Jyotsna Rai. (2017). *The Generation Z and their Social Media Usage: A Review and a Research Outline*. *Global Journal of Enterprise Information System*, 9(2), 110-116
- Jameel, S., & Albaiz, T. (2021). *Review of the Use and Impact of Nano-Learning in Education*. *International Conference on Research in education*, 4(1), 83-93.
<https://www.dpublication.com/wp-content/uploads/2021/09/56-4146.pdf>
- Khara, S. (2023). The Nano Learning Trend: Microscopic Education for Macroscopic Impact. Retrieved 5 July 2023, from
<https://www.telegraphindia.com/edugraph/career/the-nano-learning-trend-microscopic-education-for-macroscopic-impact/cid/1954601>

- Koo T. K., & Li M. Y. (2016). *A Guideline of Selecting and Reporting Intraclass Correlation Coefficients for Reliability Research*. *Journal of Chiropractic Medicine*, 15(2), 155-163.
- Lakshmi Puthanveedu. (2022). *Nano-Learning: How to run Bite-Sized Lessons with Big Impacts*. Retrieved 5 July 2023, from <https://ahaslides.com/blog/nano-learning/>
- Madan, N. (2011). NANO LEARNING - The Futuristic Approach to Education. *International Journal of Innovative Research in Technology*, 8(5). 116-120.
- Nunan, D. (1989). *Designing tasks for the communicative classroom*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J., Platt, J., & Weber, H. (1986). *Longman dictionary of applied linguistics*. London: Longman.
- Skehan, P. (1996). *A framework for the implementation of task-based instruction*. *Applied Linguistics*, 17, 38-62
- Techtalkthai. (2566). 10 เทรนด์ EdTech แห่งปี 2023: เทคโนโลยีการศึกษาเพื่อการเรียนรู้ยุคใหม่. <https://www.techtalkthai.com/10-edtech-trends-2023/>
- Vivekananth, P. (2022). *Nanolearning: A New Paradigm Shift in Teaching and Learning*. *International Journal of Engineering and Management Research*, 12(1), 112-114.
<https://ijemr.vandanapublications.com/index.php/ijemr/article/view/631/596>
- Willis, J. (1996). *A framework for task-based learning*. Harlow: Longman Pearson Education.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเหมาะสมของเครื่องมือวิจัย

1. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และการวัดประเมินผลการศึกษา

1.2 นางสาวฐานิตา แก้วศรี

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร เขต 41

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และการวัดประเมินผลการศึกษา

1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา ศรีแก้ว

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร
ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

1.4 นางปวีร์ภัสร์ สบายเมือง

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียน
วังแฉกวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

1.5 นางสาวรจนา แก้วตา

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา อำเภอบางศิลาทอง
จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

2. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่าเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อังคณา อ่อนธานี

อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
จังหวัดพิษณุโลก

ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน และการวัดประเมินผลการศึกษา

2.2 นางสาวฐานิตา แก้วศรี

ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะ ศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษากำแพงเพชร เขต 41

ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา และการวัดประเมินผลการศึกษา

2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา ศรีแก้ว

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

2.4 นางปวีร์ภัสร์ สบายเมือง

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียน
วังแวมวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

2.5 นางสาวรจนา แก้วตา

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา อำเภอปางศิลาทอง
จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

**3. ผู้เชี่ยวชาญในการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการ
พูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์อมรา ศรีแก้ว

อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

3.2 นางปวีร์ภัสร์ สบายเมือง

ตำแหน่ง ครู อันดับ คศ.3 ครูผู้สอนในรายวิชาภาษาไทย ระดับชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียน
วังแวมวิทยาคม จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

3.3 นางสาวรจนา แก้วตา

ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนปางศิลาทองศึกษา อำเภอปางศิลาทอง
จังหวัดกำแพงเพชร

ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนการสอนภาษาไทย

ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ได้นำการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ซึ่งได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติเป็นเครื่องมือที่ดีที่สุดในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งยังจัดรูปแบบของภาษาให้เป็นระเบียบมากยิ่งขึ้น สามารถใช้กับการสอนภาษาไม่ว่าจะเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศก็ได้ การเรียนรู้ตามงานเป็นวิธีการสอนภาษาที่แตกต่างออกไป สามารถช่วยนักเรียนได้โดยการวางผู้เรียนในสถานการณ์ที่เหมือนในโลกแห่งความเป็นจริง ซึ่งการสื่อสารด้วยวาจาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการทำงาน การเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติได้เปรียบในการให้ผู้เรียนใช้ทักษะในระดับปัจจุบันของผู้เรียน เพื่อช่วยพัฒนาภาษาผ่านการใช้งาน สามารถดึงความสนใจของผู้เรียนไปสู่เป้าหมายได้ (Peter Skehan, 1996)

นอกจากนั้นการเรียนรู้ขนาดพอดิคำยังเป็นการเรียนรู้ที่ทันสมัยในการส่งข้อมูลแบบย่อส่วนอย่างมีส่วนร่วมทั้งผู้สอนและผู้เรียน จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ขนาดพอดิคำคือ ช่วยให้นักเรียนได้ใช้ทักษะการสื่อสารและเปิดรับข้อมูลใหม่ ๆ เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง โดยมีแหล่งข้อมูลการเรียนรู้สั้น ๆ เช่น เสียงประกอบ ข้อความ วิดีโอ และรูปภาพ ซึ่งสามารถซึมซับและนำไปใช้ได้ง่าย หลักการของการเรียนรู้ขนาดพอดิคำคือความกระชับของข้อมูล โดยเน้นไปที่ความต้องการบริบทเนื้อหาของคนรุ่นใหม่ ที่โดดเด่นด้านการพึ่งพาเทคโนโลยีดิจิทัล

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้นำวิธีการจัดการเรียนรู้ดังกล่าวมาจัดทำเป็นกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดิคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดิคำในรูปแบบของสื่อการสอนของผู้สอน และชิ้นงานของผู้เรียน ซึ่งนิยามขั้นตอนการจัดกิจกรรมไว้ทั้งหมด 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงานขนาดพอดิคำ (Pre-task Nanolearning) คือ ขั้นตอนที่ผู้สอนนำเสนอหัวข้อที่จะปฏิบัติงาน โดยเน้นคำหรือวลีที่เป็นประโยชน์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้สอนจะนำเสนอตัวอย่างการปฏิบัติงานที่ใกล้เคียงกับการปฏิบัติงานจริงในรูปแบบของการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ และให้ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจเพื่อนำไปปฏิบัติงาน

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดิคำ (Task cycle Nanolearning) แบ่งเป็น 3 ขั้นตอนย่อย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนร่วมกันปฏิบัติงานเป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม จากหัวข้อที่ผู้เรียนเลือกแล้วทำความเข้าใจ อาจทำด้วยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ค้นคว้าเพิ่มเติม ภายในคู่หรือกลุ่มของตนเองโดยมีผู้สอนเป็นผู้ควบคุมสถานการณ์ คอยให้กำลังใจ และคอยให้ความช่วยเหลือโดยไม่อยู่ใกล้ผู้เรียนมากเกินไป

ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นวางแผนนำเสนอ (Planning) คือ ขั้นตอนที่วางแผนก่อนการนำเสนองาน ในรูปแบบการพูดหรือการเขียนเพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียนได้แสดงความคิดเห็น โดยเนื้อหาที่รายงานจะเกี่ยวกับวิธีการปฏิบัติงานหรือสิ่งที่ค้นพบ ควรทำให้เนื้อหาสั้นและกระชับมากขึ้น ส่วนผู้สอนเป็นผู้ช่วยชี้แนะการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting) คือขั้นตอนที่ผู้เรียนนำเสนองานหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที ผู้สอนทำหน้าที่เป็นประธานในการนำเสนอ และสะท้อนผลแก่ผู้เรียน

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning)

ขั้นตอนที่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนตรวจสอบ และอภิปรายรูปแบบทางภาษา (Language features) ที่อยู่ในชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ โดยผู้สอนทบทวนรูปแบบทางภาษา คำศัพท์ วลีอื่น ๆ เพิ่มเติม

ขั้นตอนที่ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice) คือ ขั้นตอนที่ผู้เรียนได้เรียนรู้รูปแบบทางภาษาที่ถูกต้องแล้ว จากนั้นจึงปรับแก้ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำของตนเองจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มา และนำไปปรับใช้กับสถานการณ์ใหม่ หรือเงื่อนไขที่แตกต่างจากการปฏิบัติงานเดิม

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นการนำขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติของ Jane Willis (1996) ร่วมกับการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ขนาดพหุติคำเป็นสื่อการสอน และภาระงานสำหรับผู้เรียน เพื่อสร้างเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ ทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของตนเองได้ โดยมีลำดับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning)</p>	<p>1.1 ผู้สอนใช้คำถามที่ 1 กระตุ้นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบจากการพูดสื่อสาร</p> <p>1.2 ผู้สอนใช้คำถามที่ 2 กระตุ้นการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ดีของการพูดสื่อสาร</p> <p>1.3 ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพหุติคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ดีของการพูดสื่อสาร</p> <p>1.4 ผู้เรียนสรุปความรู้ด้วยการทำใบงานที่ 1 เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี</p> <p>1.5 ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงาน โดยมีหัวข้อย่อยให้ผู้เรียนเลือก พร้อมคำศัพท์ที่อาจเกี่ยวข้องในแต่ละหัวข้อ จำนวน 20 คำ (อ้างอิงจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3) ด้วยสื่อการเรียนรู้ขนาดพหุติคำ ประเภทอินโฟกราฟิก ชั้นที่ 2 โดยมีหัวข้อให้ผู้เรียนเลือกดังต่อไปนี้</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1 ชีวิตประจำวันของฉัน ได้แก่ การอาบน้ำ การแปรงฟัน การเก็บที่นอน การรับประทานอาหารเช้า การซักผ้า การปั่นจักรยาน</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2 วัฒนธรรมท้องถิ่น ได้แก่ บุญบั้งไฟ ไทบ้านด่าน การทอเสื่อ</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3 สิ่งที่ฉันชอบหรือใฝ่ฝัน เช่น การระบายสี การดำนา การทำอาหาร นักบินอวกาศ นักดำน้ำ ฯลฯ</p> <p>1.6 ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพหุติคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 3 เพื่อเป็นตัวอย่างในปฏิบัติงานการเรียนรู้ขนาดพหุติคำ ประเภทวิดีโอ ของผู้เรียน</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้
	1.8 ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจจากข้อที่ 1.5 เพื่อนำไปทำงานในขั้นตอนถัดไป
<p>ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงาน ขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning)</p> <p>ขั้นตอนที่ 2.1 ขั้นทำงาน (Task)</p>	<p>2.1.1 ผู้เรียนจับคู่ แล้วใช้คำถามกับคู่ของตนเองว่า “ในหัวข้อที่เลือกนั้น จะพูดถึงเรื่องอะไรบ้าง มีกี่ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนต้องทำอะไร” เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคู่ของตนเอง โดยบันทึกข้อมูลหรือรายละเอียดของขั้นตอนที่เกิดจากการพูดคุย ลงใน ใบงานที่ 2 เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้</p> <p>2.1.2 ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต หรือห้องสมุดของโรงเรียน เพื่อให้เกิดความถูกต้องของข้อมูล และขั้นตอนในหัวข้อนั้น ๆ โดยบันทึกข้อมูลที่ค้นหาเพิ่มเติมลงใน ใบงานที่ 2 เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้</p>
<p>ขั้นตอนที่ 2.2 ขั้นวางแผน นำเสนอ (Planning)</p>	<p>2.2.1 ผู้เรียนนำข้อมูลจากใบงานที่ 2.1 มาสรุปลงใน ใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ</p> <p>2.2.2 ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดนำเสนอโดยใช้ข้อมูลจาก ใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ โดยฝึกซ้อมหน้าชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้สอนแสดงความคิดเห็นในส่วนที่ต้องปรับปรุง หรือเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษา</p> <p>2.2.3 ผู้เรียนบันทึกผลการฝึกซ้อมลงใน ใบงานที่ 3 เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 2.3 ขั้นรายงาน (Reporting)</p>	<p>2.3.1 ผู้เรียนจัดทำและนำเสนอการปฏิบัติงานหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของ ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน 5 นาที โดยใช้ข้อมูลใน ใบงานที่ 3</p> <p>2.3.2 หลังจากจัดทำวิดีโอครบทุกคนแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนรับชมวิดีโอร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นประธานในการรับชม</p> <p>2.3.3 ผู้สอนถามคำถามว่า “จากที่นักเรียนได้ดูวิดีโอของทุกคนแล้ว นักเรียนชอบการพูดของใครมากที่สุด”, “นักเรียนชอบอะไรในการพูดของเพื่อนคนนี้” และ “นักเรียนอยากให้คำแนะนำแก่การพูดของเพื่อนบางคนหรือไม่ และแนะนำเรื่องอะไร” ผู้เรียนร่วมกันตอบคำถาม</p> <p>2.3.4 ผู้สอนสะท้อนผลแก่ผู้เรียน โดยสรุปจากคำตอบของผู้เรียนทุกคนลงในแบบบันทึกที่ 1 เรื่อง ข้อสรุปหลังการรับชมวิดีโอ</p>

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	กิจกรรมการเรียนรู้
<p>ขั้นตอนที่ 3 ขั้นมุ่งเน้นภาษา ขนาดพอดี้คำ (Language focus)</p>	<p>3.1.1 ผู้เรียนศึกษาความรู้จากใบความรู้ที่ 1 ภาษารรณยุกต์ และใบความรู้ที่ 2 หน้าที่ของคำและโครงสร้างของประโยค 3.1.2 ผู้เรียนเปรียบเทียบการพูดของตนเองจากชิ้นงานการเรียนรู้ ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ กับการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ในใบงานที่ 4 ฉันท้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง พร้อมทั้งนำเสนอหน้าชั้นเรียน 3.1.3 ผู้สอนบันทึกคำหรือวลีที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องจากชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ในลักษณะของการ</p>
<p>ขั้นตอนที่ 3.1 ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)</p>	<p>เสี่ยง การไม่ออกเสียงควบกล้ำ คำที่ใช้ผิดความหมาย การออกเสียงจากสั้นเป็นยาวจากยาวเป็นสั้น หรือการใช้ภาษาวิบัติ ฯลฯ ลงในแบบบันทึกที่ 2 เรื่อง คำ วลี หรือประโยคที่ใช้ไม่ถูกต้อง 3.1.4 ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทอินโฟกราฟิก ชั้นที่ 2 อีกครั้งเพื่อทบทวนคำศัพท์ และเพิ่มเติมคำศัพท์หรือวลีที่สังเกตได้จากวิดีโอของผู้เรียน</p>
<p>ขั้นตอนที่ 3.2 ขั้นฝึกฝน (Practice)</p>	<p>3.2.1 ผู้เรียนปรับแก้ภาระงานการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ด้วยการจัดทำใหม่อีกครั้ง 3.2.2 ผู้สอนประเมินผลการพูดสื่อสารของผู้เรียนด้วยแบบประเมินการพูดสื่อสาร 3.2.3 ผู้เรียนนำวิธีการดำเนินงานทั้ง 3 ขั้นตอนนี้ ไปใช้กับหัวข้อการปฏิบัติงานใหม่</p>

บทบาทครูและบทบาทนักเรียน
ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงาน คำศัพท์และวลีที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน - สร้างบรรยากาศของการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับหัวข้อปฏิบัติงาน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนเลือกหัวข้อการปฏิบัติงานเพียง 1 อย่าง เพื่อนำไปปฏิบัติงานศึกษารายละเอียดของหัวข้อนั้นจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาด พอดีคำ (Task cycle Nanolearning)	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนแนะนำวิธีการเลือกเนื้อหา หรือแหล่งหาเนื้อหาที่น่าสนใจ คอยอำนวยความสะดวกในการหาข้อมูลเนื้อหาทางอินเทอร์เน็ต และแนะนำวิธีการจับประเด็นสำคัญของเนื้อหาที่ผู้เรียนได้ - ผู้สอนเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนที่เขียนไม่คล่อง พร้อมทั้งรับฟังการฝึกซ้อมบทพูดของผู้เรียน - ผู้สอนคอยอำนวยความสะดวกและช่วยเหลือผู้เรียนในการถ่ายทำวิดีโอนี้ จากนั้นผู้สอนรวบรวมวิดีโอและนำมาเผยแพร่ให้ผู้เรียนในชั้นเรียนได้ดูพร้อมกัน 	<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนเลือกเนื้อหาที่ตรงกับหัวข้อการปฏิบัติงานของตนเอง โดยเนื้อหาที่เลือกจะต้องเลือกโดยการศึกษาจากผู้ฟัง (เพื่อนร่วมชั้นเรียน) ว่ามีความสนใจในเรื่องใด เนื้อหาใหม่ ๆ จากเหตุการณ์ในปัจจุบัน หรือจากประสบการณ์ส่วนตัวของผู้เรียนเอง อาจมีการสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อช่วยเสริมข้อเท็จจริงมากยิ่งขึ้น จากนั้นผู้เรียนต้องนำเนื้อหาที่ได้มาจับประเด็นสำคัญ - ผู้เรียนนำเนื้อหาที่ผ่านการจับประเด็นสำคัญมาแล้ว มาเขียนเป็นบทพูด กำหนดรูปแบบการพูดว่าจะพูดสิ่งใดก่อนหรือหลัง และผู้เรียนจะต้องรับฟังการฝึกซ้อมบทพูดของเพื่อนร่วมชั้นซึ่งกันและกัน - ผู้เรียนนำเสนอการปฏิบัติงานตามหัวข้อของตนเองในรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ

ขั้นตอนการจัด กิจกรรม	บทบาทครู	บทบาทนักเรียน
<p>ขั้นตอนที่ 3</p> <p>ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาด พืดคำ (Language focus)</p>	<p>- ผู้สอนเป็นผู้สรุปภาพรวม ข้อบกพร่อง และการปรับปรุง แก้ไข จากการแลกเปลี่ยนความ คิดเห็นของผู้เรียน</p> <p>- ผู้สอนตรวจประเมินการพูดจา กรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพืด คำ ประเภทวิดีโอ ในลำดับ สุดท้าย</p>	<p>- ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามหัวข้อใน รูปแบบการเรียนรู้ขนาดพืดคำ ประเภทวิดีโอ ของเพื่อนร่วมชั้นเรียน แต่ละคน เกี่ยวกับการใช้ภาษา การ ใช้คำ ลักษณะการพูด หรือกิริยา ขณะพูด เพื่อหาข้อบกพร่อง และ แนวทางการแก้ไข</p> <p>- ผู้เรียนนำข้อบกพร่อง และแนวทาง การแก้ไขที่ได้ ไปปรับปรุงชิ้นงานของ ตนเองและนำเสนอผ่านทางรูปแบบ การเรียนรู้ขนาดพืดคำ ประเภท วิดีโออีกครั้ง</p>

**แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ
การเรียนรู้แบบพอดีคำเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ชื่อเรื่องการศึกษาค้นคว้าอิสระ	การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริม ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY BY USING TASK-BASED LEARNING COMBINED WITH NANO LEARNING TO ENHANCE SPEAKING ABILITY FOR PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้วิจัย	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมนัส นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
วัตถุประสงค์ของการประเมิน	เพื่อประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้จากการประเมินจะนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการทดสอบจริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ผู้วิจัย นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ติดต่อผู้วิจัย E-mail: pimonpuds64@nu.ac.th
โทรศัพท์ 0869315559

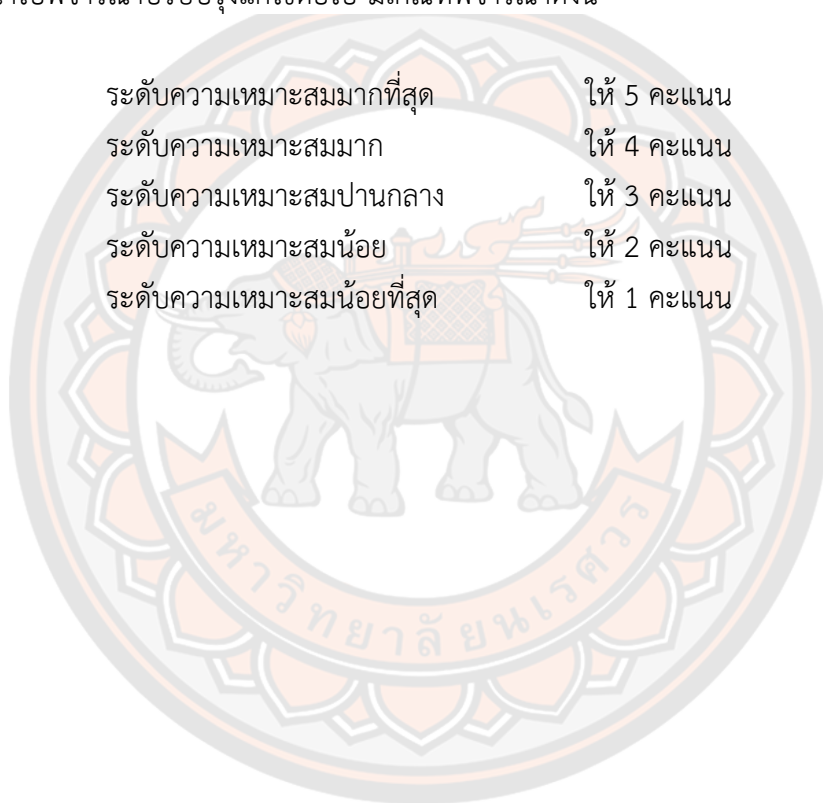
ชื่อผู้ประเมิน .....

ตำแหน่ง .....

สถานที่ทำงาน .....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โปรดพิจารณาความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป มีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

ระดับความเหมาะสมมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน
ระดับความเหมาะสมมาก	ให้ 4 คะแนน
ระดับความเหมาะสมปานกลาง	ให้ 3 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อย	ให้ 2 คะแนน
ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน

แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ
การเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	กิจกรรมการเรียนรู้						
1	ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning)						
	1.1 ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน						
	1.2 หัวข้อที่ผู้สอนนำเสนอเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน						
	1.3 ผู้สอนเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงาน						
	1.4 ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างของการปฏิบัติงานในรูปแบบของการเรียนรู้แบบพอดีคำ						
	1.5 ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกหัวข้อในการทำภาระงานที่ตนเองสนใจ						
2	ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning)						
	2.1 ขั้นทำงาน (Task)						
	2.1.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคู่ของตนเอง						
	2.1.2 ผู้เรียนได้ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ						
	2.2 ขั้นวางแผนนำเสนอ (Planning)						
	2.2.1 ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลของตนเองที่ค้นคว้าแก่เพื่อนร่วมชั้นเรียน						
	2.2.2 เพื่อนร่วมชั้นเรียนมีโอกาสได้แสดงความคิดเห็นและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้นำเสนอ						
	2.2.3 ผู้เรียนมีโอกาสได้ปรับปรุงข้อมูลในการนำเสนอให้กระชับมากยิ่งขึ้น						
	2.3 ขั้นรายงาน (Reporting)						
	2.3.1 ผู้เรียนได้นำเสนอการปฏิบัติงานในรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	กิจกรรมการเรียนรู้						
	2.3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลจากผู้สอน						
	2.3.3 ผู้สอนเป็นผู้สะท้อนผลในท้ายที่สุด						
3	ขั้นตอนที่ 3 ชั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning)						
	3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)						
	3.1.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสตรวจสอบรูปแบบทางภาษาของภาระงานตนเอง ผ่านการเปรียบเทียบ						
	3.1.2 ผู้เรียนได้ทบทวนคำศัพท์ วลีอื่น ๆ ที่ผู้เรียนใช้จากการปฏิบัติงานในรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ						
	3.1.3 ผู้สอนแนะนำ และบอกแนวทางการแก้ไขคำศัพท์ วลีอื่น ๆ ที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง						
	3.2 ชั้นฝึกฝน (Practice)						
	3.2.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสปรับแก้ภาระงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ						
	3.2.2 ผู้เรียนได้นำขั้นตอนทั้งหมดไปปรับใช้ในหัวข้อใหม่						
4	กิจกรรมการเรียนรู้ทำให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้จากประสบการณ์ตนเองได้						
5	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพูดสื่อสารได้						
6	กิจกรรมการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยและพัฒนาการของผู้เรียน						
7	กิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงประสบการณ์ของตนเองเข้ากับความสามารถการพูดสื่อสารได้						
8	กิจกรรมการเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

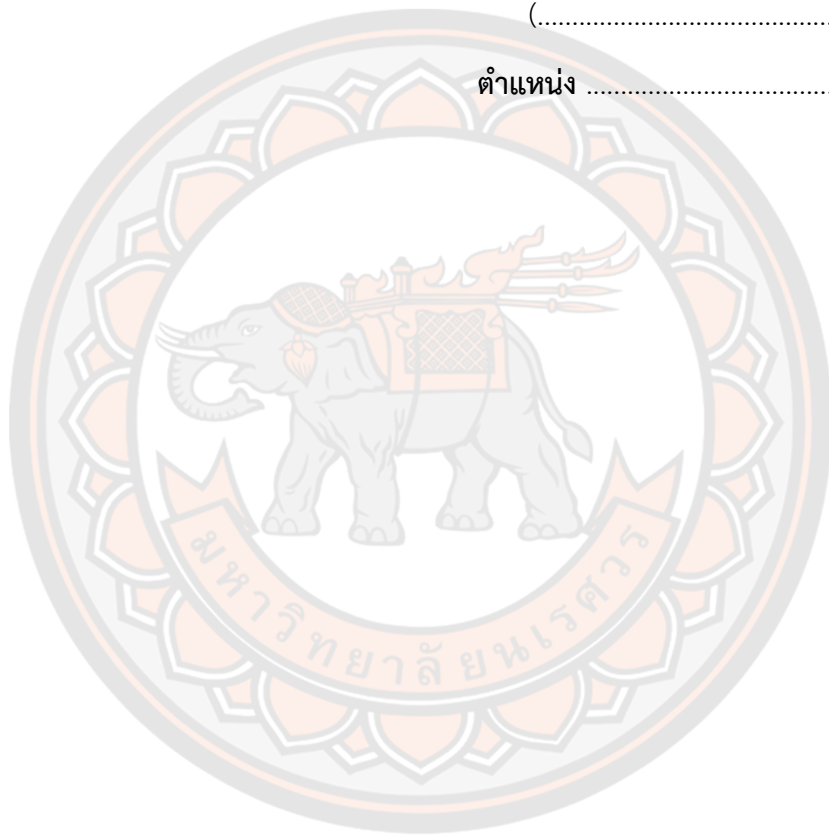
.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑
กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า
เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๓๑๐๑ รายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน	ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ภาคเรียนที่ ๒	ปีการศึกษา ๒๕๖๕
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ พูดสื่อสารผ่านเทคโนโลยี	เวลา ๑๒ ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน	เวลา ๔ ชั่วโมง
ครูผู้สอน นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ	โรงเรียนบ้านลานกระบือ

มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด

มาตรฐานการเรียนรู้

มาตรฐาน ท ๓.๑ สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และความรู้สึกในโอกาสต่าง ๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

ตัวชี้วัด

- ท ๓.๑ ป. ๓/๔ พูดแสดงความคิดเห็น และความรู้สึกจากเรื่องที่ฟังและดู
 ป. ๓/๕ พูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. วิเคราะห์ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดีได้ (K)
๒. พูดนำเสนอเกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวันของตนเองได้ (S)
๓. พูดแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวันของตนเองได้ (S)
๔. นำมารยาทในการพูดมาใช้สื่อสารได้ (A)

สาระสำคัญ

การพูด เป็นระบบการสื่อสารอย่างหนึ่งที่เป็นการสื่อความหมายเพื่อให้เกิดความเข้าใจระหว่างกัน โดยการเปล่งเป็นวาจา หรือ “ภาษาพูด” ออกมา โดยที่ผู้พูดหรือผู้ส่งสารและผู้ฟังหรือผู้รับสารสามารถสื่อความหมายของการพูดนั้นด้วยคำพูดนั้น ๆ จากภาษาและเสียง รวมถึงกิริยาท่าทางประกอบการพูด ซึ่งการจะพูดเป็นนั้นจะต้องทราบถึงความสำคัญ สิ่งที่ต้องคำนึงถึง การฝึกและมารยาทของการพูด

สาระการเรียนรู้

๑. การสร้างบุคลิกภาพของผู้พูด
  - การใช้เสียงในการพูด
  - ลักษณะสีหน้า ท่าทาง

- บุคลิกภาพภายนอก
- ๒. จิตใจความเป็นนักพูด
  - ประสบการณ์
  - มีความสนใจ
  - เชื่อมั่นในตัวเอง
- ๓. ศิลปะในการพูด
- ๔. การเตรียมตัวพูด
  - การเตรียมเรื่องที่จะพูด
  - การรวบรวมเนื้อหา
  - การเริ่มต้นการพูด
  - การขยายความสำคัญ
- ๕. การเตรียมตัวผู้พูด
  - สร้างความเชื่อมั่นให้เกิดกับตัวเอง
  - ฝึกการพูด
  - การปฏิบัติตน
- ๖. มารยาทในการพูด

สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน

๑. ความสามารถในการสื่อสาร
  - ทักษะการอ่าน
  - ทักษะการเขียน
  - ทักษะการฟัง การดู และการพูด
๒. ความสามารถในการคิด
  - การให้เหตุผล
  - การสรุปความรู้
๓. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต

ทักษะของผู้เรียนในศตวรรษที่ ๒๑ (๓R๘C)

- ทักษะการอ่าน (Reading: R๑)
- ทักษะการเขียน (Writing: R๒)
- ทักษะการคิดคำนวณ (Arithmetic: R๓)
- ทักษะการคิดวิเคราะห์ อย่างมีวิจารณญาณและสามารถแก้ปัญหาได้ (Critical thinking and problem solving: C๑)
- Creativity and innovation: ทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์และการคิดเชิงนวัตกรรม (Creativity and innovation: C๒)

- ทักษะความเข้าใจในความแตกต่างและกระบวนการคิดของแต่ละวัฒนธรรม (Cross-cultural understanding: C๓)
- ทักษะความสามารถในการร่วมมือกันทำงานเป็นทีม และมีภาวะความเป็นผู้นำ (Collaboration teamwork and leadership: C๔)
- ทักษะในการสื่อสารข้อมูล และการรู้เท่าทันสื่อ (Communication information and media literacy: C๕)
- ทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ และความเข้าใจในเทคโนโลยี (Computing and IT literacy: C๖)
- ทักษะด้านอาชีพและความสามารถในการเรียนรู้ (Career and learning skills: C๗)
- ความมีเมตตากรุณา มีคุณธรรม รู้จักเห็นอกเห็นใจผู้อื่น รวมไปถึงการมีระเบียบวินัย (Compassion: C๘)

คุณลักษณะอันพึงประสงค์

ใฝ่เรียนรู้

ตัวชี้วัดที่ ๔.๑ ตั้งใจ เพียรพยายามในการเรียนและเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

ขั้นตอนที่ ๑ ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning) (๑ ชั่วโมง)

๑.๑ ผู้สอนใช้คำถามที่ ๑ กระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้เรียนว่า “จะเกิดอะไรขึ้น ถ้าเราพูดแล้วผู้อื่นไม่เข้าใจ”

แนวคำตอบ

- ไม่เข้าใจคำสั่ง เวลาทำงานก็จะเกิดความผิดพลาด
- ผู้ฟังจะไม่สนใจ และไม่อยากฟังเราพูดอีก
- ไม่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้
- อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบในการรับสาร

๑.๒ ผู้สอนใช้คำถามที่ ๒ กระตุ้นการเรียนรู้แก่ผู้เรียนว่า “การพูดสื่อสารที่ดีควรเป็นอย่างไร”

แนวคำตอบ

- พูดให้ตรงจุดประสงค์ที่ต้องการจะพูด
- พูดให้เสียงดังฟังชัด
- พูดในเรื่องที่ข้อมูลเป็นความจริง
- อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะที่ดีของการพูดสื่อสาร

๑.๓ ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ขั้นที่ ๑.๑ เรื่อง ๑๐ สาระดี ๆ ของการพูดสื่อสาร

๑.๔ ผู้เรียนสรุปความรู้จากการดูสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑ เรื่อง ๑๐ สารคดี ๆ ของการพูดสื่อสาร ด้วยการทำใบงานที่ ๑.๑ เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี

๑.๕ ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงานที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน โดยมีหัวข้อย่อยให้ผู้เรียนเลือกตั้งต่อไปนี้ การอาบน้ำ การแปรงฟัน การเก็บที่นอน การรับประทานอาหาร การซักผ้า และการปั่นจักรยาน พร้อมคำศัพท์ที่อาจเกี่ยวข้องในแต่ละหัวข้อ (อ้างอิงจากบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓) ด้วยสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทอินโฟกราฟิก ชั้นที่ ๑.๒ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน

๑.๖ ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑.๓ เรื่อง การเก็บที่นอน...สิ่งเล็ก ๆ ที่สำคัญต่อชีวิต เพื่อเป็นตัวอย่างในการปฏิบัติงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ของผู้เรียน

๑.๗ ผู้เรียนเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจจากข้อที่ ๑.๕ เพื่อนำไปปฏิบัติงานในขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ ๒ ชั้นปฏิบัติงานขนาดพอดีคำ (Task cycle Nanolearning) แบ่งเป็น ๓ ขั้นตอนย่อย (๒ ชั่วโมง) ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๒.๑ ชั้นทำงาน (Task)

๒.๑.๑ ผู้เรียนจับคู่ แล้วใช้คำถามกับคู่ของตนเองว่า “ในหัวข้อที่เลือกนั้น จะพูดถึงเรื่องอะไรบ้าง มีกี่ขั้นตอน แต่ละขั้นตอนต้องทำอะไร” เป็นการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างคู่ของตนเอง โดยบันทึกข้อมูลหรือรายละเอียดของขั้นตอนที่เกิดจากการพูดคุย ลงในใบงานที่ ๑.๒ เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้

๒.๑.๒ ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลเพิ่มเติมร่วมกับคู่ของตนเองจากแหล่งเรียนรู้ทางอินเทอร์เน็ต หรือห้องสมุดของโรงเรียน เพื่อให้เกิดความถูกต้องของข้อมูลหรือขั้นตอนในหัวข้อนั้น ๆ โดยบันทึกข้อมูลที่ค้นคว้าเพิ่มเติมลงในใบงานที่ ๑.๒ เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้

ขั้นตอนที่ ๒.๒ ชั้นวางแผนนำเสนอ (Planning)

๒.๒.๑ ผู้เรียนนำข้อมูลจากใบงานที่ ๑.๒ มาสรุปลงใน ใบงานที่ ๑.๓ เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ

๒.๒.๒ ผู้เรียนฝึกซ้อมการพูดนำเสนอโดยใช้ข้อมูลจากใบงานที่ ๑.๓ เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ โดยฝึกซ้อมหน้าชั้นเรียน เพื่อให้เพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้สอนแสดงความคิดเห็นในส่วนที่ต้องปรับปรุง หรือเสนอแนะเกี่ยวกับการใช้ภาษา

๒.๒.๓ ผู้เรียนบันทึกผลการฝึกซ้อมลงในใบงานที่ ๑.๓ เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดีคำ ว่าเพื่อนร่วมชั้นเรียน และผู้สอนให้คำแนะนำอะไรบ้าง

ขั้นตอนที่ ๒.๓ ชั้นรายงาน (Reporting)

๒.๓.๑ ผู้เรียนจัดทำและนำเสนอการปฏิบัติงานหน้าชั้นเรียนในรูปแบบของชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน ซึ่งความยาวของวิดีโอจะต้องไม่เกิน ๕ นาที โดยใช้ข้อมูลในใบงานที่ ๑.๓ ในการนำเสนอ (ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการถ่ายทำให้ผู้เรียน)

๒.๓.๒ หลังจากปฏิบัติงานครบทุกคนแล้ว ผู้เรียนและผู้สอนรับชมวิดีโอร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นประธานในการรับชม

๒.๓.๓ ผู้สอนถามคำถามว่า “จากที่นักเรียนได้ดูวิดีโอของทุกคนแล้ว นักเรียนชอบการพูดของใครมากที่สุด”, “นักเรียนชอบอะไรในการพูดของเพื่อนคนนี้” และ “นักเรียนอยากให้คำแนะนำแก่การพูดของเพื่อนบางคนหรือไม่ และแนะนำเรื่องอะไร” ผู้เรียนร่วมกันตอบคำถาม

๒.๓.๔ ผู้สอนสะท้อนผลแก่ผู้เรียนด้วยการอธิบาย จากการสรุปจากคำตอบของผู้เรียนทุกคนลงในแบบบันทึกที่ ๑ เรื่อง ข้อสรุปหลังการรับชมวิดีโอ

ขั้นตอนที่ ๓ **ขั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดิคำ (Language focus Nanolearning) (๑ ชั่วโมง)**

ขั้นตอนที่ ๓.๑ **ขั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)**

๓.๑.๑ ผู้เรียนศึกษาความรู้จากใบความรู้ที่ ๑ ภาษาวรรณยุกต์ และใบความรู้ที่ ๒ หน้าที่ของคำและโครงสร้างของประโยค

๓.๑.๒ ผู้เรียนเปรียบเทียบการพูดของตนเองจากการปฏิบัติงานการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทวิดีโอ กับการใช้ภาษาที่ถูกต้องในใบงานที่ ๑.๔ ฉันทน์ใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง

๓.๑.๓ ผู้เรียนนำเสนอข้อมูลในใบงานที่ ๑.๔ หน้าชั้นเรียน

๓.๑.๔ ผู้สอนบันทึกคำหรือวลีที่ผู้เรียนใช้จากการปฏิบัติงานการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทวิดีโอ ขั้นที่ ๑ ว่ามีลักษณะเด่น หรือข้อควรปรับปรุงอย่างไร โดยบันทึกลงในแบบบันทึกที่ ๒ เรื่อง คำ วลี หรือประโยคที่ใช้ไม่ถูกต้อง และสะท้อนผลแก่ผู้เรียนด้วยการอธิบาย

๓.๑.๕ ผู้สอนนำเสนอสื่อการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทอินโฟกราฟิก ขั้นที่ ๑.๒ อีกครั้งเพื่อทบทวนคำศัพท์ และเพิ่มเติมคำศัพท์หรือวลีที่สังเกตได้จากวิดีโอของผู้เรียน

ขั้นตอนที่ ๓.๒ **ขั้นฝึกฝน (Practice)**

๓.๒.๑ ผู้เรียนปรับแก้การปฏิบัติงานการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทวิดีโอ ขั้นที่ ๑ ด้วยการจัดทำใหม่อีกครั้ง

๓.๒.๒ ผู้สอนประเมินผลการพูดสื่อสารของผู้เรียนด้วยแบบประเมินการพูดสื่อสาร

๓.๒.๓ ผู้เรียนนำวิธีการดำเนินงานทั้ง ๓ ขั้นตอนนี้ ไปใช้กับหัวข้อการปฏิบัติงานใหม่ ในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒

การจัดบรรยากาศเชิงบวก

ผู้สอนทำหน้าที่อำนวยความสะดวกด้านต่าง ๆ ให้ผู้เรียน และคอยเป็นกำลังใจ กล่าวคำชมเชยผู้เรียนอยู่เสมอ แต่อยู่ในฐานะประธานเผ่าดูสถานการณ์อยู่ห่าง ๆ

ชิ้นงานหรือภาระงาน

๑. ใบงานที่ ๑.๑ เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี
๒. ใบงานที่ ๑.๒ เรื่อง เล่าเรื่องของฉันให้เพื่อนได้รู้
๓. ใบงานที่ ๑.๓ เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดิคำ
๔. ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทวิดีโอ ขั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน

๕. ใบงานที่ ๑.๔ ฉันทน์ใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง
๖. แบบบันทึกที่ ๑ เรื่อง ข้อสรุปหลังการรับชมวิดีโอ
๗. แบบบันทึกที่ ๒ เรื่อง คำ วลี หรือประโยคที่ใช้ไม่ถูกต้อง

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

๑. สื่อการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑.๑ เรื่อง ๑๐ สาระดี ๆ ของการพูดสื่อสาร
๒. สื่อการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทอินโฟกราฟิก ชั้นที่ ๑.๒ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน
๓. สื่อการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑.๓ เรื่อง การเก็บที่นอน...สิ่งเล็ก ๆ ที่สำคัญต่อชีวิต
๔. ใบความรู้ที่ ๑ ภาษาวรรณยุกต์
๕. ใบความรู้ที่ ๒ หน้าที่ของคำและโครงสร้างของประโยค
๖. แหล่งการค้นคว้าข้อมูลออนไลน์ (ห้องคอมพิวเตอร์)
๗. ห้องสมุดโรงเรียน

การประเมินผลการเรียนรู้

จุดประสงค์การเรียนรู้	วิธีการวัดและประเมินผล	เครื่องมือ	เกณฑ์การประเมินผล
๑. วิเคราะห์ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดีได้ (K)	ประเมินใบงานที่ ๑.๑ เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี	แบบประเมินใบงานที่ ๑.๑ เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี	เกณฑ์การประเมินผลแบบ Scoring Rubric (ร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์)
๒. พูดสื่อสารเกี่ยวกับกิจกรรมในชีวิตประจำวันได้ (S)	ประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน	แบบประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน	เกณฑ์การประเมินผลแบบ Scoring Rubric (ร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์)
๓. มีมารยาทในการพูดสื่อสาร (A)	ประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน	แบบประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดี้คำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน	เกณฑ์การประเมินผลแบบ Scoring Rubric (ร้อยละ ๘๐ ผ่านเกณฑ์)

บันทึกหลังการสอน

สรุปผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

๑. จำนวนนักเรียน.....คน
 ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน คิดเป็นร้อยละ.....
 ไม่ผ่านจุดประสงค์การเรียนรู้.....คน คิดเป็นร้อยละ.....

ได้แก่ ๑).....
 ๒).....
 ๓).....

นักเรียนที่โดดเด่นในเรื่องนี้เป็นพิเศษ

ได้แก่ ๑).....
 ๒).....
 ๓).....

๒. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจ (K)

.....
 .....
 .....

๓. นักเรียนเกิดทักษะ (S)

.....
 .....
 .....

๔. นักเรียนมีเจตคติ ค่านิยม หรือคุณธรรมจริยธรรม (A)

.....
 .....
 .....

ปัญหา/อุปสรรค/แนวทางการแก้ไข

.....
 .....
 .....

ลงชื่อ.....ครูผู้สอน

(นางสาวพิมพ์พัทธ์ ศรีสุวรรณ)

ตำแหน่ง ครู

การพูดสื่อสาร

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่
๓
ท.๑.๑.๑.๑.๑

ไปงานที่ ๑.๑

ชื่อ-นามสกุล

เรื่อง ลักษณะของการพูดสื่อสารที่ดี

ณ ร้านไอศกรีมแห่งหนึ่ง

แม่ค้า: สวัสดีค่ะ รับไอศกรีมรสอะไรดีคะ

มีไร้มิ่งอะ

มีรสเสาวรส ช็อกโกแลต วานิลลาค่ะ

จ้ะเอาช็อกโกแลต

ได้ค่ะลูกค้า ราคา 45 บาทค่ะ

เงินสดไม่พออะ โอนได้ป๊ะ

ได้ค่ะลูกค้า สแกนจ่ายได้ค่ะ

๑. การพูดของแม่ค้ากับลูกค้ามีลักษณะเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ตอบ
๒. แม่ค้ากับลูกค้าใครมีลักษณะการพูดสื่อสารที่ดีมากกว่ากัน และเหตุใดนักเรียนจึงคิดเช่นนั้น

ตอบ
๓. "มีไร้มิ่งอะ" ใช้เหมาะสมหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมควรใช้คำใด

ตอบ

๔. สมมติว่านักเรียนเป็นลูกค้า นักเรียนจะปรับปรุงการพูดหรือไม่ หากปรับปรุงจะปรับปรุงอย่างไร จงอธิบาย

ตอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อที่ ๑ คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อตอบได้ถูกต้อง ตามแนวคำตอบข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- แตกต่างกัน เพราะลูกค้าพูดไม่เพราะ(ไพเราะ) แต่แม่ค้าพูดเพราะ
- แตกต่างกัน เพราะลูกค้าพูดไม่มีหางเสียง แต่แม่ค้าพูดมีหางเสียง
- แตกต่างกัน เพราะลูกค้าไม่มี “คะ/ครับ” แต่แม่ค้ามี “คะ/ครับ”
- แตกต่างกัน เพราะคำพูดของลูกค้าดูแข็งกระด้าง แต่คำพูดของแม่ค้าดูอ่อนน้อม
- แตกต่างกัน และบอกเหตุผลที่เปรียบเทียบความแตกต่างของการพูดได้

คะแนนบางส่วน (๐.๕ คะแนน) เมื่อตอบได้ตามแนวคำตอบดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- แตกต่างกัน แต่ไม่บอกเหตุผลประกอบ หรือบอกเหตุผลประกอบแต่ไม่เกี่ยวข้องกับ บทสนทนา และการพูด
- ไม่แตกต่างกัน เพราะพูดภาษาเดียวกัน
- ไม่แตกต่างกัน เพราะคุยกันแล้วเข้าใจ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อตอบไม่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาในใบงาน หรือตอบแล้วไม่สื่อความที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสารที่ดี หรือไม่ตอบ

ข้อที่ ๒ คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อตอบได้ถูกต้อง ตามแนวคำตอบข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- แม่ค้าพูดดีกว่าลูกค้า เพราะแม่ค้าพูดเพราะ(ไพเราะ) แต่ลูกค้าพูดไม่เพราะ(ไพเราะ)
- แม่ค้าพูดดีกว่าลูกค้า เพราะแม่ค้าพูดมีหางเสียง แต่ลูกค้าพูดไม่มีหางเสียง
- แม่ค้าพูดดีกว่าลูกค้า เพราะแม่ค้าพูดดี ๆ ด้วย แต่ลูกค้าพูดเหมือนหาเรื่อง
- แม่ค้าพูดดีกว่าลูกค้า และบอกเหตุผลเปรียบเทียบความแตกต่างของแม่ค้ากับลูกค้า ที่เกี่ยวข้องกับการพูดได้

คะแนนบางส่วน (๐.๕ คะแนน) เมื่อตอบได้ตามแนวคำตอบดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- แม่ค้าพูดดีกว่าลูกค้า แต่ไม่บอกเหตุผลประกอบ หรือบอกเหตุผลประกอบแต่ไม่เกี่ยวข้องกับบทสนทนาและการพูด
- พูดดีเท่ากัน เพราะพูดภาษาเดียวกัน
- พูดดีเท่ากัน เพราะคุยกันแล้วเข้าใจ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อตอบไม่เกี่ยวกับบทสนทนาในใบงาน หรือตอบแล้วไม่สื่อความที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสารที่ดี หรือไม่ตอบ

ข้อที่ ๓ คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อตอบได้ถูกต้อง ตามแนวคำตอบข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- ใช้ไม่เหมาะสม ควรเป็นคำว่า “มีอะไรบ้างคะ”
- ใช้ไม่เหมาะสม ควรเป็นคำว่า “มีอะไรบ้างคะ”
- ใช้ไม่เหมาะสม ควรพูดว่า “มีอะไรบ้างคะ”
- ใช้ไม่เหมาะสม ควรพูดว่า “มีอะไรบ้างคะ”
- ใช้ไม่เหมาะสม ควรพูดว่า “หนู/ผม อยากกินรส...แม่ค้ามีไหมคะ/ครับ”
- ใช้ไม่เหมาะสม ควรพูดว่า “...” บอกคำที่นำมาใช้ทดแทนได้เข้ากับบทสนทนาของ
ในงาน และใช้ภาษาได้สุภาพเหมาะสม

คะแนนบางส่วน (๐.๕ คะแนน) เมื่อตอบได้ตามแนวคำตอบดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- ใช้ไม่เหมาะสม แต่ไม่บอกว่าควรใช้คำใดมาทดแทน
- เหมาะสม เพราะไม่ได้พูดคำหยาบ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อตอบเหมาะสม แต่ไม่บอกเหตุผล และเมื่อตอบไม่เกี่ยวกับบทสนทนาในงาน หรือตอบแล้วไม่สื่อความที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสารที่ดี หรือไม่ตอบ

ข้อที่ ๔ คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อตอบได้ถูกต้อง ตามแนวคำตอบข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

- ปรับปรุง จะปรับปรุงว่า
  - ประโยคที่ ๑ “แม่ค้า”:** สวัสดีค่ะแม่ค้า, สนใจไอศกรีมค่ะแม่ค้า, สั่งไอศกรีมค่ะแม่ค้า, ฯลฯ (ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา และไม่ทำให้ใจความของบทสนทนาหายไป)
  - ประโยคที่ ๒ “มีไหมจ๊ะ”:** มีอะไรบ้างคะ, แม่ค้ามีอะไรอร่อยบ้างคะ, ฯลฯ (ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา และไม่ทำให้ใจความของบทสนทนาหายไป)
  - ประโยคที่ ๓ “จ้ะเอารสช็อกโกแลต”:** ถ้าอย่างนั้นเอาช็อกโกแลตจ้ะ, ช็อกโกแลตก็ได้จ้ะ, ฯลฯ (ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา และไม่ทำให้ใจความของบทสนทนาหายไป)
  - ประโยคที่ ๔ “เงินสดไม่พออะ โอนได้ปะ”:** ไม่มีเงินสดเลย สามารถโอนจ่ายแทนได้ไหมคะ, รับโอนเงินไหมคะ, ฯลฯ (ที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา และไม่ทำให้ใจความของบทสนทนาหายไป)

คะแนนบางส่วน (๐.๕ คะแนน) เมื่อตอบปรับปรุง แต่ปรับปรุงไม่ครบ ๔ ประโยค หรือปรับปรุงแล้วมีประโยคใดไม่เหมาะสม หรือเนื้อหาไม่เกี่ยวข้องกับบางประโยค

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่ปรับปรุง และเมื่อตอบไม่เกี่ยวกับบทสนทนาในงาน หรือตอบแล้วไม่สื่อความที่เกี่ยวกับการพูดสื่อสารที่ดี หรือไม่ตอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อที่ ๑ หัวข้อที่ฉันเลือก คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อเลือกเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวันของฉัน ๑ เรื่อง ได้แก่ การอาบน้ำ การแปรงฟัน การเก็บที่นอน การรับประทานอาหาร การซักผ้า การปั่นจักรยาน

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อเรื่องที่เลือกไม่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของฉันที่กำหนดให้

ข้อที่ ๒ คำศัพท์ที่ใช้ คะแนนเต็ม (๒ คะแนน) เมื่อใช้คำศัพท์ได้เกี่ยวข้องกับเรื่องที่นักเรียนเลือกตามบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ ตั้งแต่ ๕ คำขึ้นไป เช่น

แนวคำตอบ

- เรื่อง การอาบน้ำ ได้แก่ ชี้อ่างอาบน้ำ น้ำประปา ก๊อกน้ำ ฟองน้ำ ความสะอาด ผิวหนึ่ง ชี้อ่างอาบน้ำ
- เรื่อง การแปรงฟัน ได้แก่ สุขภาพ แปรงสีฟัน การป้องกัน ก๊อกน้ำ ความสะอาด ลื่น ช่องปาก คุณหมอ
- เรื่อง การเก็บที่นอน ได้แก่ การนอน เติงนอน ผืน ผืนละออง สะบัด รุ่งเช้า ปลอกหมอน นอนหลับ เครื่องนอน ความสวยงาม
- เรื่อง การรับประทานอาหาร ได้แก่ เศษอาหาร ข้าวปลาอาหาร เครื่องปรุง ซ้อน กลาง ซ้อนส้ม พุดคุย ผลไม้ กล่องข้าว มารยาท
- เรื่อง การซักผ้า ได้แก่ ความสะอาด เสื้อยืด เสื้อกล้าม เสื้อกันหนาว ไม้แขวนเสื้อ พระอาทิตย์ ถ่ายเท น้ำยา ปลอดภัย หนาฝน เลอะเทอะ น้ำยา ภายนอก แสงแดด
- เรื่อง การปั่นจักรยาน ได้แก่ จักรยาน ปลอดภัย ประมาท สามแยก ป้าย ฝัก อุบัติเหตุ เหตุการณ์ การระวัง จราจร ออกกำลังกาย โข

(คำศัพท์อื่น ๆ ที่อาจเกี่ยวข้องและใช้ร่วมกันได้ทุกเรื่อง เช่น เริ่มต้น สามารถ ไม่ค่อย โรงพยาบาล ทั้งหมด นิดหน่อย ตัวอย่าง เปลี่ยนแปลง ชี้แจง เสริม สำเร็จ อุปกรณ์ โอกาส สภาพ วัสดุ ลักษณะ สังเกต สาเหตุ สรุปรูป เหตุ พิเศษ ปกติ พิจารณา ลงมือ จนกระทั่ง จำเป็น ดังนี้ ได้)

คะแนนบางส่วน (๑ คะแนน) เมื่อใช้คำศัพท์ตามบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ น้อยกว่า ๕ คำ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่ได้ใช้คำศัพท์ตามบัญชีคำพื้นฐานชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ข้อที่ ๓ เรื่องของฉันมีชื่อว่า คะแนนเต็ม (๓ คะแนน) เมื่อเนื้อเรื่องที่ใช้มีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่อง และคำศัพท์ทั้งหมดที่นักเรียนเลือก

คะแนนบางส่วน (๒ คะแนน) เมื่อเนื้อเรื่องที่ใช้มีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องและคำศัพท์ ๓-๔ คำที่นักเรียนเลือก

คะแนนบางส่วน (๑ คะแนน) เมื่อเนื้อเรื่องที่ใช้มีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องและคำศัพท์ ๑-๒ คำที่นักเรียนเลือก

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อเนื้อเรื่องที่ใช้ไม่มีความสัมพันธ์กับหัวข้อเรื่องและคำศัพท์ทั้งหมดที่นักเรียนเลือก

ข้อที่ ๔ ฉันทันคว้าเพิ่มเติมจาก คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกแหล่งค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมที่นักเรียนใช้มา ๑ แหล่ง

แนวคำตอบ

- จากหนังสือในห้องสมุด
- จากอินเทอร์เน็ตในโทรศัพท์มือถือ
- จากอินเทอร์เน็ตในคอมพิวเตอร์
- จากการสอบถามผู้ปกครอง
- จากการสอบถามผู้เชี่ยวชาญ (เช่น ถามเรื่องการแปร่งฟันจากแพทย์)
- ฯลฯ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกแหล่งการค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม

ข้อที่ ๕ ข้อมูลที่ฉันทันคว้าเพิ่มเติมได้คือ คะแนนเต็ม (๒ คะแนน) เมื่อบอกข้อมูลเพิ่มเติมที่นักเรียนค้นคว้าได้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องที่นักเรียนเลือก โดยจะต้องได้ข้อมูล ๓ หัวข้อขึ้นไป ดังต่อไปนี้

แนวคำตอบ

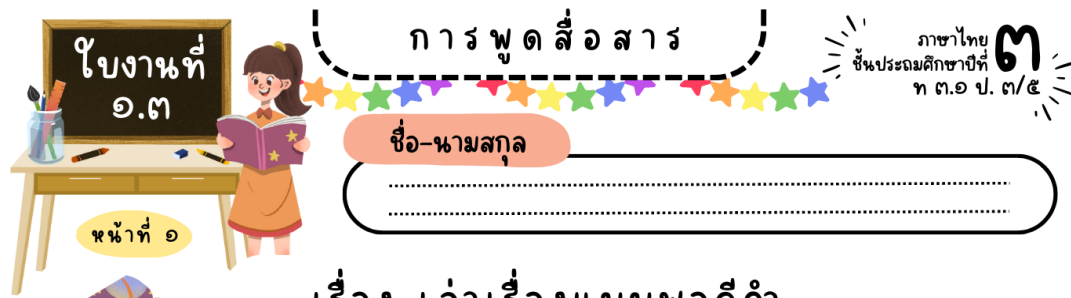
- ใครสามารถปฏิบัติตามได้บ้าง
- ต้องทำอะไรบ้างในเรื่องนี้
- สามารถทำได้ที่ไหนบ้าง
- ขั้นตอนการทำที่ถูกวิธีเป็นอย่างไร
- เวลาใดที่ควรทำเรื่องนี้
- ฯลฯ

คะแนนบางส่วน (๒ คะแนน) เมื่อข้อมูลเพิ่มเติมที่นักเรียนค้นคว้าได้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องที่นักเรียนเลือก และได้ข้อมูลเพียง ๑-๒ หัวข้อ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม

ข้อที่ ๖ คู่ของฉันให้คำแนะนำว่า คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกคำแนะนำและข้อควรปรับปรุงจากคู่ของตนเองที่ได้รับ หลังการเล่าเนื้อหาของเรื่อง และข้อมูลที่ค้นคว้าได้

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกคำแนะนำและข้อควรปรับปรุงจากคู่ของตนเองที่ได้รับ

ชื่อ-นามสกุล

เรื่อง เล่าเรื่องแบบพอดี้คำ

๑. ชื่อเรื่องของหนังสือ .....
.....
๒. ใครสามารถทำกิจกรรมนี้ได้บ้าง .....
.....
๓. ต้องทำอะไรบ้างในกิจกรรมนี้ .....
.....
.....
.....
๔. กิจกรรมนี้ทำได้ที่ไหนบ้าง .....
.....
.....
๕. กิจกรรมนี้ควรทำเมื่อไร .....
.....
.....
๖. กิจกรรมนี้ทำให้ถูกต้องได้อย่างไร .....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

หมายเหตุ หากนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก หรือไม่สามารถอ่านได้ ให้คุณครูผู้สอนอ่านใบงานให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบ โดยคุณครูบันทึกคำตอบให้นักเรียนได้ อาจให้นักเรียนลอกตามจากที่คุณครูบันทึก

การพูดสื่อสาร

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ท.๑ ป. ๓/๕

ใบงานที่ ๑.๓

หน้า ที่ ๒

ชื่อ-นามสกุล

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

๓. เพื่อน ๆ และคุณครูแนะนำฉันว่า .....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การให้คะแนน

ข้อที่ ๑ ชื่อเรื่องของฉันคือ คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกหัวข้อเรื่องที่ตนเองเลือกในใบงานที่ ๑.๒

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกหัวข้อเรื่องที่ตนเองเลือกในใบงานที่ ๑.๒

ข้อที่ ๒ ใครสามารถทำกิจกรรมนี้ได้บ้าง คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกถึงบุคคล หรือผู้ที่ควรปฏิบัติตามกิจกรรมนั้น ๆ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกถึงบุคคล หรือผู้ที่ควรปฏิบัติตามกิจกรรมนั้น ๆ

ข้อที่ ๓ ต้องทำอะไรบ้างในกิจกรรมนี้ คะแนนเต็ม (๒ คะแนน) เมื่ออธิบายถึงสิ่งที่ต้องทำพอสังเขป ในกิจกรรมนั้น ๆ จนครบถ้วน

คะแนนบางส่วน (๑ คะแนน) เมื่ออธิบายถึงสิ่งที่ต้องทำพอสังเขป ในกิจกรรมนั้น ๆ แต่ไม่ครบถ้วน หรือควรเพิ่มเติมเนื้อหา

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่อธิบายถึงสิ่งที่ต้องทำพอสังเขป ในกิจกรรมนั้น ๆ

ข้อที่ ๔ กิจกรรมนี้ทำได้ที่ไหนบ้าง คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกสถานที่ ๆ ควรทำกิจกรรมนั้น ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกสถานที่ ๆ ควรทำกิจกรรมนั้น ๆ

ข้อที่ ๕ กิจกรรมนี้ควรทำเมื่อไร คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกช่วงเวลาหรือสถานการณ์ที่ควรทำกิจกรรม นั้น ๆ อย่างถูกต้องเหมาะสม

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกช่วงเวลาหรือสถานการณ์ที่ควรทำกิจกรรมนั้น ๆ

ข้อที่ ๖ กิจกรรมนี้ทำให้ถูกต้องได้อย่างไร คะแนนเต็ม (๒ คะแนน) เมื่ออธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมนั้น ๆ อย่างถูกต้องตามหลักการ

คะแนนบางส่วน (๑ คะแนน) เมื่ออธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมนั้น ๆ ไม่ครบตามหลักการ หรือควรเพิ่มเติมส่วนใดส่วนหนึ่ง

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่อธิบายขั้นตอนการทำกิจกรรมนั้น ๆ

ข้อที่ ๗ เพื่อน ๆ และคุณครูแนะนำฉันว่า คะแนนเต็ม (๑ คะแนน) เมื่อบอกคำแนะนำและข้อควรปรับปรุงจากเพื่อน ๆ และคุณครูที่ได้รับ หลังการเล่าเนื้อหาของเรื่อง และข้อมูลที่ค้นคว้าได้

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกคำแนะนำและข้อควรปรับปรุงจากเพื่อน ๆ และคุณครูที่ได้รับ

การพูดสื่อสาร

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ท.๓.๑ ป. ๓/๕

ใบงานที่ ๑.๔

ชื่อ-นามสกุล

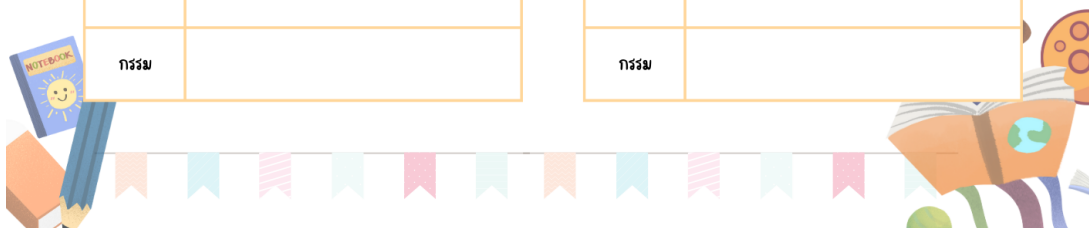
หน้าที่ ๑

เรื่อง ฉันใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเขียนประโยคจากวิดีโอที่นักเรียนนำเสนอลงในตาราง ตารางละ ๑ ประโยค แล้วแยกองค์ประกอบให้ถูกต้องตามโครงสร้างของประโยค

๑.	ประโยค		๒.	ประโยค	
	ประธาน			ประธาน	
	กริยา			กริยา	
	กรรม			กรรม	
๓.	ประโยค		๔.	ประโยค	
	ประธาน			ประธาน	
	กริยา			กริยา	
	กรรม			กรรม	
๕.	ประโยค		๖.	ประโยค	
	ประธาน			ประธาน	
	กริยา			กริยา	
	กรรม			กรรม	

หมายเหตุ หากนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก หรือไม่สามารถอ่านได้ ให้คุณครูผู้สอนอ่านใบงานให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบ โดยคุณครูบันทึกคำตอบให้นักเรียนได้ อาจให้นักเรียนลอกตามจากที่คุณครูบันทึก

การพูดสื่อสาร

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ท.๓.๑.ป. ๓/๕

ใบงานที่ ๑.๔

ชื่อ-นามสกุล

หน้าที่ ๒

เรื่อง ฉันใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง

คำชี้แจง : จากใบงานที่ ๑.๔ หน้าที่ ๑ ให้นักเรียนนำคำที่เติมลงในตารางโครงสร้างประโยค มาใส่ในตาราง และบอกชนิดของคำนั้นให้ถูกต้อง ว่าเป็น คำนาม(สามัญ, วิสามัญ), คำสรรพนาม หรือคำกริยา

๑.	คำ	ชนิดของคำ	๒.	คำ	ชนิดของคำ

๓.	คำ	ชนิดของคำ	๔.	คำ	ชนิดของคำ

๕.	คำ	ชนิดของคำ	๖.	คำ	ชนิดของคำ

หมายเหตุ หากนักเรียนอ่านหนังสือไม่ออก หรือไม่สามารถอ่านได้ ให้คุณครูผู้สอนอ่านใบงานให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนตอบ โดยคุณครูบันทึกคำตอบให้นักเรียนได้ อาจให้นักเรียนลอกตามจากที่คุณครูบันทึก

เกณฑ์การให้คะแนน

หน้าที่ ๑ ฉันทใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง (ข้อละ ๒ คะแนน)

คะแนนเต็ม (๒ คะแนน) เมื่อบอกประโยคจากคลิปวิดีโอที่นักเรียนนำเสนอได้ และแยกตามองค์ประกอบของประโยคได้ถูกต้องทั้งหมด

คะแนนบางส่วน (๑ คะแนน) เมื่อบอกประโยคจากคลิปวิดีโอที่นักเรียนนำเสนอได้ แต่แยกตามองค์ประกอบของประโยคผิดบางองค์ประกอบ

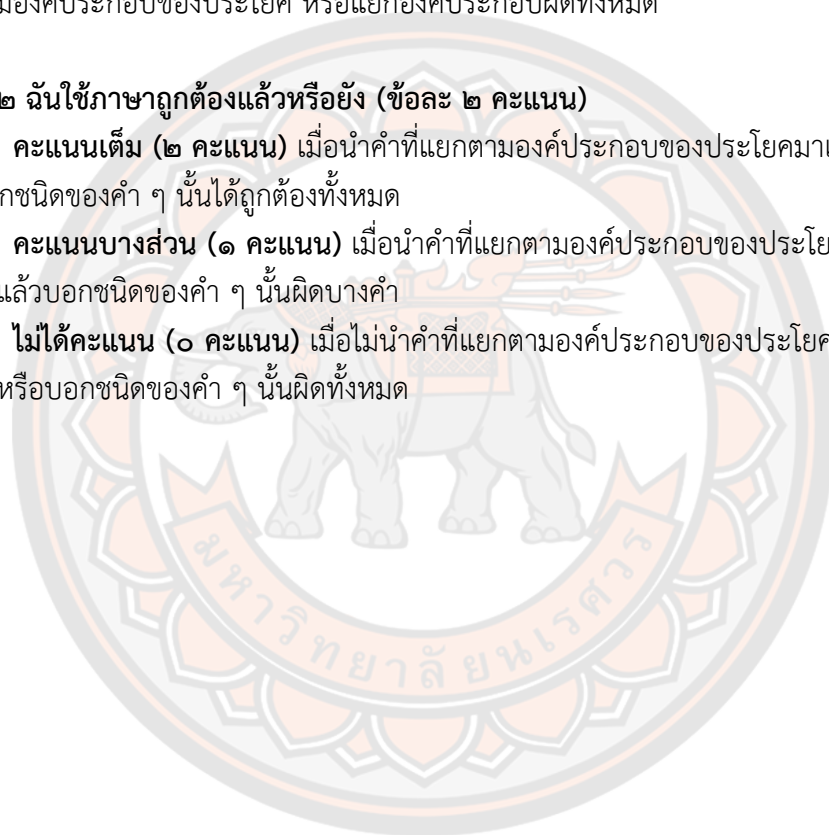
ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่บอกประโยคจากคลิปวิดีโอที่นักเรียนนำเสนอได้ และไม่แยกตามองค์ประกอบของประโยค หรือแยกองค์ประกอบผิดทั้งหมด

หน้าที่ ๒ ฉันทใช้ภาษาถูกต้องแล้วหรือยัง (ข้อละ ๒ คะแนน)

คะแนนเต็ม (๒ คะแนน) เมื่อนำคำที่แยกตามองค์ประกอบของประโยคมาเติมลงในตาราง แล้วบอกชนิดของคำ ๆ นั้นได้ถูกต้องทั้งหมด

คะแนนบางส่วน (๑ คะแนน) เมื่อนำคำที่แยกตามองค์ประกอบของประโยคมาเติมลงในตาราง แล้วบอกชนิดของคำ ๆ นั้นผิดบางคำ

ไม่ได้คะแนน (๐ คะแนน) เมื่อไม่นำคำที่แยกตามองค์ประกอบของประโยคมาเติมลงในตาราง หรือบอกชนิดของคำ ๆ นั้นผิดทั้งหมด

การพูดสื่อสาร

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ **๓**

**แบบ
บันทึกที่
๑**

ข้อมูลทั่วไป

ชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำที่.....เรื่อง.....

ข้อสรุปหลังการรับชมวิดีโอ

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนบันทึกคำแนะนำของผู้เรียนที่มีต่อชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ
ของผู้เรียนทุกคน พร้อมทั้งสรุปและสะท้อนผลให้แก่ผู้เรียน

๑. ผู้เรียนให้คำแนะนำในชิ้นงานของเพื่อนร่วมชั้นเรียนอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

๒. ผู้สอนมีอะไรอยากแนะนำบ้าง

.....

.....

.....

.....

.....

๓. ข้อสรุป

.....

.....

.....

.....

.....

การพูดสื่อสาร

ภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ **๓**

แบบบันทึกที่ ๒

ข้อมูลทั่วไป

ชื่องานการเรียนรู้นิพนธ์คดีคำที่.....เรื่อง.....

คำ วลี หรือประโยคที่ใช้ไม่ถูกต้อง

คำชี้แจง : ให้ผู้สอนบันทึกคำ วลี หรือประโยค ที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องจากชิ้นงานการเรียนรู้นิพนธ์คดีคำ ประเภทวิดีโอ ชั้นที่ 1 ในลักษณะต่าง ๆ พร้อมทั้งบอกว่าไม่ถูกต้องอย่างไร และแก้ไขให้ถูกต้องได้อย่างไร

ข้อที่	คำ วลี หรือประโยค	ไม่ถูกต้องอย่างไร	แก้ไขให้ถูกต้อง

แบบคะแนนระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ประเด็นการประเมิน/คะแนน						ระดับคุณภาพ
		ใบงานที่ 1.1	ใบงานที่ 1.2	ใบงานที่ 1.3	ใบงานที่ 1.4	ชิ้นงานที่ 1 วัสดุ	Total	
		๙	๑๐	๑๑	๑๒	๑๓	๑๔	
๑								
๒								
๓								
๔								
๕								
๖								
๗								
๘								
๙								
๑๐								
๑๑								
๑๒								
๑๓								
๑๔								
๑๕								
๑๖								
๑๗								
๑๘								
๑๙								
๒๐								

เกณฑ์การประเมิน	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๕๑-๖๗	ดีมาก
๓๔-๕๐	ดี
๑๗-๓๓	พอใช้
๐-๑๖	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(.....)

แบบประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดิคำ ประเภทวิดีโอ

ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ประเด็นการประเมิน/คะแนน					ระดับ คุณภาพ
		มีข้อมูลครบถ้วนและ ถูกต้อง	มีความคิดสร้างสรรค์	ใช้ภาษาสื่อสารที่เข้าใจ ชัดเจน	ระยะเวลาของวิดีโอไม่เกิน ๕ นาที	รวม	
		๑๕	๑๕	๑๕	๑๕	๖๐	
๑							
๒							
๓							
๔							
๕							
๖							
๗							
๘							
๙							
๑๐							
๑๑							
๑๒							
๑๓							
๑๔							
๑๕							
๑๖							
๑๗							
๑๘							
๑๙							
๒๐							

เกณฑ์การประเมิน	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
๑๖-๒๐	ดีมาก
๑๑-๑๕	ดี
๖-๑๐	พอใช้
๐-๕	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

เกณฑ์ประเมินชิ้นงานการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ
 ชั้นที่ ๑ เรื่อง ชีวิตประจำวันของฉัน

หัวข้อ	ระดับ คะแนน	รายการการประเมิน/เกณฑ์การพิจารณา
มีข้อมูลครบถ้วน และถูกต้อง	๑ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๔ รายการขึ้นไป
	๒ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๓ รายการ
	๓ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๒ รายการ
	๔ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๑ รายการ
	๕ คะแนน	ผู้เรียนพุดข้อมูลครบถ้วนตามใบงานที่ ๑.๓
มีความคิด สร้างสรรค์	๑ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๔ รายการขึ้นไป
	๒ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๓ รายการ
	๓ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๒ รายการ
	๔ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๑ รายการ
	๕ คะแนน	๑. ผู้เรียนมีลักษณะเฉพาะตัวขณะพูดที่ทำให้ตนเองโดดเด่น ๒. ผู้เรียนดัดแปลง หรือสร้างรูปลักษณะในวิดีโอ จากข้อมูล ที่ตนเองมี โดยไม่ซ้ำกับผู้อื่น ๓. วิดีโอที่ผู้เรียนสร้างสามารถทำให้ผู้ชมเข้าใจและคิดตาม ได้ ๔. ไม่พุดถ้อยคำหยาบคาย นินทาว่าร้าย หรือพาดพิงผู้อื่น ในวิดีโอ ๕. เนื้อเรื่องในวิดีโอของผู้เรียนเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ตั้งแต่ต้นจนจบ
ใช้ภาษาสื่อสารที่ เข้าใจชัดเจน	๑ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๔ รายการขึ้นไป

หัวข้อ	ระดับ คะแนน	รายการการประเมิน/เกณฑ์การพิจารณา
	๒ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๓ รายการ
	๓ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๒ รายการ
	๔ คะแนน	ผู้เรียนขาดรายการประเมินตามระดับคะแนนที่ ๕ คะแนน ไป ๑ รายการ
	๕ คะแนน	๑. ผู้เรียนพูดตรงกับหัวข้อเรื่องที่เลือก ๒. ผู้เรียนเรียบเรียงคำพูดและประโยคได้อย่างถูกต้อง ๓. ผู้เรียนเว้นวรรคการพูด พักหายใจได้อย่างเหมาะสม ๔. ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาที่ฟังเข้าใจได้ง่าย อาจเป็นภาษา สุภาพก็ได้ ๕. ผู้เรียนพูดด้วยเสียงดังฟังชัด ไม่ตะโกนหรือตะคอก
	๕ คะแนน	
ระยะเวลาของ วิดีโอไม่เกิน ๕ นาที	๑ คะแนน	หากวิดีโอเกินกว่า ๕ นาที
	๒ คะแนน	
	๓ คะแนน	
	๔ คะแนน	
	๕ คะแนน	
	๕ คะแนน	ใช้เวลาในวิดีโอไม่เกิน ๕ นาที

สื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้

Task based learning x Nanolearning

1. สื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทวิดีโอ
ชั้นที่ ๑.๑ เรื่อง ๑๐ สาระดี ๆ ของการพูด
สื่อสาร
2. สื่อการเรียนรู้ขนาดพอดีคำ ประเภทอินโฟ
กราฟิก ชั้นที่ ๑.๒ เรื่อง ชีวิตประจำวันของ
ฉัน

ใบความรู้ที่ ๑ ภาษาวรรณยุกต์

เสียงวรรณยุกต์ หรือ เสียงดนตรี

คือ ระดับเสียงสูงและต่ำในภาษาไทย และส่งผลให้ความหมายของคำแตกต่างกันไป มีทั้งหมด ๔ รูป ๕ เสียง ได้แก่ เสียงสามัญ (ไม่มีรูป) เสียงเอก (ˊ) เสียงโท (ˋ) เสียงตรี (ˊˊ) เสียงจัตวา (ˋˋ) โดยจะแบ่งเสียงวรรณยุกต์ได้เป็น ๒ ประเภท ดังต่อไปนี้

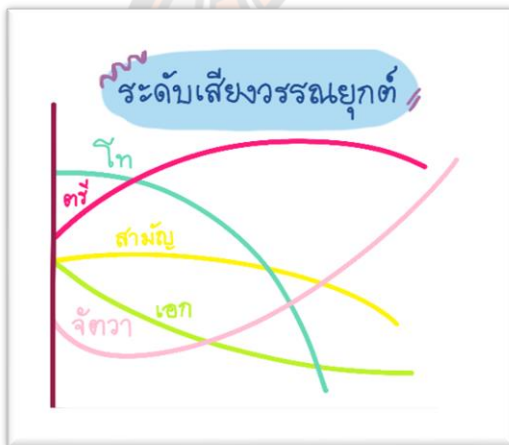
๑. เสียงวรรณยุกต์ระดับ

คือ เสียงวรรณยุกต์ที่คงที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลงระดับของเสียง ได้แก่ เสียงสามัญ (ระดับกลาง) เสียงเอก (ระดับต่ำ) และเสียงตรี (ระดับสูง)

๒. เสียงวรรณยุกต์เปลี่ยนระดับ

คือ เสียงวรรณยุกต์ที่มีการเปลี่ยนแปลงระดับของเสียง ได้แก่ เสียงโท (เปลี่ยนระดับจากสูงมาต่ำ) และเสียงจัตวา (เปลี่ยนระดับจากต่ำขึ้นไปสูง)

สามารถแสดงระดับเสียงวรรณยุกต์ตามกราฟ ดังต่อไปนี้

ตัวอย่างเช่น

คำว่า น้ำ ช่าง ร้าน เป็นคำที่มีรูปวรรณยุกต์โท (ˋ) เสียงวรรณยุกต์ตรี

คำว่า ขา ถุง เสื่อ เป็นคำที่มีรูปวรรณยุกต์สามัญ (ไม่มีรูป) เสียงวรรณยุกต์จัตวา

มาลองฝึกฟังเสียงคำกันนะคะ

ใช้นิ้วมือนัดจรรยา

คำ

เสียงวรรณยุกต์

วรรณยุกต์มี 4 รูป คือ ไม้เอก (ˊ) ไม้โท (ˋ) ไม้ตรี (ˊˊ) ไม้จัตวา (ˋˋ)

วรรณยุกต์มี 5 เสียง คือ เสียงสามัญ เสียงเอก เสียงโท เสียงตรี เสียงจัตวา

ใบความรู้ที่ ๒ หน้าที่ของคำและโครงสร้างของประโยค

ชนิดของคำ

คำนาม หมายถึง คำที่ใช้เรียกชื่อคน สัตว์ พืช สิ่งของ สภาพ ลักษณะ แบ่งออกเป็นชนิดย่อยได้ ๕ ชนิด

๑. คำนามสามัญ (सामानยนาม) เป็นคำที่ใช้เรียกชื่อทั่วไป เช่น คน แมว ปู เสือ ปลา หอย เป็ด ไก่ นก ฯลฯ
๒. คำชื่อเฉพาะ (วิสามานยนาม) เป็นชื่อเฉพาะของคน สัตว์ พืช สิ่งของ สถานที่ เช่น พิษณุโลก พรหมพิรามวิทยา ไอ้ตูป เจ้าต่าง พิชัย นายสิทธิศักดิ์ เป็นต้น
๓. คำนามรวมหมู่ (สมุหนาม) เป็นนามที่ใช้เรียกนามซึ่งอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม เป็นหมวดหมู่ เช่น กอง กลุ่ม หมู่ ฟุ้ง โขลง พวก พรรค วง ฯลฯ
๔. คำนามธรรม (อาการนาม) คือคำนามที่ใช้ “การ” หรือ “ความ” นำหน้าคำกริยา และใช้ “ความ” นำหน้าคำวิเศษณ์ เช่น การเดิน การนอน การวิ่ง การเกิด ความรัก ความตาย ความคิด ความดี ความรู้ ฯลฯ
๕. คำลักษณนาม เป็นคำบอกลักษณะของนาม แบ่งย่อยได้ ๖ ชนิด ดังนี้
  - ๕.๑ ลักษณะนามบอกชนิด เช่น รูป ใช้กับ ภิกษุ สามเณร เล่ม ใช้กับ หนังสือ เกวียน เทียน เข็ม ตะกรใบ ใช้กับ ตู หม้อ ตุ่ม หมอน
  - ๕.๒ ลักษณะนามบอกหมวดหมู่ เช่น ฟุ้ง ใช้กับ วัว ควาย ปลา นก กอง ใช้กับ ทหาร ลูกเสือ อัฐิ ทราย ผ้าป่า นิกาย ใช้กับ ศาสนา ลัทธิ
  - ๕.๓ ลักษณะนามบอกสัณฐาน เช่น วง ใช้กับ แหวน วงกลม ตะกร้อ สักวา วงดนตรี แตรวง หลิ่ง ใช้กับ เรือ นุ้ง ตึก แผ่น ใช้กับ กระดาษ กระดาน กระเบื้อง สังกะสี บาน ใช้กับ ประตู หน้าต่าง กระจกเงา กรอบรูป
  - ๕.๔ ลักษณะนามบอกจำนวนและมาตรา เช่น คู่ ใช้กับ รองเท้า ถุงเท้า ซ้อนส้อม โหล ใช้กับ ของที่รวมกันจำนวน ๑๒ ชิ้น เช่น สมุด ดินสอ ปากกา
  - ๕.๕ ลักษณะนามบอกอาการ เช่น จีบ ใช้กับ พลู จับ ใช้กับ ขนมหิน มวน ใช้กับ บุหรี่
  - ๕.๖ ลักษณะนามซ้ำชื่อ เช่น เมือง ประเทศ ตำบล จังหวัด ทวีป ฯลฯ

คำสรรพนาม เป็นคำที่ใช้แทนคำนาม เพื่อไม่ต้องใช้ซ้ำ หรือไม่ต้องการเรียกชื่อนั้นโดยตรง คำสรรพนาม แบ่งย่อยได้ ๗ ชนิด ดังนี้

๑. สรรพนามแทนบุคคล (บุรุษสรรพนาม) เป็นคำที่ใช้แทนคำพูด เช่น ผม ฉัน ดิฉัน เรา หรือคำที่ใช้แทนผู้ฟัง เช่น เธอ ท่าน คุณ และคำที่ใช้แทนบุคคลหรือสิ่งที่เรากล่าวถึง เช่น มัน แก เขา ท่าน เป็นต้น

๒. สรรพนามใช้ชี้ระยะ (นิยมสรรพนาม) เป็นคำที่ใช้แทนนามที่อยู่ใกล้ ได้แก่ นี้ นี ถ้าห่างออกไป จะใช้ นั้น นั้น และถ้าห่างที่สุดจะใช้ โน่น โน้น นู่น นู่น เป็นต้น ตัวอย่างเช่น นั้นเป็นรถของคุณพ่อ ฉันชอบอยู่ที่นี้มากกว่าที่โน่น
๓. สรรพนามใช้ถาม (ปฏิเสธสรรพนาม) เป็นสรรพนามที่ใช้ถาม ได้แก่ ใคร อะไร ไหน เช่น ใครจะไปบ้าง อะไรอยู่ในตู้ ไหนของฉัน
๔. สรรพนามบอกความไม่เจาะจง (อนิยมสรรพนาม) เป็นสรรพนามที่ไม่ชี้เฉพาะ ได้แก่ ใคร อะไร ซึ่งมีรูปซ้ำกับสรรพนามใช้ถาม แต่ความหมายจะแสดงความไม่แน่นอน ไม่ได้ใช้ถาม บางครั้งจะใช้คำซ้ำ เช่น ไต ๆ ใคร ๆ อะไร ๆ ตัวอย่างเช่น ไต ๆ ในโลกล้วนอนิจจัง อะไร ๆ ฉันก็กินได้ ใคร ๆ ก็ชอบคนเก่ง
๕. สรรพนามบอกความซ้ำๆ แบ่งพวก หรือรวมพวก (วิภาคสรรพนาม) เป็นคำแทนนามข้างหน้า เพื่อให้รู้ว่านามนั้นแยกได้เป็นส่วนๆ เช่นเดียวกัน แต่ทำกริยาโต้ตอบซึ่งกันและกันอยู่หรือเกี่ยวข้องกัน เช่น ทหารยิงกัน ผิวเมียดกัน เขารักซึ่งกันและกัน นักเรียนบ้างก็เล่น บ้างก็เรียน
๖. ประพันธ์สรรพนาม เป็นคำสรรพนามที่ใช้เป็นบทเชื่อมข้อความหรือประโยคที่เกี่ยวกับนามที่อยู่ข้างหน้า มีอยู่ ๓ คำ คือ ที่ ซึ่ง อัน ตัวอย่าง เขาตีแมวที่กินปลาอย่าง หล่อนรับประทานอาหารซึ่งแม่ปรุงให้ แบ่งหอมตรามดแดงช่วยถนอมผิวอันบอบบางของทารก
๗. สรรพนามที่ใช้แทนนามที่อยู่ข้างหน้า เช่น คุณนายเธออยากจะมีงานมากขึ้น นายแสงเขาคงจะเรียนไม่จบคุณครูท่านชอบคุยเรื่องส่วนตัว

คำกริยาเป็นคำแสดงอาการหรือบอกสภาพของนาม หรือสรรพนามที่เป็นประธานของประโยค เช่น คนไทยกินข้าวทุกวัน : คนไทยเป็นนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค กินข้าวทุกวัน แสดงอาการหรือสภาพให้ผู้อื่นรู้

คำกริยามี ๔ ชนิด ดังนี้คือ

๑. อกรรมกริยา เป็นกริยาที่ไม่ต้องมีกรรมมารับ เช่น หน้าต่างเปิด หล่อนเดิน เขาร้องเพลง
๒. สกรรมกริยา เป็นกริยาที่ต้องมีกรรมมารับ เช่น นักเรียนปิดประตู เขาดื่มน้ำกาแฟทุกวัน
๓. กริยาอาศัย ส่วนเติมเต็ม (วิกตรรถกริยา) เป็นคำกริยาที่ต้องมีคำมาประกอบเพื่อให้ได้ความสมบูรณ์ แต่คำที่ตามมานั้นไม่ใช่กรรม คำกริยาชนิดนี้ได้แก่ เป็น เหมือน คือ คล้าย เช่น คนซื่อสัตย์คือผู้มีเกียรติ คนขยันอ่านหนังสือเป็นคนฉลาด เธอเหมือนดารากาพย์นตร์ เขาคคล้ายพ่อ
๔. กริยาช่วย (กริยานุเคราะห์) เป็นกริยาที่ใช้ประกอบหรือช่วยกริยาหลักของประโยค อาจประกอบข้างหน้าหรือข้างหลังก็ได้ ตัวอย่าง นักเรียนถูกเขียน เขาต้องมาที่นี่ ฉันเคยไปแล้ว ท่านเพิ่งจะเดินทางกลับมาจากต่างจังหวัด

ประโยคความเดียว

ถึงจะยาวแค่ไหน ก็เป็นประโยคที่มีใจความสำคัญเพียงใจความเดียวเท่านั้น จะแบ่งประโยคตามส่วนประกอบและยกตัวอย่างไปพร้อม ๆ กัน

๑. ประโยคความเดียวที่ประกอบด้วยประธาน และกริยา
  - ประธาน + กริยา เช่น กบร้อง ผนตก ดอกไม้สวย
  - ประธาน + ขยายประธาน + กริยา เช่น กบตัวโตร้อง ผนโบกขรพรรษตก ดอกกุหลาบแดงสวย
  - ประธาน+ขยายประธาน+กริยา + ขยายกริยา เช่น เด็กข้างบ้านร้องไห้ดังลั่น งูตัวใหญ่ค่อยๆเลื้อยไปอย่างเชื่องช้า
  - ประธาน+กริยา+ขยายกริยา เช่น น้ำท่วมอย่างฉับพลัน เขาเดินทางโดยเครื่องบิน
๒. ประโยคความเดียวที่ประกอบด้วยประธาน กริยา และกรรม เช่น กบกินแมลง งูไล่หนู
  - ประธาน+ขยายประธาน+กริยา+กรรม เช่น น้องของฉันเห็นงู กบสีเขียวในสระกินแมลง
  - ประธาน+ขยายประธาน+กริยา+กรรม+ขยายกริยา เช่น แมลงปีกแข็งกระพือปีกเร็วมาก
  - ประธาน+กริยา+กรรม+ขยายกรรม เช่น พ่อซื้อบ้านตากอากาศริมทะเลชะอำ
  - ประธาน+กริยา+กรรม+ขยายกริยา เช่น เขารับประทานอาหารจีนด้วยตะเกียบอย่างคล่องแคล่ว
๓. ประโยคความเดียวที่ประกอบด้วยประธาน กริยา และส่วนเติมเต็ม
  - ความสำเร็จของลูกเป็นความหวังของพ่อแม่
  - ข้อดีของเขาคือการทำงานด้วยความซื่อสัตย์

**แบบประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ
การเรียนรู้แบบพอดีค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ชื่อเรื่องการศึกษาค้นคว้าอิสระ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
ร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีค่า เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY
BY USING TASK-BASED LEARNING
COMBINED WITH NANO LEARNING TO
ENHANCE SPEAKING ABILITY FOR
PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS

**อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้วิจัย**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมันัส

นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ

นิสิตระดับปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชา

หลักสูตรและ

การสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับ
การเรียนรู้แบบพอดีค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่ได้จากการประเมินจะนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้มีความ
สมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการทดสอบจริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ผู้วิจัย นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

ติดต่อผู้วิจัย E-mail: pimompuds64@nu.ac.th

โทรศัพท์ 0869315559

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชื่อผู้ประเมิน .....

ตำแหน่ง .....

สถานที่ทำงาน .....

คำชี้แจง แบบประเมินฉบับนี้ใช้สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โปรดพิจารณาความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน มีเกณฑ์พิจารณา ดังนี้

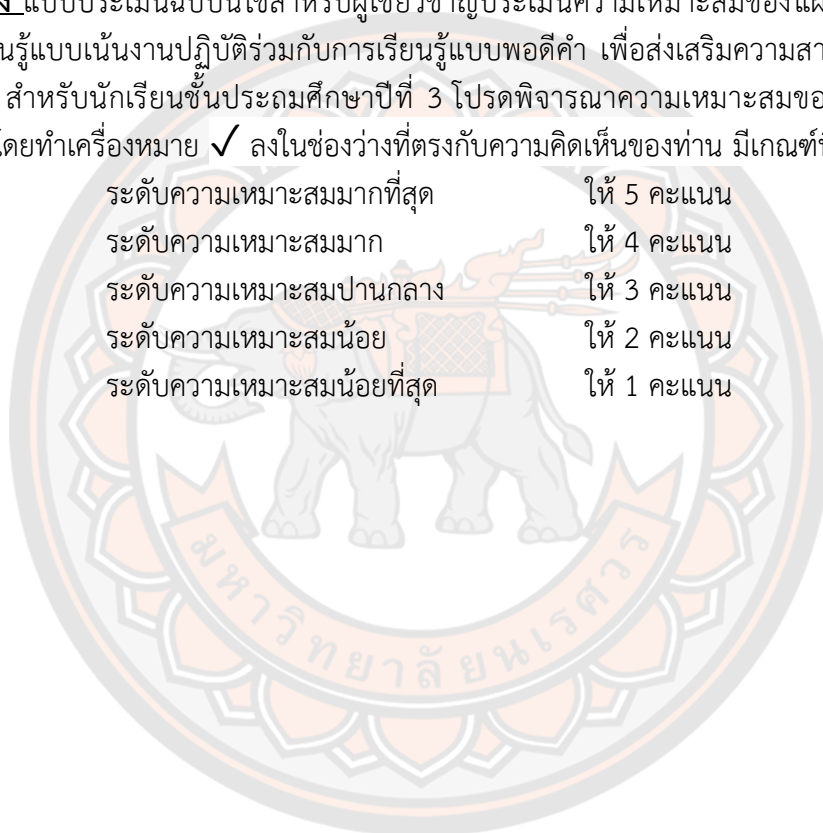
ระดับความเหมาะสมมากที่สุด ให้ 5 คะแนน

ระดับความเหมาะสมมาก ให้ 4 คะแนน

ระดับความเหมาะสมปานกลาง ให้ 3 คะแนน

ระดับความเหมาะสมน้อย ให้ 2 คะแนน

ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด ให้ 1 คะแนน

แบบประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	แผนการจัดการเรียนรู้						
1	สาระสำคัญ						
	1.1 สาระสำคัญมีความถูกต้อง ชัดเจน เข้าใจง่าย						
	1.2 สาระสำคัญมีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด						
	1.3 สาระสำคัญมีส่วนช่วยในการส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียน						
	1.4 มีความกระชับ ชัดเจน เข้าใจง่าย						
2	มาตรฐานและตัวชี้วัด						
	2.1 มาตรฐานและตัวชี้วัดมีความสอดคล้องกับความสามารถด้านการพูดสื่อสาร						
	2.2 มาตรฐานและตัวชี้วัดส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร						
	2.3 มาตรฐานและตัวชี้วัดนำไปวัดพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน (พุทธิพิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย) ได้จริง						
3	จุดประสงค์การเรียนรู้						
	3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้มีความสอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด						
	3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้มุ่งเน้นพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสาร						
	3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถประเมินพฤติกรรมการเรียนรู้ครบทุกด้าน (พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย)						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
	แผนการจัดการเรียนรู้						
	3.4 จุดประสงค์การเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมหรือการกระทำที่สังเกตได้						
4	สาระการเรียนรู้						
	4.1 สาระการเรียนรู้เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันของผู้เรียนได้						
	4.2 สาระการเรียนรู้สามารถส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้						
	4.3 สาระการเรียนรู้กล่าวถึงเนื้อหาความสามารถ และกระบวนการที่ผู้เรียนต้องเรียนรู้						
	4.4 เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3						
5	สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน						
	5.1 สมรรถนะสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้						
6	คุณลักษณะอันพึงประสงค์						
	6.1 คุณลักษณะอันพึงประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้จริงในกิจกรรมการเรียนรู้						
7	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้						
	7.1 กิจกรรมการเรียนรู้สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุพฤติกรรมเรียนรู้ตามจุดประสงค์ระบุไว้						
	7.2 กิจกรรมการเรียนรู้มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร						
	7.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับและความต่อเนื่องที่เหมาะสม						
	7.4 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้						

ที่	รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม					ข้อเสนอแนะ
		5	4	3	2	1	
แผนการจัดการเรียนรู้							
	7.5 ผู้เรียนสามารถองค์ความรู้จากการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นของตนเองกับเพื่อนได้						
	7.6 ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ได้						
	7.7 กิจกรรมการเรียนรู้มีความน่าสนใจทันสมัย						
8 สื่อและแหล่งการเรียนรู้							
	8.1 สื่อและแหล่งเรียนรู้มีความเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน						
	8.2 สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถพัฒนาความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้						
	8.3 สื่อและแหล่งเรียนรู้สามารถกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้						
9 การวัดและประเมินผล							
	9.1 วิธีการวัดและประเมินผลสามารถประเมินผลความสามารถด้านการพูดสื่อสารของผู้เรียนได้						
	9.2 การวัดและประเมินผลมีความสอดคล้องตามพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ที่จุดประสงค์ระบุไว้						
	9.3 วิธีการวัดและประเมินผลมีความหลากหลาย เหมาะสมกับภาระงานที่ผู้เรียนได้รับมอบหมาย						
	9.4 ส่งเสริมการวัดและประเมินผลด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย						

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
.....
.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

**แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ชื่อ-นามสกุล.....ระดับชั้น.....
 ภาคเรียน/ปีการศึกษา.....วันที่ประเมิน.....
 ชื่อ-นามสกุลผู้ประเมิน .....

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกหัวข้อข่าวเหตุการณ์ในปัจจุบันมา 1 หัวข้อ เพื่อนำมาทดสอบความสามารถด้านการพูดสื่อสาร และดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. เมื่อได้หัวข้อเรื่องที่ต้องการแล้ว ให้ผู้เรียนทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อเรื่องที่นักเรียนเลือกแล้วบันทึกสรุปลงในใบงานที่ 1 เรื่อง ข้อมูลของสิ่งที่ฉันเลือก (30 นาที)
2. นักเรียนมีเวลาเตรียมตัว 1 ชั่วโมง ในระหว่างการเตรียมตัวพูด ให้นักเรียนจับคู่กับเพื่อนแล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่เลือกให้เพื่อนฟัง ก่อนการทดสอบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร (1 ชั่วโมง)
3. นักเรียนพูดนำเสนอหน้าชั้นเรียนด้วยข้อมูลตามหัวข้อที่ตนเองเลือก ในใบงานที่ 1 โดยไม่ดูใบงานขณะพูด ซึ่งนักเรียนจะมีเวลาพูดไม่เกินคนละ 5 นาที

ใบงานที่ 1
ข้อมูลของสิ่งที่ฉันเลือก

เรื่องที่ฉันเลือก

.....

ในเหตุการณ์นี้มีใครบ้าง

.....

เหตุการณ์เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เหตุการณ์นี้เกิดที่ใด

.....

นักเรียนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับเหตุการณ์นี้

.....

.....

.....

นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

เลขที่	ชื่อ-นามสกุล	ประเด็นการประเมิน/คะแนน					ระดับ คุณภาพ
		ด้านความรู้และ ความถูกต้องของข้อมูล	ด้านการแสดงความคิดเห็น อย่างสร้างสรรค์	ด้านความรู้สื่ออย่าง สร้างสรรค์	มีมารยาทในการพูด	รวม	
		5	5	5	5	20	
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							
9							
10							
11							
12							
13							
14							
15							
16							
17							
18							
19							
20							

เกณฑ์การประเมิน	
ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
16-20	ดีมาก
11-15	ดี
6-10	พอใช้
0-5	ปรับปรุง

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(.....)

**เกณฑ์การวัดระดับความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

หัวข้อ	ระดับคะแนน	รายการการประเมิน/เกณฑ์การพิจารณา
ด้านความรู้และ ความถูกต้องของ ข้อมูล	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. ข้อมูลตรงตามหัวข้อที่นักเรียนเลือก 2. มีข้อมูลครบถ้วนตามหัวข้อในใบงาน 3. ข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง 4. ข้อมูลเป็นปัจจุบันและทันสมัย 5. มีการอ้างอิงข้อมูล
ด้านการแสดงความคิด เห็นอย่าง สร้างสรรค์	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. มีเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น 2. มีข้อมูลหลักฐานประกอบความคิดเห็น 3. ไม่ใช้อารมณ์ในการแสดงความคิดเห็น 4. แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง 5. แสดงความคิดเห็นโดยไม่พาดพิงผู้อื่น
ด้านบุคลิกภาพใน การพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	1. สายตาดูจับกับผู้ฟัง 2. มีภาษากายร่วมกับการพูด 3. ใช้น้ำเสียงสูง-ต่ำดึงดูดความสนใจ 4. พูดอย่างเป็นธรรมชาติไม่ติดขัด 5. ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความมั่นใจในตนเอง

หัวข้อ	ระดับคะแนน	รายการการประเมิน/เกณฑ์การพิจารณา
มีมารยาทในการพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ
	5	<ol style="list-style-type: none"> 1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2. ใช้ภาษาเหมาะสมกับเรื่องที่พูด 3. ใช้ภาษาที่สุภาพ ไม่ก้าวร้าว 4. น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่พูด 5. มีการกล่าวทักทายและอำลาผู้ฟัง

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ชื่อเรื่องการศึกษาค้นคว้าอิสระ

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ
ร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีค่า เพื่อส่งเสริม
ความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

A DEVELOPMENT OF LEARNING ACTIVITY
BY USING TASK-BASED LEARNING
COMBINED WITH NANO LEARNING TO
ENHANCE SPEAKING ABILITY FOR
PRATHOMSUKSA 3 STUDENTS

**อาจารย์ที่ปรึกษา
ผู้วิจัย**

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กอบสุข คงมันัส
นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ
นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชา
หลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร

วัตถุประสงค์ของการประเมิน

เพื่อประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร และเกณฑ์การ
ประเมินการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ผลที่
ได้จากการประเมินจะนำไปปรับปรุง แก้ไข ให้มีความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้ในการทดสอบจริง

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง
ผู้วิจัย นางสาวพิมลพัทธ์ ศรีสุวรรณ
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร
ติดต่อผู้วิจัย E-mail: pimompuds64@nu.ac.th
โทรศัพท์ 0869315559

ชื่อผู้ประเมิน .....

ตำแหน่ง .....

สถานที่ทำงาน .....

คำชี้แจง โปรดพิจารณาความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสารและเกณฑ์การประเมินการพูดสื่อสารแต่ละรายการ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน พร้อมเขียนข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป โดยมีเกณฑ์พิจารณาดังนี้

+1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์ พฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
0	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสถานการณ์นั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
-1	หมายถึง	ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสถานการณ์นั้นไม่ได้สอดคล้องกับจุดประสงค์เชิง พฤติกรรมและการวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

**แบบประเมินความสอดคล้องของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**

ที่	รายการประเมิน	คะแนนการพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร					
	จุดประสงค์	สถานการณ์ที่กำหนดให้			
1	นักเรียนสามารถเล่ารายละเอียดเกี่ยวกับเหตุการณ์ของตนเอง และข้อมูลที่ค้นคว้าเพิ่มเติมได้	ข่าวเหตุการณ์ที่นักเรียนเลือกมีเหตุการณ์เป็นอย่างไร เกิดขึ้นที่ใด มีใครอยู่ในเหตุการณ์นี้บ้าง และนักเรียนมีความคิดเห็น ความรู้สึกอย่างไร กับเหตุการณ์นี้			
2	นักเรียนสามารถพูดแสดงความคิดเห็น และ ความรู้สึกเกี่ยวกับ เรื่องประสบการณ์ของตนเอง และ ข้อมูลที่ค้นคว้าเพิ่มเติมได้				
3	นักเรียนสามารถพูดสื่อสารได้ชัดเจนตรงตามวัตถุประสงค์				

แบบประเมินความสอดคล้องของเกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ที่	รายการประเมิน			คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร			+1	0	-1	
	หัวข้อ	คะแนน	พฤติกรรมกรพูดสื่อสาร				
1	ด้านความรู้และ ความถูกต้อง ของข้อมูล	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ				
		2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ				
		3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ				
		4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ				
		5	1. ข้อมูลตรงตามหัวข้อที่ นักเรียนเลือก 2. มีข้อมูลครบถ้วนตาม หัวข้อในใบงาน 3. ข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง 4. ข้อมูลเป็นปัจจุบันและ ทันสมัย 5. มีการอ้างอิงข้อมูล				
2	ด้านการแสดง ความคิดเห็น อย่าง สร้างสรรค์	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ				
		2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ				
		3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ				
		4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ				

ที่	รายการประเมิน			คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร			+1	0	-1	
	หัวข้อ	คะแนน	พฤติกรรมกรพูดสื่อสาร				
		5	1. มีเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น 2. มีข้อมูลหลักฐานประกอบความคิดเห็น 3. ไม่ใช้อารมณ์ในการแสดงความคิดเห็น 4. แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง 5. แสดงความคิดเห็นโดยไม่พาดพิงผู้อื่น				
3	ด้านบุคลิกภาพในการพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ				
		2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ				
		3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ				
		4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ				
		5	1. สายตาดจ้องกับผู้ฟัง 2. มีภาษากายร่วมกับการพูด 3. ใช้น้ำเสียงสูง-ต่ำดึงดูดความสนใจ 4. พูดอย่างเป็นธรรมชาติไม่ติดขัด 5. ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความมั่นใจในตนเอง				

ที่	รายการประเมิน			คะแนนพิจารณา			ข้อเสนอแนะ
	เกณฑ์การประเมินความสามารถด้านการพูดสื่อสาร			+1	0	-1	
	หัวข้อ	คะแนน	พฤติกรรมกรพูดสื่อสาร				
4	มีมารยาทในการพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ				
		2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ				
		3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ				
		4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ				
		5	1. การออกเสียงถูกต้อง ชัดเจน 2. ใช้ภาษาเหมาะสมกับ เรื่องที่พูด 3. ใช้ภาษาที่สุภาพ ไม่ ก้าวร้าว 4. น้ำเสียงเหมาะสมกับ เรื่องที่พูด 5. มีการกล่าวทักทายและ อำลาผู้ฟัง				

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อ .....

(.....)

ตำแหน่ง .....

ภาคผนวก ค ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

3. ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4. ผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์การวัดระดับความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

5. ผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 จำนวน 9 คน (ชั้นการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก)

6. ผลการหาค่าความน่าเชื่อถือระหว่างกรรมการ (Inter-Rater Reliability) ของแบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

7. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ตาราง 21 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นก่อนปฏิบัติงาน (Pre-task Nanolearning)								
1.1 ผู้สอนนำเสนอหัวข้อการปฏิบัติงานที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวผู้เรียน	5	4	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
1.2 หัวข้อที่ผู้สอนนำเสนอเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.3 ผู้สอนเน้นคำหรือวลีที่จำเป็นต้องใช้ในการการปฏิบัติงาน	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
1.4 ผู้สอนนำเสนอตัวอย่างของการปฏิบัติงานในรูปแบบของการเรียนรู้แบบพหุติค่า	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
1.5 ผู้เรียนได้มีโอกาสเลือกหัวข้อในการทำภาระงานที่ตนเองสนใจ	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.60	4.60	4.40	4.80	4.60	4.60	0.14	มากที่สุด
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นปฏิบัติงานขนาดพหุติค่า (Task cycle Nanolearning)								
2.1 ขั้นทำงาน (Task)								

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.1.1 ผู้เรียนได้มี โอกาสแลกเปลี่ยน เรียนรู้กับคู่ของ ตนเอง	5	5	4	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
2.1.2 ผู้เรียนได้ ค้นคว้าข้อมูลเพิ่มเติม จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
2.2 ชั้นวางแผนนำเสนอ (Planning)								
2.2.1 ผู้เรียนได้ นำเสนอข้อมูลของ ตนเองที่ค้นคว้าแก้ เพื่อนร่วมชั้นเรียน	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
2.2.2 เพื่อนร่วมชั้น เรียนมีโอกาสได้แสดง ความคิดเห็นและให้ ข้อเสนอแนะแก่ผู้นำ เสนอ	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
2.2.3 ผู้เรียนมีโอกาส ได้ปรับปรุงข้อมูลใน การนำเสนอให้ กระชับมากยิ่งขึ้น	4	4	3	4	5	4.00	0.71	มาก
2.3 ชั้นรายงาน (Reporting)								
2.3.1 ผู้เรียนได้ นำเสนอการ ปฏิบัติงานในรูปแบบ การเรียนรู้ขนาดพอดี คำ ประเภทวิดีโอ	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.3.2 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสะท้อนผลจากผู้สอน	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
2.3.3 ผู้สอนเป็นผู้สะท้อนผลในท้ายที่สุด	3	5	4	5	4	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย	4.00	4.63	4.00	4.63	4.63	4.38	0.34	มาก
ขั้นตอนที่ 3 ชั้นมุ่งเน้นภาษาขนาดพอดีคำ (Language focus Nanolearning)								
3.1 ชั้นวิเคราะห์ภาษา (Analysis)								
3.1.1 ผู้เรียนได้มีโอกาสตรวจสอบรูปแบบทางภาษาของภาระงานตนเองผ่านการเปรียบเทียบ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
3.1.2 ผู้เรียนได้ทบทวนคำศัพท์ วลีอื่น ๆ ที่ผู้เรียนใช้จากการปฏิบัติงานในรูปแบบการเรียนรู้ขนาดพอดีคำประเภทวิดีโอ	4	5	4	5	4	4.40	0.55	มาก
3.1.3 ผู้สอนแนะนำและบอกแนวทางการแก้ไขคำศัพท์ วลีอื่น ๆ ที่ผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้อง	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
3.2 ชั้นฝึกฝน (Practice)								

รายการประเมิน	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.2.1 ผู้เรียนได้มี โอกาสปรับแก้ภาระ งานการเรียนรู้ขนาด พอดีค่า ประเภท วิดีโอ	4	5	4	4	4	4.20	0.45	มาก
3.2.2 ผู้เรียนได้นำ ขั้นตอนทั้งหมดไป ปรับใช้ในหัวข้อใหม่	3	5	4	4	5	4.20	0.84	มาก
เฉลี่ย	3.80	5.00	4.20	4.60	4.20	4.36	0.46	มาก
4. กิจกรรมการ เรียนรู้ทำให้ผู้เรียน สร้างองค์ความรู้จาก ประสบการณ์ตนเอง ได้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
5. กิจกรรมการ เรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนสามารถพูด สื่อสารได้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
6. กิจกรรมการ เรียนรู้มีความ เหมาะสมกับช่วงวัย และพัฒนาการของ ผู้เรียน	4	4	5	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
7. กิจกรรมการ เรียนรู้ส่งเสริมให้ ผู้เรียนเชื่อมโยง ประสบการณ์ของ ตนเองเข้ากับ ความสามารถการ พูดสื่อสารได้	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความ เหมาะสม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
2.1 มาตรฐานและตัวชี้วัด มีความสอดคล้องกับ ความสามารถด้านการพูด สื่อสาร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.2 มาตรฐานและตัวชี้วัด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด ความสามารถด้านการพูด สื่อสาร	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
2.3 มาตรฐานและตัวชี้วัด นำไปวัดพฤติกรรมการ เรียนรู้ทั้ง 3 ด้าน (พุทธิ พิสัย ทักษะพิสัย จิตพิสัย) ได้จริง	4	4	5	5	4	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.67	4.67	5.00	5.00	4.67	4.80	0.18	มากที่สุด
3. จุดประสงค์การเรียนรู้								
3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ มีความสอดคล้องกับ มาตรฐานและตัวชี้วัด	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ มุ่งเน้นพัฒนา ความสามารถด้านการพูด สื่อสาร	4	5	5	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
3.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถประเมินพฤติกรรม การเรียนรู้ครบทุกด้าน (พุทธิพิสัย จิตพิสัย และ ทักษะพิสัย)	5	5	5	4	5	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความ เหมาะสม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
3.4 จุดประสงค์การเรียนรู้ สามารถทำให้ผู้เรียนแสดง พฤติกรรมหรือการกระทำ ที่สังเกตได้	5	5	4	4	5	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.50	5.00	4.75	4.25	5.00	4.70	0.33	มากที่สุด
4. สารการเรียนรู้								
4.1 สารการเรียนรู้ เชื่อมโยงกับการนำไปใช้ใน ชีวิตประจำวันของผู้เรียน ได้	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
4.2 สารการเรียนรู้ สามารถส่งเสริม ความสามารถด้านการพูด สื่อสารของผู้เรียนได้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
4.3 สารการเรียนรู้ กล่าวถึงเนื้อหา ความสามารถ และ กระบวนการที่ผู้เรียนต้อง เรียนรู้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
4.4 เหมาะสมกับช่วงวัย ของผู้เรียนในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.25	4.50	4.25	5.00	4.75	4.55	0.33	มากที่สุด
5. สมรรถนะสำคัญของผู้เรียน								
5.1 สมรรถนะสอดคล้อง กับกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.00	5.00	5.00	5.00	4.00	4.60	0.55	มากที่สุด
6. คุณลักษณะอันพึงประสงค์								

รายการตรวจสอบความ เหมาะสม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
6.1 คุณลักษณะอันพึง ประสงค์สามารถเกิดขึ้นได้ จริงในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.00	5.00	4.00	4.00	5.00	4.40	0.55	มาก
7. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้								
7.1 กิจกรรมการเรียนรู้ สามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุ พฤติกรรมการเรียนรู้ตามที่ จุดประสงค์ระบุไว้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด
7.2 กิจกรรมการเรียนรู้ มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิด ความสามารถด้านการพูด สื่อสาร	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
7.3 ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้มีลำดับ และความต่อเนื่องที่ เหมาะสม	3	5	4	5	5	4.40	0.89	มาก
7.4 ขั้นตอนการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ สามารถกระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียนได้	4	4	5	4	5	4.40	0.55	มาก
7.5 ผู้เรียนสามารถองค์ ความรู้จากการแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นของตนเองกับ เพื่อนได้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
7.6 ผู้เรียนสามารถพัฒนา ความสามารถด้านการพูด	4	5	5	5	4	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความ เหมาะสม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
สื่อสารผ่านกิจกรรมการ เรียนรู้ได้								
7.7 กิจกรรมการเรียนรู้มี ความน่าสนใจ ทันสมัย	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
เฉลี่ย	3.86	4.57	4.43	4.71	4.71	4.46	0.36	มาก
8. สื่อและแหล่งการเรียนรู้								
8.1 สื่อและแหล่งเรียนรู้มี ความเหมาะสมกับช่วงวัย ของผู้เรียน	4	4	4	5	4	4.20	0.45	มาก
8.2 สื่อและแหล่งเรียนรู้ สามารถพัฒนา ความสามารถด้านการพูด สื่อสารของผู้เรียนได้	4	4	4	4	4	4.00	0.00	มาก
8.3 สื่อและแหล่งเรียนรู้ สามารถกระตุ้นความสนใจ ของผู้เรียนได้	4	4	4	5	5	4.40	0.55	มาก
เฉลี่ย	4.00	4.00	4.00	4.67	4.33	4.20	0.30	มาก
9. การวัดและประเมินผล								
9.1 วิธีการวัดและ ประเมินผลสามารถ ประเมินผลความสามารถ ด้านการพูดสื่อสารของ ผู้เรียนได้	4	5	4	4	5	4.40	0.55	มาก
9.2 การวัดและประเมินผล มีความสอดคล้องตาม พฤติกรรมการณ์เรียนรู้ที่ จุดประสงค์ระบุไว้	4	5	5	5	5	4.80	0.45	มากที่สุด

รายการตรวจสอบความ เหมาะสม	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					$\bar{x}$	S.D.	ระดับ ความ เหมาะสม
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
9.3 วิธีการวัดและ ประเมินผลมีความ หลากหลาย เหมาะสมกับ ภาระงานที่ผู้เรียนได้รับ มอบหมาย	5	4	4	5	4	4.40	0.55	มาก
9.4 ส่งเสริมการวัดและ ประเมินผลด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	4	5	4	5	5	4.60	0.55	มากที่สุด
เฉลี่ย	4.25	4.75	4.25	4.75	4.75	4.55	0.27	มากที่สุด
สรุปผลรวม						4.50	0.25	มากที่สุด

ตาราง 23 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) ของแบบวัดความสามารถด้านการพูด
สื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

จุดประสงค์เชิง พฤติกรรม	รายการประเมินสถานการณ์	คะแนนความ			ค่า IOC	ผลการประเมิน
		คิดเห็นของ				
		ผู้เชี่ยวชาญ	1	2		
1. นักเรียน สามารถเล่า รายละเอียด เกี่ยวกับเหตุการณ์ ของตนเอง และ ข้อมูลที่ค้นคว้า เพิ่มเติมได้	ข่าวเหตุการณ์ที่นักเรียน เลือกมีเหตุการณ์เป็นอย่างไร เกิดขึ้นที่ใด มีใครอยู่ใน เหตุการณ์นี้บ้าง และนักเรียน มีความคิดเห็น ความรู้สึก อย่างไรกับเหตุการณ์	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
2. นักเรียน สามารถพูดแสดง ความคิดเห็นและ		1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3. ความรู้สึก เกี่ยวกับเรื่อง ประสบการณ์ของ ตนเอง และข้อมูล ที่ค้นคว้าเพิ่มเติม ได้		1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 24 แสดงผลการประเมินความสอดคล้อง (IOC) เกณฑ์การวัดระดับความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

หัวข้อ	คะแนน	รายการประเมิน	คะแนน			ค่า IOC	ผลการประเมิน
			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
			1	2	3		
ด้านความรู้และความถูกต้องของข้อมูล	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	5	1. ข้อมูลตรงตามหัวข้อที่นักเรียนเลือก 2. มีข้อมูลครบถ้วนตามหัวข้อในใบงาน 3. ข้อมูลเป็นข้อเท็จจริง 4. ข้อมูลเป็นปัจจุบันและทันสมัย 5. มีการอ้างอิงข้อมูล	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
ด้านการแสดงความคิดเห็นอย่างสร้างสรรค์	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	5	1. มีเหตุผลประกอบการแสดงความคิดเห็น	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

หัวข้อ	คะแนน	รายการประเมิน	คะแนน			ค่า IOC	ผลการประเมิน
			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
			1	2	3		
		2. มีข้อมูลหลักฐานประกอบความคิดเห็น					
		3. ไม่ใช้อารมณ์ในการแสดงความคิดเห็น					
		4. แสดงความคิดเห็นอย่างเป็นกลาง					
		5. แสดงความคิดเห็นโดยไม่พาดพิงผู้อื่น					
ด้าน บุคลิกภาพใน การพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
	5	1. สายตาดจดจ่อกับผู้ฟัง 2. มีภาษากายร่วมกับการพูด 3. ใช้น้ำเสียงสูง-ต่ำดึงดูดความสนใจ 4. พูดอย่างเป็นธรรมชาติไม่ติดขัด 5. ยิ้มแย้มแจ่มใส มีความมั่นใจในตนเอง	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
มีมารยาทใน การพูด	1	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 4 รายการ	1	1	1	1.00	สอดคล้อง

หัวข้อ	คะแนน	รายการประเมิน	คะแนน			ค่า IOC	ผลการประเมิน
			ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
			1	2	3		
2	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 3 รายการ	3	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
3	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 2 รายการ	2	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
4	ผู้เรียนขาดรายการประเมิน 1 รายการ	1	1	1	1	1.00	สอดคล้อง
5	1. การออกเสียงถูกต้องชัดเจน 2. ใช้ภาษาเหมาะสมกับเรื่องที่พูด 3. ใช้ภาษาที่สุภาพ ไม่ก้าวร้าว 4. น้ำเสียงเหมาะสมกับเรื่องที่พูด 5. มีการกล่าวทักทายและอำลาผู้ฟัง		1	1	1	1.00	สอดคล้อง

ตาราง 25 แสดงผลการหาประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 จำนวน 9 คน (ชั้นการหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มเล็ก)

นักเรียน	คะแนนระหว่างการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ ร่วมกับการเรียนรู้แบบพหุติค่า เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร																			คะแนน แบบ ทดสอบ วัดความ สามารถ ด้าน การพูด สื่อสาร (20)
	กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1						กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2						กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 3							
	ใบงานที่ 1.1 (4)	ใบงานที่ 1.2 (10)	ใบงานที่ 1.3 (9)	ใบงานที่ 1.4 (24)	ชิ้นงานที่ 1 วิดีโอ (20)	Total (67)	ใบงานที่ 2.1 (4)	ใบงานที่ 2.2 (10)	ใบงานที่ 2.3 (9)	ใบงานที่ 2.4 (24)	ชิ้นงานที่ 2 วิดีโอ (20)	Total (67)	ใบงานที่ 3.1 (4)	ใบงานที่ 3.2 (10)	ใบงานที่ 3.3 (9)	ใบงานที่ .4 (24)	ชิ้นงานที่ 3 วิดีโอ	Total (67)		
1	3	6	7	20	12	48	3	7	8	21	14	53	4	10	9	22	17	62	14	
2	3	6	8	19	13	49	4	7	9	20	14	54	4	10	9	19	18	60	16	
3	3	7	8	22	13	53	4	8	9	23	14	58	4	9	9	20	17	59	15	
4	3	8	9	21	14	55	3	9	9	22	15	58	4	8	8	21	16	57	16	
5	4	7	9	18	15	53	4	8	9	19	16	56	4	10	9	19	16	58	19	
6	4	7	9	19	15	54	4	8	9	20	16	57	4	10	9	19	15	57	18	
7	3	6	7	20	13	49	3	7	8	21	14	53	4	10	9	22	17	62	14	
8	3	7	8	18	14	50	4	8	9	19	15	55	4	10	9	19	18	60	17	
9	3	8	9	18	12	50	4	9	9	19	13	54	4	9	9	20	17	59	16	
Σ				461						498						534			145	
$\bar{x}$				51.22						55.33						59.33			16.11	
%				76.45						82.59						88.56			80.56	
รวมเฉลี่ย E1/E2 = 82.26/80.56																				

ตาราง 26 แสดงผลการหาค่าความน่าเชื่อถือระหว่างกรรมการ (Inter-Rater Reliability) ของ
แบบวัดความสามารถด้านการพูดสื่อสาร

นักเรียนคนที่	ผู้ประเมินคนที่ 1	ผู้ประเมินคนที่ 2	Inter-Rater Reliability
1	18	16	0.958
2	19	18	
3	13	12	
4	16	15	
5	10	10	
6	14	13	
7	17	16	
8	19	19	
9	14	12	
10	15	14	

ตาราง 27 แสดงผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านการพูดสื่อสาร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติร่วมกับการเรียนรู้แบบพอดีคำ เพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการพูดสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

นักเรียนคนที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน (20 คะแนน)	คะแนนทดสอบหลังเรียน (20 คะแนน)	คะแนนผลต่าง
1	6	11	5
2	7	13	6
3	10	17	7
4	9	18	9
5	9	17	8
6	7	13	6
7	11	19	8
8	8	16	8
9	7	16	9
10	6	12	6
11	7	14	7
12	10	18	8
13	8	17	9
14	7	15	8
15	9	17	8
16	7	16	9
17	9	17	8
18	12	19	7
19	11	18	7
20	10	18	8
$\bar{x}$	8.50	16.05	7.55
S.D.	1.76	2.33	1.15